

VAN

Quingagesima tot Paschen.

VIJFTIG MEDITATIEN

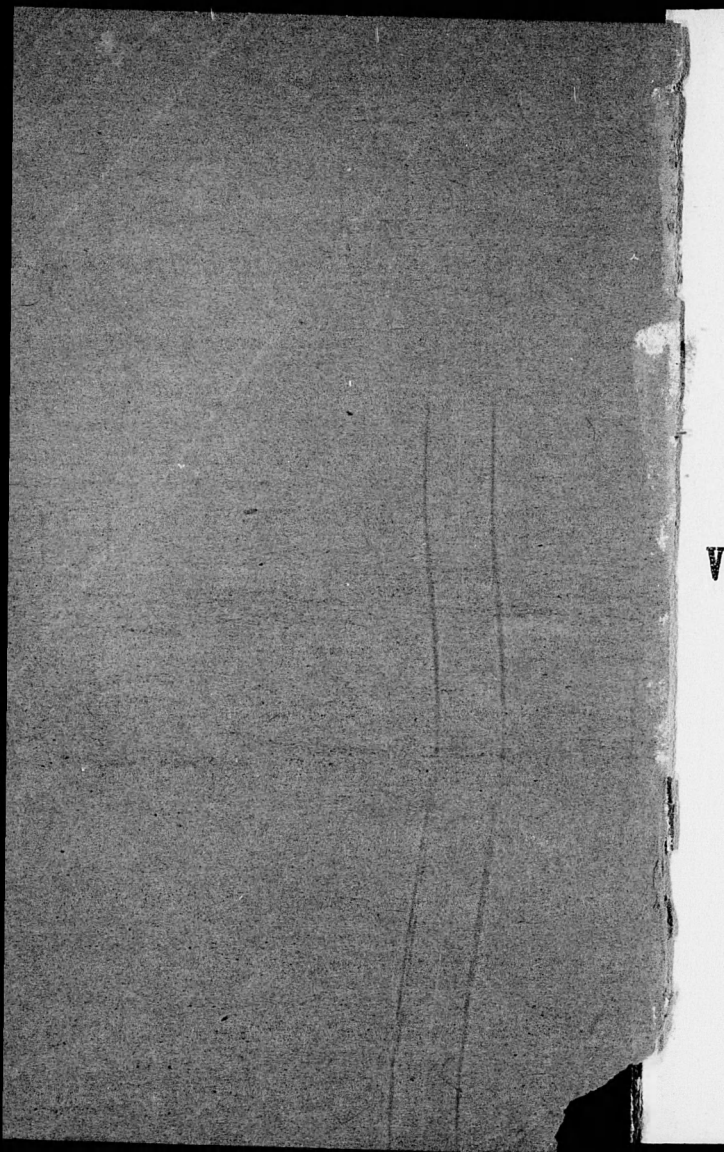
OP HET LIJDEN

VAN ONZEN HEER JESUS CHRISTUS,

DOOR EEN R. C. PRIESTER.

Met Kerkelijke goedkeuring.

TE BREDA, BIJ
H. J. VAN WEES,
BOEKHANDELAAR & UITGEVER.

6
1
VAN

Quinquagesima tot Paschen.

VIJFTIG MEDITATIEN

OP HET LIJDEN

VAN ONZEN HEER JESUS CHRISTUS,

DOOR EEN R. C. PRIESTER.

Met Kerkelijke goedkeuring.

~~~~~
Bibliotheek
MINDERBROEDERS
WEERT.

TE BREDA, BIJ
H. J. VAN WEES,
BOEKHANDELAAR & UITGEVER.

1866

IMPRIMATUR.

Datum in Hoeven 10^a Decembris 1866.

C. VAN DER VEEKEN,
Præs. Sem. Bred. lib. Cens.

ter

en

Ma

len

zijn

wa

ver

da

in

en

INLEIDING.

Waarde lezer, de ijver, waarmede gij dit boekje ter hand neemt doet mij gelooven, dat gij een ware en brave Christen zijt of ten minste wilt worden. Maar een ware en brave Christen moest nooit een enkelen dag laten voorbijgaan zonder op het lijden van zijnen Zaligmaker te denken, zonder te overwegen wat de goede Jesus heeft willen lijden, om ons te verlossen en zalig te maken. Zeker zult gij dus deze dagen, door de heilige Kerk daartoe bijzonder bestemd, in de overweging van Jesus smarten doorbrengen, en, om u daarin te ontmoet te komen, u daartoe

---

een weinig te helpen , heb ik deze meditatieën opgesteld.
Lees ze dan met aandacht , denk bij het lezen , vooral
van die woorden , welke eenigen meerderen indruk op
u maken , nog eens goed er over bij u zelven na , en pas
het op u zelven toe , dan zullen zij niet zonder vrucht
voor u geschreven zijn. En wilt gij ze met nog meer
vrucht lezen en overwegen , wees dan zoo goed vóór
uwe meditatie het volgend gebed , na dezelve , het
tweede te lezen.

GEBED

VOOR DE

MEDITATIE.

O God, ik geloof, dat Gij uwen eenigen Zoon hebt afgezonden, om mij te verlossen; ik geloof, dat JESUS, wiens lijden ik ga overwegen, uw goddelijken Zoon is, God van alle eeuwigheid en mensch, van af den tijd, dat Hij voor ons de menschelijke natuur heeft aangenomen in het zuiver ligchaam van MARIA. Ik betrouw op de verdiensten van dien goddelijken Zaligmaker, ik hoop door zijne oneindige verdiensten zalig te worden, want ik hoop dat deze mijne goede werken U aangenaam en mij verdienstelijk zullen maken. O hoe vurig bemin ik U en uwen goddelijken Zoon JESUS, die voor mij den dood wilden ondergaan. Ik heb berouw over mijne zonden; ik wil ze betrouwen en er opregte boete over doen. Zegen mij dan in deze meditatie, geef mij een nederig en zuiver harte, verlicht mijn verstand en mijnen wil, opdat deze woorden een heiligen indruk op mij mogen maken en ik alzoo een ware en brave Christen, een navolger van JESUS, moge worden. Glorie zij U, God den Vader, God den Zoon, en God den heiligen Geest, een God in drie personen. AMEN.

GEBED

NA DE

MEDITATIE.

Heb dank, o God, voor de genade mij in deze meditatie geschonken, Geef, dat ik nooit de boosheid der zonde uit het oog verlieze, om welke JESUS zooveel heeft uitgestaan. Bewaar mij voor de bekingen of geef mij ten minste de gratie om dezelve geheel te overwinnen. Door uwe hulp hoop ik JESUS na te volgen in zijne ootmoedigheid en in alle deugden: waarvan Hij ons zulke schoone voorbeelden in zijn lijden geeft.

—

Als gij dan, waarde lezer, het lijden van uwen Zaligmaker gedurende eenigen tijd hebt overwogen, vergeet dan ook de smarten van zijne en uwe Moeder MARIA niet. O, zij heeft ook zooveel voor u geleden, wat JESUS leed, dat leed ook MARIA, als Moeder, voor zoover zij het konde lijden. Een zeventvoudig zwaard heeft haar hart doorboord. Denk dan elken dag, na uwe meditatie over het lijden van JESUS, een weinig aan hare smarten, en zij zal voor u bidden en u des te meer vruchten doen trekken uit uwe overwegingen.

2 FEBRUARIJ 1867.

Quinquagesima.

Ecce ascendimus Jerosolymam et consummabuntur omnia, quae scripta sunt per prophetas de Filio hominis.
 LUC. XVIII : 31.

Ziet wij gaan opwaarts naar Jerusalem, en alles zal volbragt worden, hetgeen door de Propheten geschreven is over den Zoon des menschen.

Dat willen wij ook doen in deze dagen, niet waar beminde christenen, wij willen ook in den geest naar *Jerusalem* gaan; wij willen getuigen gaan zijn van alles, wat door de propheten aangaande het lijden van *Jesus* voorzegd is. Ja wij willen in den geest naar *Jerusalem* gaan, om daar te bezoeken al die plaatsen door het lijden van *JEZUS* verheerlijkt, wij willen op die droeve plaatsen zelve *JEZUS* smarten overwegen. Volgt mij dan, dierbare christenen, in den hof van *Olijven*, waar *JEZUS* water en bloed zweette, in het huis van *CAÏPHAS* en het paleis van *HERODES*, waar Hij zoo veel smaad en vernedering moest ondergaan, in het gerechtshof van *PILATUS*, getuige van zijne geeseling en bittere krooning. Drukken wij *JEZUS* bloedige voetstappen op den smartvollen weg naar *Calvarië* en zijn wij daar getuigen van zijn heilvollen dood. O, die overweging zal ons goed doen, zij zal ons de boosheid der zonden doen begrijpen, zij zal ons de liefde van *JEZUS* duidelijk doen beseffen, zij zal ons zijne groote deugden ter navolging aanbieden, zij

zal ons leeren, dat lijden de weg is naar den hemel, en dat wij niet dan langs den lijdensweg van *Calvarië* tot de ware verrijzenis en hemelvaart kunnen komen.

JESUS leed voor ons, JESUS leed met geduld en onderwerping; wij lijden, omdat wij het verdiend hebben of omdat het ons noodig is ter zaligheid; maar lijden wij ook met geduld en onderwerping? O mogten wij van JESUS leeren gaarne te lijden, vooral geduldig en onderworpen te lijden; wat zouden wij gelukkig zijn, welk een schat van verdiensten zouden wij kunnen vergaderen, en hoe goed zouden wij hier op aarde reeds voor onze zonden voldoen. Laten wij toch eens voor goed begrijpen, dat lijden ons deel *moet* zijn op aarde om naar den hemel te gaan; was er een andere weg ten hemel, JESUS zou ons dien hebben aangetoond, maar neen, geen andere weg staat open voor de bannelingen, kinderen van EVA. Alleen het lijden doet ons gevoelen, dat wij niet voor het geluk dezer aarde geschapen zijn, het doet ons begrijpen, dat wij tot iets grooters zijn geroepen, dat de tijd van ons leven op deze aarde slechts een proeftijd is, om door lijden ons te reinigen en te zuiveren en te bereiden voor de eeuwigheid.

JESUS, ik wil met U gaan lijden, ik ben beschaamd dat ik heden nog zoo weinig voor U heb willen lijden, nog zulk een afschrik had van al wat smartelijk of verdrietig was. Voortaan zal het lijden mij aange-naam zijn, omdat ik dan tot uw gezelschap behoor, omdat ik dan op den weg ten hemel ben. JESUS leer mij lijden, leer mij gaarne, met geduld en onderwerping lijden! Gelukkige dagen der heilige Vaste; vroeger was ik misschien afkeerig van dien heiligen tijd; vroeger zag ik misschien met afschrik die boetedagen

te gemoet, thans ben ik er blijde om; ze zullen mij gelegenheid geven met JESUS te lijden, met Hem te leven, voor mijne zonden te voldoen, JESUS na te volgen en verdiensten voor den hemel te vergaderen.

O MARIA, die zoo onschuldig waart en toch zoo-veel moest lijden met JESUS, leer mij JESUS en u navolgen en met u lijden. AMEN.

GEESTELIJKE OEFENINGEN.

1. Ik zal trachten, gedurende deze heilige Vaste, elken dag een weinig na te denken op het bitter lijden van JESUS-CHRISTUS. Ik wil daartoe gebruik maken van deze overwegingen, of, zoo ik daartoe geene gelegenheid heb, dan zal ik bij mij zelve eene overweging doen over een of ander punt zijns lijdens; ik zal mij voorstellen JESUS te zien, Hem te hooren, Hem te spreken en Hem te troosten door in den geest met Hem te lijden.

2. Ik wil mij elken dag tot Paschen toe eene kleine versterving opleggen, hetzij door vasten, door ontbering van het een of ander vermaak, hetzij door lijden of iets dergelijks.

3. Ik wil ook elken dag iets goeds ter liefde van JESUS verrigten, b.v. eene aalmoes geven, een gebed storten, eene bijzondere oefening van deze of gene deugd doen enz.

4. Elken dag met JESUS en MARIA beginnen en evenzoo elken dag eindigen. AMEN.

II.

Maandag na Quinquagesima.

*Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum
antequam patiar. Luc. XXII : 15.*

*Vurig heb ik verlangd dit Paaschlam met u te nutten,
vóór ik ga lijden.*

En waarom zoude JESUS toch zoo vurig naar dit Paaschlam verlangd hebben? Zeker JESUS verlangde naar het uur, waarop Hij voor ons kon gaan lijden, ons een groot bewijs zijner liefde kon geven, ons kon verlossen door zijn dood. Maar was dit de voornaamste reden, waarom JESUS zoo vurig naar dit Paaschlam verlangde? Neen, Christenen, leest de geschiedenis van dit Avondmaal en ge zult begrijpen, wat de voornaamste drijfveer bij JESUS was. Terwijl zij nu aten nam JESUS het (ongedeesemd) brood, dankte God, brak het, gaf het aan zijne leerlingen en zeide: Neemt en eet, want dit is Mijn Ligchaam. En evenzoo den kelk met wijn nemende, dankte Hij God, reikte deze hun over, zeggende: Drinkt hieruit allen: Want dit is Mijn Bloed, dat voor velen zal vergoten worden tot vergiffenis der zonden. Doet dit tot Mijne gedachtenis.

Begrijpt gij nu, waarom JESUS naar dit Paaschlam zoozeer verlangde? O, Hij wilde, voor zijn sterven, bij het afscheid, dat immer zoo treffend is, ons

het grootste, het verhevenste bewijs zijner liefde achterlaten, namelijk Zich-zelven met Godheid en Menschheid, met zijn ziel en ligchaam, waarlijk, wezenlijk en zelfstandiglijk. Wel had JESUS reeds vroeger van dit heilig Geheim gesproken, wel had Hij dit H. Sacrament reeds beloofd aan zijne Apostelen, maar de instelling er van had Hij, in zijne goddelijke wijsheid, bepaald op het treffendste oogenblik van heel zijn aardsche leven, op het uur, waarin Hij dat aardsche leven voor ons welzijn ging opofferen.

Als een vader sterven gaat, laat hij het beste, wat hij bezit, aan zijne kinderen na, en spreekt tot hen de treffendste woorden van heel zijn leven; zoo deed ook de goede JESUS; vóór zijn sterven schonk Hij ons het beste, wat Hij, ofschoon God zijnde, ons geven kon, en dat in de eenvoudigste en duidelijkste, maar tevens meest treffende en roerende woorden. O die goede JESUS, Hij wil met ons blijven, Hij wil onder ons wonen, en nogthans Hij kende onze onverschilligheid, onze ondankbaarheid, onze vermetelheid. Hij wist, dat zoo velen Hem zouden vergeten, Hem zelden of nooit zouden komen bezoeken; Hij voorzag al die oneerbiedigheden in zijn goddelijk bijzijn van zoovele onverschillige menschen; Hij telde reeds al de heiligschennissen nog te bedrijven door ketters en slechte katholieken. Niets kon Hem weerhouden om met ons te blijven. O, hoe treffend is het Veertiguurs-gebed, dat in vele kerken op deze dagen gevierd wordt, hoe gelukkig zijn de Katholieken, die in deze dagen vooral, waarin de wereldlingen, naar de gewoonte der heidenen, zich aan schandelijke buitensporigheden overgeven, hunnen God, in het allerheiligste Sacrament uitgesteld, kunnen

aanbidden en Hem openlijk ten minste eenige boetedoening en herstel van eer kunnen brengen voor de vele beledigingen JESUS aangedaan.

GEESTELIJKE OEFENINGEN.

1. Verwek eene akte van levendig geloof aan Gods tegenwoordigheid in het heilige Sacrament des Altaars, eene akte van hoop en betrouwen op JESUS, die ons van daar toeroept: Komt tot Mij allen, die belast en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken; vooral eene akte van liefde tot dien goeden JESUS, die dag en nacht ter uwer liefde daar rust op het Altaar.

2. Beween uwe onverschilligheid van vroegere dagen, misschien uwe oneerbiedigheden, ondankbaarheden, ja, wie weet, heiligschennissen. Treur ook over de goddeloosheid der wereldlingen, vooral in deze dagen.

3. Indien het u eenigzins mogelijk is, ga dan uw JESUS bezoeken in zijn heilig Sacrament. Doe zulks toch dikwijls, en als gij niet werkelijk kunt communiceren, tracht dan JESUS op eene geestelijke wijze te ontvangen.

4. Vergeet niet elken morgen en avond driemaal het »Wees gegroet» te bidden.

III.

Dingsdag na Quinquagesima.

Amen, dico vobis, quia unus vestrum Me traditurus est. MATTH. XXVI : 21.

Voorwaar, Ik zeg u, één van u zal Mij verraden.

Ook JUDAS, de apostel, die JESUS zoude verraden, bevond zich aan tafel en nam deel aan het heilig Sacrament van JESUS Vleesch en Bloed, ofschoon hij reeds met de opperpriesters der Joden de som bepaald had, waarvoor hij JESUS zoude overleveren. Het is waarlijk moeilijk te weten waarover wij hier meer verwonderd moeten staan, over de goedheid van JESUS, die den verrader duldt, ja hem zelfs spijs met zijn eigen Vleesch en Bloed, of over de onbeschaamdheid van JUDAS, die het wagen durfde deel te nemen aan het heilig Avondmaal. JESUS wilde nothans den verrader doen begrijpen, dat Hij wel degelijk zijne booze plannen wist, dat Hij in zijn hart las, en al die helsche aanslagen kende, tegen Hem bereid. Daarom zeide Hij: *Amen dico vobis, quia unus vestrum Me traditurus est*, voorwaar, Ik zeg het u, één uwer zal Mij verraden. Op die woorden ontzetten de Apostelen; angstig vragen zij beurtelings aan JESUS: *numquid ego sum, Domine?* Ben

ik het Heer; en ook JUDAS drijft de onbeschaamdheid zoo ver, dat hij dezelfde vraag durft doen. Ja, gij zijt het, zeide JESUS, tot den snoodaard, op een toon voor hem alleen verstaanbaar. En wat doet JUDAS nu? Staat hij verplet.... Bekeert hij zich.... Valt hij op zijne knieën neder, om zijnen goeden Meester vergiffenis af te smeeken? O hij had daartoe zoovele redenen! hoe goed was JESUS voor hem geweest, ofschoon Hij al zijne boosheid kende! Moest die goedheid hem niet de verzekering geven, dat JESUS hem ook nu vergeving zoude schenken? Wat doet hij dan? Hij hoort die woorden aan, gaat heen en verraadt ten spoedigste zijnen goedhartigen Meester. O de zonde moet toch wel een vreeselijk monster zijn, daar zij den mensch tot zulk eene monsterachtige ondankbaarheid kan brengen. Vervloekte geldzucht, gij verstokt het hart van den zondaar zoodanig dat het bijna voor geene betere gevoelens meer vatbaar is. Welk eene waarschuwing voor ons, om ons nooit aan de zonde over te geven, want ook dan zullen wij er welligt zoodanig de slaaf van worden, dat de beste vermaningen zonder uitwerking blijven. Zien wij het niet dagelijks? Hoe dikwijls worden wij van den predikstoel of in den biechtstoel, door een braven priester of zorgvollen vader ge-waarschuwd, voor de zonde. Hoe dikwijls is ons de gruwelijke boosheid er van voor oogen gesteld!

Wij moeten bekennen, dat er geene grootere boosheid, vermetelheid en ondankbaarheid is dan de dood-zonde, en in weerwil van die waarschuwingen, in weerwil van die bekentenis, en ofschoon wij overtuigd zijn dat God alles weet en alles ziet, durven wij toch nog te zondigen, soms groote zonden van ontucht, vloeken

of
bijkr
va
de
vede
G
aa
da
stv
zh
e

of iets dergelijks te bedrijven! Komt dat niet digt bij de goddelooze verstoktheid van JUDAS?

GEESTELIJKE OEFENINGEN.

1. God vurig bidden om een levendigen afschrik te krijgen van het eenige kwaad, dat op deze wereld is, van de zonde. Overdenken dat de zonde, vooral de doodzonde, een opstand is tegen God, eene roekelooze vermetelheid en eene zwarte ondankbaarheid.

2. Tracht eene kleine boetpleging te doen, om eenigzins de oneer te herstellen, welke gij door vroegere zonden God hebt aangedaan. En mogt ge nog op dit oogenblik aan zonden, misschien aan doodzonde pligtig zijn, val dan op uwe knieën, om uw God vergiffenis af te smeeken, en blijf niet verstokt als JUDAS.

3. Neem vooral geen deel aan de dwaze uitspattingen van deze dagen, en bid voor die ongelukkigen, die zich daardoor laten verleiden.

4. Stel u bijzonder onder MARIA's bescherming. Bid het „*Memorare*” „Gedenk, o allergodvruchtigste Maagd” enz. Heilige BERN.

IV.

Aschwoensdag.

In hac nocte, antequam gallus cantet, ter Me negabis. MATTH. XXVI: 34.

Nog in dezen nacht, voor dat de haan zal kraaijen, zult gij Mij driemaal verloochenen.

JUDAS is zeker een afschrikkend voorbeeld voor den ongelukkigen zondaar, die reeds zoozeer aan de zonden is verslaafd, dat hij niet meer luistert naar de vermaningen, dat hij doof is voor de stem van zijn geweten en volhardt in het kwaad. Maar al zijn wij nog zoo ver niet in de boosheid gekomen, al hebben wij nog geene gehechtheid aan het kwaad, al zijn wij zelfs geheel vrij, ten minsten van groote zonden, dan mogen wij toch daarop niet te veel betrouwen. Wij zijn en blijven altijd aan groot gevaar blootgesteld om in zonde te vallen, vooral als wij vermetel genoeg zijn om op ons zelve te steunen. Een voorbeeld daarvan zal ons PETRUS geven. O hoe gelukkig voelde zich PETRUS bij het laatste avondmaal, hoe gelukkig was hij, toen hij het eigen Vleesch en Bloed van JESUS, zijn God en Meester, mogt ontvangen! O, hij gevoelde zich zoo sterk, dat hij niet kon gelooven, dat iets ter wereld hem ooit van zijnen God zoude kunnen aftrekken. Toen nu JESUS tot zijne Apostelen zeide: *omnes vos scan-*

dalum patiemini in Me, in ista nocte, in dezen nacht zult gij allen aan Mij geërgerd worden; toen zeide PETRUS vol geestdrift: al wierden zij allen aan U geërgerd, ik zal nimmer geërgerd worden. Maar JESUS hernam: voorwaar, Ik zeg u, dat gij in dezen nacht, eer de haan gekraaid zal hebben, Mij driemaal zult verloochenen. En ook naar deze woorden luisterde PETRUS niet, hij riep uit: al moet ik met U sterven, ik zal U niet verloochenen. PETRUS meende opregt, hetgeen hij zeide; o hij gevoelde zich zoo vol van dankbaarheid en liefde tot God, dat hij op dat oogenblik liever zoude gestorven zijn, dan iets te doen, wat JESUS kon bedroeven. Maar hij was vermetel, hij rekende op eigene krachten, hij dacht niet aan het uur van bekoring, hij vergat de kracht der verleiding. En daarom wilde JESUS hem waarschuwen. O had hij die waarschuwing beter ter harte genomen, was hij nederiger, minder vermetel geweest, nooit zoude PETRUS zoo diep gevallen zijn; maar helaas, hij is bezweken en geeft ons daardoor een treffend voorbeeld van onze eigene zwakheid. En wij, die nog geene PETRUSSEN zijn, die zooveel minder vurige liefde tot God, zooveel minder gevoel van dankbaarheid bezitten, gaan wij in onze vermetelheid soms niet nog verder dan PETRUS? Hoe dikwijls worden wij gewaarschuwd, hoe dikwijls roept eene liefdevolle stem ons toe: niet meer bij die persoon, niet meer in dat huis, wees niet vermetel, ga niet meer naar dat gezelschap, ge zult zeker weer in zonden vallen? Doch wij luisteren niet, wij doen als PETRUS, wij vertrouwen op onze eigene krachten, gaan.... en *bezwijken*.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Leer uit het voorbeeld van PETRUS nooit vermetel op u zelve te vertrouwen. Denk, dat gij meer redenen hebt dan PETRUS, om mistrouwen op uwe eigene krachten te hebben.

2. Bid den heiligen PETRUS, om voor u te bidden, opdat ge voortaan wat voorzigtiger moogt zijn in uwe woorden, werken en gedachten. Draag die elken dag aan God op, en bid Hem u voor zonden te bewaren.

3. Maak eene goede intentie voor elken dag der groote vaste. Offer die versterving op, nu eens tot boete voor uwe zonden, dan eens ter verkrijging van deze of gene deugd, soms voor de geloovige zielen, of iemand der levenden.

4. Bid MARIA, opdat zij u den waren geest van boete en versterving verkrijge.

Donderdag na Aschwoensdag.

Pater, venit hora. JOAN. XVII : 1.

Vader, de ure is gekomen.

Na de waarschuwende woorden, welke wij gisteren hebben overwogen, hield JESUS eene treffende rede tot zijne Apostelen. Hij troostte hen bij zijn afscheid door de belofte, dat Hij hun eene plaats in den hemel ging bereiden. Hij wekte hen op, om in zijnen Naam te bidden en alles in zijnen Naam aan den hemelschen Vader te vragen. Hij sprak hen van den Heiligen Geest, dien Geest van waarheid, die hun alles zoude leeren, Hij beloofde hun dien Heiligen Geest, dien Trooster te zenden, Hij wekte hen op tot vurige liefde, tot het goed onderhouden der geboden, en beloofde hun den vrede. Vervolgens voorzegde Hij hun, hoe de wereld hen zou vervolgen, maar hoe zij zich moesten troosten met hunnen goddelijken Meester, die evenzeer door die wereld vervolgd was; Hij wees hen op de eeuwige belooning, die hen hierna daarvoor zoude wachten en beloofde hun den zegen des hemelschen Vaders.

Welke treffende en opbeurende woorden, hoe juist werden die ten allen tijde bewaarheid, maar vooral in deze droeve dagen, waarin de Stadhouder van JESUS en zijne getrouwen door de wereld zoo gehaat

en zoo vervolgd worden. Maar geen nood, JESUS is onze Beschermers, niemand kan ons schaden. Roerend vooral is het gebed, hetwelk JESUS na dit Sermoon uitsprak, Hij bad voor zijne verheerlijking, voor het heil zijner apostelen en voor het welzijn van allen, die in Hem zouden gelooven. En nu zeide JESUS is het uur daar; mijn lijden gaat beginnen, het groote werk der Verlossing wil Ik gaan voltrekken.

O christen uw uur is reeds lang gekomen, reeds lang was het uur daar, om te beginnen aan het werk uwer zaligheid. Het uur uws levens is reeds ver verstreken; wanneer zult gij met ernst aan uwe zaligheid gaan denken en de hand aan het werk slaan? O moge het dit uur, moge het deze vaste wezen! Al te lang reeds hebt gij uwe bekeering uitgesteld! Hebt gij u nu nog niet lang genoeg aan het gevaar blootgesteld om in de hel te worden geworpen? Hebt ge niet lang genoeg uw hemel verwaarloosd? Zal het geen tijd worden om van leven te gaan veranderen? Stel dan niet langer uit, laat u niet weerhouden door lafhartige vrees voor moeilijkheden op den weg der bekeering te vinden. De duivel bedriegt u, laat u niet door hem verschalken. Kom, ga JESUS volgen, volg Hem op zijnen bloedigen lijdensweg en zijn Bloed zal u reinigen, zal u den vrede uws harten geven en u gelukkig maken.

1.
Hij
Wij
vri
serv
2
laat
ter
3
u-z
dat
4
Ar

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Overdenk goed de woorden van JESUS, waarin Hij ons zegt, dat de wereld Hem haat en zijne dienaren Wij kunnen dus niet te gelijk vrienden der wereld en vrienden van JESUS zijn. *Nemo potest duobus dominis servire* — niemand kan twee heeren dienen.

2. Begin u opregt te bekeeren, 't is misschien uw laatste uur, en misschien de laatste genade, welke gij ter uwer bekeering in dit leven zult ontvangen.

3. Bid van daag eens met bijzonderen ijver voor u-zelf en voor de bekeering van..... die ge weet dat bekeering noodig hebben.

4. Bid vurig tot MARIA, de toevlugt der zondaren: *Ave Maris Stella etc.*

Wees gegroet sterre der zee enz.

VI.

1ⁿ Vrijdag in de Vaste.

Hoc cum dixisset egressus est cum discipulis suis trans torrentum Cedron. JOAN. XVIII : 1.

Als JESUS dit gesproken had, ging Hij met zijne discipelen uit over de beek Cedron.

Daar gaat dan de goede, de liefdevolle JESUS, daar gaat Hij om voor ons te lijden en te sterven! O wonderbare liefde van den Godmensch tot ons! Hij daalt van den hemel neder, Hij neemt de menschelijke natuur aan, Hij leeft drie-en-dertig jaren in ons midden, Hij onderwijst ons door woorden en voorbeelden, en nu gaat Hij lijden en sterven voor ons..... voor ons, die Hem en Zijnen hemelschen Vader zoo diep gegriefd en beleedigd hadden, voor ons ondankbaren, die in weerwil van al zijne goedheden, toch voortgaan om Hem op nieuw te beleedigen. Ga, lieve JESUS, ga, zijn er velen, die U niet willen volgen, die U ondankbaar zijn en blijven, och er zullen toch ook zoo velen door U gered en zalig gemaakt worden. Ga, lieve JESUS, ga, och als Gij ons niet gaat verlossen, wat zal er van ons geworden, ellendig op aarde, eeuwig ongelukkig hierna. Ga, lieve JESUS, ga en geef mij de kracht om U te volgen, om even als Gij, gaarne te lijden. Mijn God, hoezeer ben ik verplicht om

gedu
hoe
aan
voor
En
al w
moet
J
aan,
gaat
ande
die
drift
geld
het
O
de d
zoek
hoe
vlee
hou
het
grie
wijz
zegt
Zij
de
I
vro
JES
ik
was
mij

geduldig te lijden! Hoe vele zonden heb ik te boeten, hoe vele gebreken te verbeteren, hoe vele deugden aan te leeren, hoe arm ben ik nog aan verdiensten voor den hemel. Hoe noodig is het dan dat ik lijde. En toch, lieve JESUS, gevoel ik zulken afkeer van al wat lijden is. O JESUS versterk mij, ik wil, ik moet, ik zal U volgen op uwen lijdensweg.

JESUS gaat en wijst ons door zijn voorbeeld den weg aan, dien wij moeten bewandelen. Maar terwijl JESUS gaat, zie ik ook JUDAS heengaan, hij slaat een anderen weg in, hij doet niet als de overige Apostelen die JESUS volgen, neen hij gaat, om aan de booze driften van zijn hart toe te geven, hij gaat om geld te verdienen, al is het ook bloedgeld, al zal het ook het leven van zijnen dierbaren Meester kosten.

O, hoe velen volgen JUDAS na, hoe velen volgen de driften van hun hart in plaats van JESUS, hoe velen zoeken de eer en de grootheid van deze wereld, hoe velen de vuile, de schandelijke vermaken des vleesches, hoe velen het geld. Niets kan hen weerhouden; zij weten, dat zij hunne ziel daardoor in het ongeluk storten, zij weten dat zij JESUS daardoor grieven en beleedigen, dat zij Hem, op zekere wijze, als op nieuw kruisigen, gelijk de Apostel zegt, doch niets schijnt hen te kunnen weerhouden. Zij leven maar voor de wereld, voor de eer voor de vermaken en voor het geld.

Heb ik ook vroeger JUDAS niet gevolgd, heb ik ook vroeger geene groote zonden bedreven en daardoor JESUS verlaten om JUDAS te volgen? Mijn God, wat heb ik gedaan! Hoe dwaas, hoe vermetel, hoe ondankbaar was ik. JESUS, voortaan wil ik U volgen, al kost het mij ook nog zoo veel, met U wil ik lijden en sterven!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Maak een vast besluit om JESUS te volgen. Lijden, en lijden alléén is de weg naar den hemel. Dien weg is JESUS gegaan, dien hebben de Heiligen gevolgd, wilt gij in den hemel komen, lijd dan met JESUS, doe boetvaardigheid en lijd met geduld en onderwerping.

2. Verfoei uwe vroegere afdwalingen, vraag JESUS nogmaals om vergiffenis, overweeg trouw zijn lijden en bid Hem, om Hem te mogen navolgen.

3. Geloof niet, dat de wereldlingen waarlijk vermaak genieten; neen christenen het ware vermaak is alleen in de onschuld of in de boetvaardigheid te vinden.

4. Bid MARIA de Moeder van smarten, die op het voorbeeld van haren goddelijken Zoon zoo veel en zoo geduldig geleden heeft, dat Zij u leere lijden met onderwerping.

T
geke
hier
Hij
JOA
en
Mij
hier
iets
bea
doe
wel
dan
zou
Vr
alle
en
zou
tor
tee
na
br

VII.

1° Zaterdag in de Vaste.

Tristis est anima mea, usque ad mortem.

MATTH. XXVI : 38.

Mijn ziel is bedroefd tot den dood toe.

Toen JESUS aan den hof, *Gethsemani* geheeten, gekomen was, zeide Hij tot Zijne leerlingen: Zit hier neder, terwijl ik derwaarts ga, en bidt. En Hij nam PETRUS en de twee zonen van ZEBEDAEUS, JOANNES en JACOBUS met zich, en begon droevig en zeer beangst te worden. Toen sprak Hij tot hen: Mijne ziel is bedroefd tot den dood toe; verbeidt hier en waakt met Mij. Nog vóór dat JESUS alzo iets uitwendigs geleden had, werd Hij droevig en beangst, ja bedroefd, gelijk Hij zelf zegt, tot den dood toe. Hij wilde doen zien, dat de smart, welke Hem van binnen verteerde, veel grooter was, dan al de pijnen, die men Hem in zijn ligchaam zoude aandoen. En waarom was JESUS zoo bedroefd? Vreesde Hij misschien de naderende folteringen, des allergruwzaamsten marteldood? Was Hij, de kracht en sterkte der Martelaren, die aan zoo velen den moed zoude geven om gelaten, ja met vreugde de wreedste tormenten ter liefde Gods te ondergaan; die aan teedere maagden de kracht gaf, om zingende, als naar een bruiloftsfeest gaande, het schavot of den brandstapel te beklimmen; was Hij nu beangst,

benauwd voor den dood? O neen, christenen, Hij had vurig naar dien dood verlangd, Hij verlangde er nog vurig naar, dewijl Hij meer onze redding, onze zaliging verlangde dan wij zelven; Hij ging dus met moed den dood tegen. Maar waarom was Hij dan bedroefd? O, er waren daarvoor zoo vele redenen. Vooreerst zag Hij zich beladen met al de zonden, die ooit door menschen gepleegd zijn, die thans bedreven worden en nog ooit zullen worden gedaan. En als wij nu lezen van sommige boetvaardigen, dat zij van droefheid over hunne zonden zooveel geleden hebben, ja gestorven zijn, wat zal JESUS dan niet hebben gevoeld, die zooveel beter de boosheid der zonden kende en wist hoe zij God beleedigen.

JESUS was bedroefd, om uwe zonden, christenen, om die zonden, bedreven in het geheim en in het openbaar, om die ontuchtige taal, om die afschuwelijke zinnelijke lusten en begeerten van die dartele jongelingen en meisjes, om die godslasteringen, die dronkenschap, die goddelooze vergaderingen, die overtredingen der geboden van God en de heilige Kerk, om al die groote zonden, die nog dagelijks gebeuren, en die Hij allen voor oogen had. Ja, Hij zag ook u, christen, Hij zag al het kwaad, dat gij reeds bedreven hebt en nog zult bedrijven, en dat alles verscheurde Hem het hart. Hij was bedroefd, bedroefd tot den dood, als Hij er aan dacht, dat Hij voor allen ging lijden, voor allen den hemel ging verdienen, en dat er niettemin zoovelen zouden verloren gaan, door hunne eigene schuld, omdat zij geen voordeel wilden doen met zijn lijden, maar in weerwil van al zijne liefde, zich zouden verdoemen en zijn lijden voor zich

nuttel
wij
bedro
is, da
en c
om
moet

1.
of g
als
gele
die
mor
ge
2
omc
mo
ver
me
gev
?
en
der

do
be

nutteloos zouden maken. Hij was bedroefd omdat wij ons zelven niet beminden. Eindelijk was Hij bedroefd, om ons te leeren, dat er eene ware droefheid is, dat ook wij moeten bedroefd zijn over onze zonden en over die, welke door anderen geschieden, en om ons te leeren, hoe wij ons in de droefheid moeten gedragen.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Als ge nog bekoring voelt tot de zonden, als deze of geene verleider bij u komt om u tot zonden te brengen als ge in een verkeerd gezelschap u bevindt, of bij alle gelegenheid tot kwaad, verbeeld u dan JESUS te zien, die u klagende toeroept: *tristis est anima mea usque ad mortem*: mijn ziel is bedroefd tot den dood toe. Zult ge dan den moed hebben om in de zonden toe te stemmen.

2. Ook de Paus treurt, even als JESUS, in deze dagen, omdat er zoovele ongelukkige katholieken zijn, die hunne moeder de heilige Kerk bedroeven en hun Vader den Paus verlaten. Ook de priesters zeggen, *tristis est anima mea*, omdat er ook onder de katholieken zooveel zondaars gevonden worden.

3. Verwek een waar berouw over uwe eigene zonden, en bid ook voor de zondaars, en treur ook over de zonden, die door anderen gedaan worden.

4. O MARIA, offer uwe smarten aan JESUS op tot voldoening mijner zonde, en bid voor mij om een waar berouw.

VIII.

1° Zondag in de Vaste.

Pater, si possibile est, transeat a me calix iste, verumtamen non sicut ego volo, sed sicut Tu.

MATTH. XXVI: 39.

Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze kelk van mij voorbij gaan; nothans niet gelijk ik wil maar gelijk Gij wilt.

Nog naauw had de goede JESUS deze woorden van droefheid tot zijne beminde Apostelen gesproken of Hij verwijdert zich ook van deze en ging alleen. Dáár in de eenzaamheid viel Hij op zijne knieën neder, wierp zich met het aanschijn plat ter aarde en bad tot driemalen toe: Vader, indien het mogelijk is, laat dezen kelk van Mij voorbijgaan, nothans dat niet mijn wil, maar dat uw wil geschiede. Door dit gebed wil JESUS ons leeren, dat wij in droefheid zeker mogen bidden, om van die smart verlost te worden, doch tevens dat wij ons aan den goddelijken wil moeten onderwerpen. God weet het beste, wat ons noodig is; misschien is die droefheid een laatste middel van God om ons tot bekeering aan te zetten, wie weet hoeveel geestelijk voordeel in die beproeving voor ons ligt opgesloten; bidden wij dus gerust om verlost te worden, maar voegen wij er even als JESUS bij: dat niet mijn wil, o God, maar dat uw wil geschiede. Leeren wij hier ook

van JESUS, hoe wij ons gebed moeten storten, vooreerst in de eenzaamheid; als wij willen bidden, verdrijven wij dan van ons, zoover wij kunnen, alle gedachten aan onze tijdelijke bekommernissen, zoeken wij eene afzonderlijke plaats voor ons gebed in de kerk of in ons huis; want ofschoon wij overal kunnen bidden, als zulks noodig is, moeten wij daarvoor toch altijd de geschiktste plaats uitkiezen. Bidden wij met nederigheid; ziet, JESUS valt op zijne knieën neer en bidt met het aanschijn plat ter aarde. Vernederen wij ons ook diep voor God, vragen wij Hem vergiffenis over onze zonden en bidden wij dan met onderwerping en met volharding. JESUS herhaalde zijn gebed tot driemalen toe, om ons op te wekken tot volharding in het gebed, al worden wij ook niet dadelijk verhoord. De droefheid van JESUS scheen in het eerst, in weerwil van zijn gebed, nog toe te nemen, Hij geraakte in doodangst, Hij begon water en bloed te zweeten, zoodat de grond gepurperd werd door Zijn kostbaar bloed; doch eindelijk kwam een Engel uit den hemel om Hem troost en versterking aan te brengen. Als wij maar volhouden in het gebed, dan zal God ons zeker verhooren, Hij zal of ons dat kruis, die droefheid, die tegenspoed, die beproeving ontnemen, of Hij zal ons moed en sterkte geven, om het met geduld en met verdiensten voor den hemel te dragen. Slaat nu, christen zielen, nog een blik op uwen JESUS, die daar bijna stervend ter aarde ligt, hoort die zuchtende stem: *Pater, si possibile est*, Vader, indien het mogelijk is, laat dien kelk van Mij voorbijgaan, dat echter niet Mijn wil, maar dat Uw wil geschiede; ziet Hem daar water en bloed in doodangst zweetende,

ziet dien grond rood van het bloed uws Verlossers. Wie is de schuld van die smarten, wie heeft zich bezoedeld aan dat kostbaar goddelijk bloed? Gij, christen, toen gij zondigdet, toen gij uw God verliet om het kortstondig en kort daarop verbitterd vermaak der zonde te genieten, toen waart gij de beul van JESUS, toen Hij daar dat bloed zweette, dacht Hij aan u en uwe zonden. Ach ziel, denk daar aan!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Weer alle verkeerde droefheid, die niet van God komt, van u af, en bid om de ware droefheid, dat is een opregt leedwezen, niet over tijdelijk verlies of ijdele zaken, maar over het eenig kwaad dat er is, over de zonden, en een vast voornemen die nooit meer te bedrijven.

2. Als u iets kwelt, of eenig kruis u drukt, of tegenspoed u vervolgt of andere droefheid u overkomt, bid dan met JESUS: Vader indien het mogelijk is laat deze kelk van mij voorbijgaan, dat echter niet mijn wil maar uw wil geschiede.

3. Verbeeld u dikwijls tegenwoordig te zijn in den hof van Olijfen, verbeeld u JESUS daar te zien, water en bloed zweetend om uwe zonden, opdat gij daardoor meer en meer afkeer zoudt krijgen van dezelve, en ze destebeter zoudt beweenen.

4. O MARIA, troost der bedrukten, wees onze troost in droefheid, onze bijstand in gevaar, onze hulp in het uur des doods en onze voorspeekster bij God! Amen.

JES
JOA
JES
VER
VOO
zije
PET
hij
zoe
arm
A
wil
ver
Alz
gee
en
zou
me
slaa
alt.

IX.

Maandag na den 1ⁿ Zondag in de Vaste.

Sic non potuistis una hora vigilare Mecum.

MATTH. XXVI: 40.

Alzoo kondet gij niet één uur met Mij waken.

Na voor de eerste maal gebeden te hebben, stond JESUS op en begaf zich naar zijne leerlingen, PETRUS, JOANNES en JACOBUS. Dan deze inplaats van met JESUS te waken en te bidden, hadden, waarschijnlijk vermoeid en afgemat door al wat dien dag was voorgevallen, zich aan den slaap overgegeven. Zoo zijn de menschen, zij belooven veel maar doen weinig, PETRUS wilde met JESUS den dood ingaan en zie, hij sliep, toen JESUS in doodstrijd lag. Waarom zoeken we toch nog zooveel troost bij die zwakke armen van vleesch, laat ons alleen op God betrouwen.

Simon dormis, slaapt gij PETRUS, zeide JESUS, als wilde Hij hem op zachten toon zijne onstandvastigheid verwijten. *Sic non potuistis una hora vigilare Mecum.* Alzoo kondet gij, die voor Mij wilde sterven, zelfs geen enkel uur met Mij waken, om Mij te troosten en met Mij te bidden. Ach, tot hoevele christenen zou JESUS dit zelfde verwijt mogen voegen. Helaas men slaapt gedurende heel zijn leven. Iemand die slaapt, vergeet alles waarvoor hij moet zorgen, of althans hij denkt er niet aan. En wat doen zoovele

ouders, zij moeten zorgen voor hunne kinderen, voor hunne dienstboden, maar zij slapen, zij denken er niet aan. Hoe handelen de meeste menschen, zij moeten zorgen voor hunne onsterfelijke ziel, voor hunne eeuwige gelukzaligheid; maar neen, zij zijn geheel zorgeloos in dat punt, zij denken niet aan hunne ziel, zij vergeten de eeuwigheid. Altijd bezorgd voor het tijdelijke, voor de ijdelheid dezer wereld, hebben zij geen tijd, om voor het eeuwige, het onvergankelijke te zorgen. En eenmaal in het oordeel zullen zij, helaas te laat, het verwijt van JESUS hooren, *Sic non potuistis una hora vigilare mecum*. Heel den tijd van uw aardsehe leven, u geschonken, u alleen gegeven om u zelven heilig te maken, hebt gij met ijdelheden, met nietigheden, met droombeelden doorgebracht en gij hebt geen uur met Mij kunnen waken, geen enkel uur kunnen vinden om voor uwe onsterfelijke ziel, voor uwe eeuwigheid te arbeiden. O christenen, vergeet nooit de woorden, welke JESUS daar in den hof tot Zijne Apostelen zeide: *vigilate et orate, ut non intretis in tentationem*, waakt en bidt opdat gij niet in bekoring valt.

Indien de apostelen—zelven, door JESUS—zelven onderwezen, die JESUS altijd tot voorbeeld hadden nog zoozeer het waken en bidden noodig hadden, hoe noodzakelijk zal dat dan wel voor ons arme schepselen wezen. Helaas eene treurige ondervinding heeft ons menigmaal geleerd hoe zwak wij zijn en als wij de oorzaken van onzen val in de zonden nasporen, is deze dan niet gekomen, dewijl wij zorgeloos voortwandelden, en waken en gebed uit het oog verloren? Vertrouwen wij toch nooit op onzen goeden wil en eigene krachten, *Spiritus quidem promptus est caro*

auter
maar
ooge
gevo
gebe

1
heef
wij
O v
5
slap
God
3
wij
die
wal
gen
4
tot

autem infirma, de geest is wel bereid, zeide JESUS, maar het vleesch is zoo zwak. Dus waken op onze oogen, waken op onze ooren, op onze tong, ons gevoel, op alles en dan ons gewapend met een goed gebed!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Goed overdenken, waarom God ons op deze wereld heeft geplaatst. Wat doen wij voor onze ziel? Wat doen wij niet voor ons ligchaam, voor ons tijdelijk bestaan? O vergeten wij toch nooit het groote doel onzer schepping.

5. Onderzoeken wij ons of we op dit uur niet nog slapen, of wij wel getrouw al onze pligten nakomen, die God ons heeft opgelegd.

3. *Vigilate et orate*. Gulden les van JESUS, vergeten wij die nooit, 't is de zekere weg naar den hemel. Alle die in de hel liggen zijn daar gekomen uit gebrek aan waken en bidden. Door waken en gebed zijn de heiligen tot de glorie gekomen.

4. Bid vurig het Memorare en drie »wees gegroet» tot MARIA, opdat zij ons leere te waken en te bidden.

Dingsdag na den 1ⁿ Zondag in de Vaste.

Venit hora, ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. MARC. XIV: 41.

De ure is gekomen: ziet de Zoon des menschen zal overgeleverd worden in de handen der zondaren.

Dan, het uur was gekomen, door de goddelijke Voorzienigheid bepaald, waarop JESUS zoude overgeleverd worden in de handen zijner vijanden; en let wel, wat de heilige Geest zegt: *in manus peccatorum*, in de handen der zondaren. O het zijn niet de Joden, niet die woedende soldaten, o neen, die zijn slechts de uitvoerders, maar het zijn de zondaren, in wier handen JESUS wordt overgeleverd, het zijn de zondaren, die JESUS zoovele smarten en den dood aandoen. Terwijl JESUS nog sprak tot zijne Apostelen, hoorde men in de verte het geruisch van eene naderende menigte, men hoorde het gekletter van wapenen en een verward geroep van baldadige troepen. Ziet, zeide JESUS toen, *ecce appropinquavit, qui me tradet*, daar nadert hij, die Mij zal overleveren; en inderdaad, daar naderde de ongelukkige JUDAS, de apostel, die zooveel liefdeblijken van JESUS had ontvangen, die nog kort te voren deel had gehad aan zijn goddelijk Vleesch en Bloed, die nog zoo pas geleden door JESUS was vermaand en gewaarschuwd.

Daar
nader
schap
Quem
wien
aan;
om a
was.
geldz
Welk
vrien
zeide
een l
Well
scher
om
de l
niet
lever
veron
zulk
dan
straf
gij v
God
als J
nend
ontv
uit:
kom
even
schij
met

Daar nadert hij, met verraad in het hart, daar nadert de booswicht om onder schijn van vriendschapsbetuiging, het teeken van verraad te geven. *Quem osculatus fuero, iste est, tenete Eum*, Hij, wien ik een kus zal geven, die is het, houdt Hem aan; dat was het afgesproken teeken van JUDAS, om aan dien troep te kennen te geven wie JESUS was. O JUDAS, hoe diep zijt gij gevallen! Vervloekte geldzucht, hoe ver hebt gij een Apostel gebragt! Welk eene heiligschennis, onder den naam van vriendschap het hatelijkste verraad! *Ave Rabbi*, zeide JUDAS, wees gegroet Meester, en hij gaf Hem een kus. Welk eene taal in den mond eens verraders! Welk eene handeling van den trouwloozen heiligschennner! Waarom verpletterde hem de donder niet, om Gods eer te wreken, waarom vernietigde hem de bliksem niet, waarom scheurde de aarde zich niet open, om hem levend te begraven, om hem levend in de hel te doen nederdalen! Zacht wat, verontwaardigde christen, zeker, die booswicht had zulks verdiend, hij zoude niet zwaarder gestraft zijn, dan hij schuldig was, maar als God ieder terstond strafte, wat zou er van u geworden zijn? Hebt gij weleer ook niet dikwijls, even als JUDAS, uwen God diep beleedigd? Hebt gij misschien niet, even als JUDAS, ook soms op onwaardige, op heiligschennende wijze uwen God en Heer aan de heilige tafel ontvangen. O, op dat oogenblik, riep ook JESUS uit: *ecce appropinquavit, qui me tradet*, zie daar komt iemand naar de heilige Communiebank om mij even als JUDAS te verraden, onder den uiterlijken schijn van godsvrucht nadert hij met gebogen hoofd, met zaamgevouwde handen, maar het is om Mij in

zijn vuil hart te ontvangen, om Mij aan den duivel, die thans in zijn hart woont, over te leveren. Ook toen was de donder gereed u te verpletten, ook toen zou de bliksem u vernietigd hebben, ook toen was alles tegen u gewapend, had Gods barmhartigheid u niet gespaard, om u tijd tot bekeering te geven. O maak spoedig gebruik van dien tijd!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. JESUS gaf zich geheel vrijwillig aan het lijden over, niet voor dat zijn uur gekomen was, konde men Hem schaden. Wordt het geen tijd, dat wij ook vrijwillig boetvaardigheid gaan doen, is ons uur niet reeds lang verschenen? Maak dan een goed gebruik van den heiligen Vaste. Kunt gij niet lang spijzen derven, zoek dan andere wijzen van versterving, er zijn er in overvloed.

2. Hebt gij ooit het ongeluk gehad JUDAS te volgen door heilligschennis; beweene dan hartelijk vandaag die boosheid, en tracht ze te herstellen door dikwijls waardig te Communiceren.

3. Bezoek dikwijls JESUS in het heilig Sacrament, om de oneer te herstellen, die Hem daar wordt aangedaan, vooral door diegenen, welke Hem onwaardig ontvangen.

4. Vergeet nooit om MARIA's voorspraak in te roepen, vooral als gij eenig Sacrament wilt gaan ontvangen.

W
C
har
om
doc
mo
ver
den
ad
JUD
gij
een
aan
en
of
en
zijn
nog
hoc
uit
te
nog
wa

XI.

Woensdag na den 1ⁿ Zondag in de Vaste.

Amice, ad quid venisti? MATTH. XXVI : 50.

Vriend, waartoe zijt gij gekomen?

O hoeveel redenen had JESUS niet om aan JUDAS harde verwijtingen te doen hooren, hoeveel redenen om hem aanstonds voor zijne euveldaad te straffen, doch JESUS wil ons een voorbeeld geven van zachtmoedigheid en vergevingsgezindheid. In plaats van verwijtingen, in stede van straffen zegt JESUS tot den ongelukkigen verrader op zachten toon: *Amice, ad quid venisti?* Vriend, waartoe zijt gij gekomen? *JUDA, osculo Filium hominis tradis?* JUDAS, verraadt gij den Zoon des menschen met een kus? Welk eene zachtmoedigheid, welk eene les voor ons, die aanstonds driftig worden bij de minste beleediging en die, ware het in onze magt, dadelijk den schuldige of vermeend schuldige zouden straffen. Hoe verhard en versterkt in het kwaad moet JUDAS niet geweest zijn dat hij, in weerwil van die liefdevolle woorden, nog volharden bleef in zijn boos verraad! O JUDAS, hoort gij niet aan die zachte stem, merkt gij niet uit die liefdevolle woorden, dat JESUS bereid is u te vergeven? Vriend, zegt Hij tot u, Hij wil u nog dien teederen naam van vriend geven; vriend, waartoe zijt gij gekomen? JUDAS begrijpt gij nu

hoe men van klein tot groot komt? Eerst die gedachte, vervolgens die gehechtheid aan het geld, dan eene kleine onregtvaardigheid, nu eene grootere en eindelijk wordt JUDAS zoo ver door die drift medegesleept, zoo diep door de zonden verblind, dat hij voor niets meer terugdeinst, en om een handvol geld zijnen goddelijken Meester verraadt. En welk verraad? JUDAS verraadt gij den Zoon des menschen met een kus? O reeds de koninglijke psalmist DAVID overdenkt in prophetischen geest die afschuwelijke huichelarij: *Si inimicus maledixisset mihi*, indien mijn vijand Mij verwenscht had, Mij openlijk had beleedigd, vervolgd, *Sustinuissent utrique*, Ik zou het nog hebben kunnen verdragen, *tu vero homo unanimes*, maar gij die met Mij omgewandeld hebt, die mijn vriend, mijn Apostel waard, wien Ik gespijzigt heb met mijn eigen Vleesch en Bloed, moet gij Mij zoo schandelijk behandelen! Treffende woorden voor JUDAS, welk een wonder van hardnekkigheid in het kwaad was hij, om er niet door getroffen te worden. Maar passen wij diezelfde woorden eens op ons-zelfen toe. Zoude JESUS datzelfde niet ons kunnen toevoegen: Mijn vriend, want Ik heb u altijd getoond, dat Ik u beminde, waartoe zijt gij gekomen? vroeger waart ge zoo braaf, zoo onschuldig, zoo godsdienstig; vroeger naderdet ge zoo gaarne en zoo dikwijls tot de heilige heilige Sacramenten, vroeger waart ge zoo ijverig; zoo vurig in het gebed en nu? Waartoe zijt gij gekomen? Wat is er geworden van die reine, schuldellooze ziel, van dat zuiver, vlekkelooze hart? Helaas, langzamerhand zijt ge afgeweken, dieper gedaald, en eindelijk geheel in de zonden gevallen! Hetgeen ge

vroe
doer
thar
geko

1.
gen
hoe
2.
zegg
3.
doe
maar
alles
4.
haar
Zoor
geda
Haa

vroeger niet durfde denken, durft ge thans te doen, hetgeen vroeger door u werd gevlugt, wordt thans door u gezocht. Vriend, waartoe zijt gij gekomen?

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Herinner u de dagen uwer onschuld, den gelukkigen tijd uwer eerste heilige Communie en overweeg hoe verre gij van die teedere onschuld zijt afgeweken.

2. Verbeeld u JESUS te zien en Hem tot u te hooren zeggen: *Amice, ad quid venisti?*

3. Val in den geest voor JESUS op uwe knieën neer, doe niet als JUDAS, verhard u niet, blijft niet verstikt, maar beken uwe schuld, vraag vergiffenis en JESUS zal u alles vergeven. Bereid u tot eene goede en oprechte biecht.

4. Uw beste toevlugt zij de H. Moeder Gods, val haar te voet, Zij zal voor u tot JESUS, haren goddelijke Zoon gaan, en gelijk Zij reeds voor duizenden heeft gedaan, Zij zal voor u vergeving bekomen. Vergeet nooit Haar aan te roepen.

Donderdag na den 1ⁿ Zondag in de Vaste.*Ego sum.* JOANN. XVIII: 40.*Ik ben het.*

Het schijnt, dat de troep, die JUDAS vergezelde, niet goed gelet had op het teeken door JUDAS gegeven, zij schenen te aarselen, niet wetende wien zij moesten aangrijpen; JUDAS ofschoon in zijn kwaad volhardende was toch zoodanig verplet door de toespraak van JESUS, dat hij geene bevelen of teekens meer kon geven. Alstoen naderde JESUS zelf die verachtelijke bende en vroeg hem: *Quem queritis?* Wien zoekt gij? zij antwoordden: JESUS van *Nazareth*. En JESUS antwoordde: *Ego sum*; Ik ben het. Doch op hetzelfde oogenblik, bij het uitspreken dezer korte woorden deed Hij ze allen achterover ten gronde vallen. JESUS wilde hier zijne Almagt toonen, Hij wilde dat volk doen zien en doen gevoelen, dat Hij vrijwillig zich in hunne handen overgaf, dat Hij door niemand kon gedwongen worden. Toen echter PETRUS zag, dat men de handen aan JESUS wilde slaan, ontvlamde zijn vroegere ijver en zonder nadenken of zonder het getal der vijanden te tellen, trok hij zijn zwaard, hakte op de menigte toe en hieuw een dier beulknechten, MALCHUS genaamd, het regteroor af. JESUS echter berispte dien overdreven ijver van PETRUS, raapte dat oor van den grond

op
zijn
VJESU
mag
blij
eeni
van

zoo

noel

uitw

en

voel

bek

door

van

prec

oord

dan

op

lied

de

eene

van

zijn

slec

mee

dat

prie

Ego

ster

uw

zeg

op en herstelde het door een wonder aanstonds op zijne plaats.

Wonderlijke zaak! Noch dat mirakel waardoor JESUS hen allen deed achterovervallen, om zijne magt te toonen, noch dit wonder, waardoor Hij blijk gaf van zijne oneindige goedheid, maakten eenigen indruk op die bedorven harten. De gewoonte van zondigen, van slecht te leven, maakt iemand zoo ongevoelig dat noch de vrees voor Gods Almagt, noch de gedachte aan zijne goedheid iets op hen uitwerkt. Moeten wij dat ook niet dagelijks zien en betreuren! Hoevele zondaars blijven niet ongevoelig, in weerwil van al wat God ter hunner bekeering wel wil aanwenden. Nu worden zij verschrikt door dreigende ziekten, door den plotseligen dood van een' hunner kennissen, door de woorden eener predikatie, waarin hun de verschrikkelijkheid der oordeelen Gods wordt afgemaald, maar te vergeefs; dan eens worden zij opgewekt om het betrouwen op Gods goedheid en barmhartigheid, door een liefderijk priester, die hen zoekt te bekeeren, door de bede van een' stervenden vader, of door de tranen eener treurende moeder, of door de smeekingen van een onschuldig kind, maar te vergeefs, zij zijn en blijven de oude zondaars; bekeeren zij, 't is slechts voor een oogenblik, 't is niet opregt gemeend. O zondaars, eenmaal zal er een tijd komen, dat JESUS nog nadrukkelijker, dan thans door zijne priesters of door andere middelen, u zal toeroepen: *Ego Sum*. In uwe laatste ziekte, op uw wanhopig sterfbed, in het uur van uwen akeligen dood, in uw bijzonder oordeel zal JESUS voor u staan en zeggen: *Ego Sum*. Hier ben Ik, dien gij in uw

leven niet hebt willen kennen, dien ge versmaad hebt, om u over te geven aan den duivel en zijne bedriegelijke vermaken. *Ego Sum*: Hier ben Ik, waar is nu die wereld, die ge zocht, waar zijn die vermaken, om welke ge Mij hebt versmaad. Hier ben Ik, niet meer als uw Vader, uw Vriend of uw Verlosser, maar als uw Heer, uw Regter, uw Straffer.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Schrikken wij bij het herdenken, hoezeer de zonde iemand kan verhard en verblinden, en hebben wij het ongeluk om in eene groote zonde te vallen, gaan wij dan aanstonds naar den biechtstoel, om vergiffenis te bekomen.

2. Denken wij dikwijls aan ons bijzonder oordeel, aan den angst dien den zondaar zal aangrijpen in dit uur, waarop JESUS voor hun staande zal zeggen: *Ego sum*; geef rekenschap, van al uwe woorden, uwe werken en uwe gedachten.

3. Overwegen wij hoe troostend dezelfde woorden van JESUS »*Ego sum*» zijn voor de braven. Daarmede troostte JESUS zoo menigmaal zijne leerlingen, zeggende *Ego sum, nolite timere*; vreest niet, Ik ben het. Als wij braaf en deugdzzaam zijn zal JESUS ook ons die troostwoorden toevoegen in droefheid, in tegenspoed, in lijden, in sterven: *Ego sum, nolite timere*: vreest niet, Ik ben het, Ik zend u die droefheid over tot uw bestwil, Ik kom u troosten en zalig maken.

4. O MARIA sta ons bij in alle droefheid en moeilijkheid in dit leven, maar vooral in het uur van onzen dood. Amen.

XIII.

Vrijdag na den 1ⁿ Zondag van de Vaste.

Haec est hora vestra et potestas tenebrarum.

LUC. XXII: 52.

Dit is uw uur en de magt der duisternis.

Voor dat JESUS zich overgaf en zich liet gevangen nemen, wendde Hij zich nogmaals tot de gewappende bende en zeide: gij zijt op Mij afgekomen, als ware Ik een struikroover, met zwaarden en stokken, om Mij te grijpen. Dagelijks nogthans zat Ik te leeren in den tempel toen hebt ge Mij niet aangehouden, maar, wilde JESUS zeggen, toen kondet gij niet, ofschoon het voor den uiterlijken schijn geene moeite zoude gekost hebben, want mijn uur was nog niet gekomen, het uur, door de Goddelijke Voorzienigheid bepaald om Mij over te leveren, was nog niet daar; maar nu is het er, dit is uw uur, het uur waarop God toelaat, dat Ik in uwe magt val, en de magt der duisternis; het oogenblik, waarop God duldt dat de magt der duisternis, het kwaad zal zegevieren. Maar dit alles, voegde JESUS er bij, is geschied, gelijk het voorzeggd staat, het strekt tot bewijs dat de profeten de waarheid gesproken hebben en het bevestigt dus te meer dat Ik de ware Godsgezant, de waarachtige Messias ben, gekomen om de wereld te verlossen. Christenen, begrijpt gij wel goed de beteekenis dezer woorden van JESUS. Dit is uw uur

en de magt der duisternis, JESUS wil ons leeren, dat God soms voor een tijd toelaat, dat het kwaad in deze wereld zegeviert, maar zijne Goddelijke Voorzienigheid duldt zulks om wijze, ofschoon voor ons soms ondoorgrondelijke, redenen. Zijne wijsheid weet uit het kwaad goed te trekken, zijne Voorzienigheid laat het voor een tijd toe, om later des te beter ons te doen zien, hoe nietig de menschelijke plannen, de kracht der duisternis is tegen de waarheid, tegen God.

Verontrust u dan nooit, al ziet gij hier op aarde soms den regtvaardige onderdrukt en den zondaar in voorspoed. God wil zulks, om den regtvaardige te beproeven, hem boete te laten doen voor zijne bedrevene fouten, hem te oefenen in de deugd. God wil zulks, om den zondaar toch nog het weinige goede, dat in hem is, te vergelden, dewijl God niets onbeloond wil laten, en dewijl hij hierna toch eeuwig gestraft zal worden. Misschien ook gunt zijne goedheid aan den zondaar dien voorspoed, opdat hij, door dat goede getroffen, nog tot inkeer kome, en zich bekeere; want zegt God, *nolo mortem peccatoris sed ut magis Convertatur et vivat*, ik wil den dood des zondaars niet, maar liever dat hij zich bekeere en leve. In alle gevallen geschiedt zulks om wijze redenen. Hoe menigmaal werden de Heiligen hier op aarde onderdrukt, mishandeld, ja naar het schavot gesleept en ter dood gebracht, maar is al die onregtvaardigheid hun niet tot groot geluk geweest, en juichen zij thans niet om de ondergane belediging? Gods Kerk hier op aarde aangerand, hoevele Paussen zijn gebannen, vervolgd, gekerkerd en ter dood gebracht; hoe menigmaal worden de kerken ontheiligd, de kloosters geplunderd, de priesters verjaagd, de kloosterlingen

besp
Maa
geke
wee
kloc
derv
en
wer
liek
verp

1
is v
ond
uur
dulk
leve
Wa
onz
wij
nen
?
lee
Go
ons
wij
?
der
kor
har
op
MA

bespot. Dat was het uur en de magt der duisternis. Maar is de Kerk niet altijd zegevierend uit den strijd gekomen, zijn de kerken niet hersteld, de kloosters weer opgebouwd, de priesters teruggedroepen en de kloosterlingen weer vereend? En hebben al die wederwaardigheden niet gediend, om Kerk, godsdienst en priester meer in luister te verheffen, en heel de wereld een duidelijk bewijs te geven dat de katholieke kerk het werk van God is en nooit zal kunnen vergaan?

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Wij hebben ook een uur van magt, christenen, dat is van vrijen wil in dit leven, wij kunnen braaf zijn of ondeugend, regtvaardig leven of zonden doen, maar het uur van ons leven is kort; God duldt u zondaar, Hij duldt uwe zonden, maar pas op, vrees.... vrees voor uw leven, weldra, misschien onverwachts, zal het eindigen. Wat zullen wij doen? Zullen wij misbruik maken van onze vrijheid, en ons aan de zonden overgeven of zullen wij onzen vrijen wil gebruiken, om God des te beter te dienen en zoo den hemel, door zijne hulp, waardig te worden?

2. Verdragen wij geduldig de onderdrukking, de beleediging ons door anderen aangedaan. Denken wij dat God zulks toelaat om wijze redenen, onderwerpen wij ons aan zijne Voorzienigheid en aanbidden en danken wij in alles Gods heiligen wil.

3. Bidt voor de heilige Kerk in de dagen van onderdrukking, opdat de uren van beproeving mogen verkort worden, en de heilige Kerk weldra zegeviere over hare vijanden. Bidt voor de vervolgers der heilige Kerk, opdat zij mogen bekeeren.

4. Beveelt u zelve elken morgen en avond onder MARIA'S bescherming. Amen.

Zaterdag na den 1. Zondag van de Vaste.*Comprehenderunt Jesum et ligaverunt Eum.*

JOAN. XVIII: 12.

Zij hebben Jesus aangegrepen en Hem gebonden.

Ziedaar dan onzen goeden, liefdevollen Zaligmaker, ziedaar onzen JESUS in de handen zijner vijanden. Die handen, welke Hij zegenend zoo menigmaal uitstrekke, met sterke ketenen geboeid, die voeten, waarmede Hij op aarde rondwandelde om wel te doen, met boeijen geketend. Welk een schouwspel! Waar zijn nu de vrienden van JESUS? Waar zijn de Apostelen? Helaas, ze zijn gevlugt, op het zien dat men JESUS aangreep! Waar zijn diegenen, die Hij met zoovele weldaden heeft overladen, die kreupelen, wien Hij den gang, die lammen, wien Hij de kracht, die blinden, wien Hij het gezicht, die dooven, wien Hij het gehoor, die zieken, wien Hij de gezondheid heeft weergegeven? Helaas, allen hebben Hem verlaten, niemand is bij Hem om Hem te helpen of ten minste eenigen troost aan te bieden. Hij is alleen in het midden van bloedgierige beulen, die Hem slaan, die Hem stooten, die Hem kwetsen, die Hem beleedigen, die Hem voortduwen en voort-slepen, als was Hij een redeloos en weerspannig dier. O hoe juichen thans de vijanden van JESUS.

Hoo
omd
JESU
meer
O
lijde
sterf
als
JESU
alles
hun
Vad
God
om
te
wee
van
der
oor
Hu
zed
te
hur
te
wel
zij
Zij
te
hur
rel
na
heb
na

Hoort hoe zij Hem beschimpen en bespotten, juist omdat Hij van allen verlaten is. Hoe zachtmoediger JESUS is, des te wreeder worden die beulen, hoe meer Hij verdraagt, hoe meer Hij moet verdragen.

O lieve JESUS, waarom wildet ge toch dit alles lijden, was het niet genoeg een' wreeden dood te sterven, moest men U als een misdadiger boeijen, als een wild dier mishandelen. O christenen, zegt JESUS, Ik lijd dat alles, omdat de zondaars van alles misbruik maken om Mij te beledigen. Ik schenk hun een' tong om te bidden en mijnen Hemelschen Vader te loven, en zij maken er misbruik van, om God en elkander te vervloeken en te verwenschen, om zedeloze taal te spreken of ontuchtige liederen te zingen, om leugentaal, achterklap, laster en wie weet welke zonden meer te bedrijven. In plaats van te luisteren naar Mijne woorden en naar de taal der priesters en brave menschen, gebruiken zij hunne ooren om vuile taal of andere boosheid aan te hooren. Hunne oogen dienen slechts, om slechte dingen, zedeloze zaken te aanschouwen, in plaats van die te werpen op mijn Kruis en op mijn Lijden. Ik gaf hun ledematen, handen om te werken, voeten om te gaan, krachten des geestes en des ligchaams, en welk wreede zonden doen zij met die handen, die zij misbruiken tot diefstal, ontucht en verdere zonden! Zij begeven zich zelden of nooit naar de kerk om te bidden, minder nog naar den biechtstoel, om hunne zonden te belijden, maar zij gaan naar wereldsche bijeenkomsten, naar kermis en danspartijen, naar personen, met wie ze goddelooze verkeerung hebben, naar gezelschappen van ongebondenheid, naar huizen, die beter den naam van duivelscholen

zouden dragen. Hun geest is gestadig bezig met op kwaad te denken, nieuw kwaad uit te vinden, middelen uit te denken om ook anderen tot het kwaad te brengen. Daarom wil Ik in alle mijne ledematen lijden, daarom ben Ik geboeid aan handen en voeten, daarom wordt Ik gestooten, geslagen en voortgesleept, daarom moet Ik al die baldadigheden zien, al die verwenschingen aanhooren. O nacht, o vreeselijke nacht! wie zal ooit vermelden al wat de Godmensch in die duisternis heeft geleden, nooit brak akeliger nacht aan, nooit heerschte vreeselijker duisternis! Maar ik begrijp het o JESUS; ook de duivel kiest de nacht voor zijne helsche vermaken, als de wereld gerust wil zondigen, kiest men den nacht, zoekt men de duisternis! O booze wereld, o christen, die zondigt, hoeveel smarten hebt gij JESUS in dien nacht gekost!

GODVRUCHTIGE OEFENIGEN.

1. Leg u toe op de versterving. Versterf, ter liefde van den geboeiden JESUS, van tijd tot tijd, uwe oogen, uwe ooren of uwe tong. Overkomt u pijn of smart, denk wat JESUS geleden heeft in al zijne ledematen.

2. Ach die vervloekte nachtvermaken! wanneer heeft die jongeling die gruwelijke zonden geleerd? waar heeft dat meisje hare onschuld verloren? Ouders, gij waart te huis, misschien gerust te bed, en uwe kinderen bezochten nachtvermaken, verloren hunne onschuld, vielen in bittere zonden! Zullen zij uwe onachtzaamheid u niet

eenm
wijter
3
den
ter r
voora
4.
dienz
lieve
geboe
door

eenmaal, maar misschien te laat, misschien in de hel verwijten?

3. Denk aan die kloosterlingen, die een groot deel van den nacht in het gebed doorbrengen, en begeef u nooit ter ruste, zonder eerst goed gebeden en aan JESUS lijdën, vooral in dien nacht, gedacht te hebben.

4. Overweeg welke smarten MARIA leed, toen Zij in dienzelfden nacht de schrikkelijke tijding vernam, dat haar lieve zoon JESUS door zijne vijanden was aangegrepen, geboeid en mishandeld. Wees met Haar en troost Haar door een waar berouw en een beter leven.

van
uwe
enk

eeft
eeft
t te
ch-
in
niet

XV.

Tweede Zondag van de Vaste.

Unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu.

JOANN. XVIII : 22.

*Een van de dienaren, die daar stond, gaf aan
Jesus eenen kaakslag.*

Eerst bragt men JESUS naar ANNAS, den schoonvader van CAIPHAS, wetende welk eene ontaarde vreugde deze smaken zoude, als hij JESUS in hechtenis zag, en van daar leidde men Hem naar CAIPHAS, den hogepriester. Daar waren reeds de priesters en schriftgeleerden en ouderlingen bijeengekomen, om JESUS te oordeelen. Bijna allen verheugden zich op het zien der gevangenneming van JESUS en waren bereid om Hem te beleedigen. Van waar toch die haat der joodsche priesters en schriftgeleerden tegen den zachtmoedigen Zaligmaker? Welke redenen hadden zij om JESUS zoo te vervolgen? Eene hatelijke ondeugd bezielde hen, zij konden niet dulden dat het volk JESUS bewonderde en naliep, al het volk zeiden zij, volgt Hem en daarom haatten zij JESUS, zij misgunden Hem de gunst des volks, die zij voor zich alleen wilden behouden. O hoe blind maakt ons de nijd en afgunst. In plaats van te onderzoeken, waarom JESUS zoo bemind werd, waarom men JESUS overal volgde, en zoo tot de waarheid te komen, gaven

zij sl
zij n
JESUS
EL
thans
zijn
want
knaap
misd
en l
CAIN
en w
dier
ande
reld
terkl
O B
ging
te k
zijne
heb
in d
de J
niet
vraa
spro
Op
bewi
men
hers
Gij
Indi
van

Zachtmoedige JESUS, hoe is het mogelijk, dat Gij zoo verduuldig die belediging verdraagt? Een gemeene dienstknecht, een ondankbare booswicht, vermeet zich een kaakslag te geven op dat gelaat, dat eeuwig de bewondering en vreugde van Engelen en Heiligen zal uitmaken, en in plaats van dien onverlaat te straffen, hem aanstonds zijne misdaad te doen boeten, geeft Gij hem slechts zachte woorden ten antwoord! O JESUS, deze zachtmoedigheid alleen is mij een bewijs, dat Gij God zijt en oneindig in geduld. O hoe gevoel ik thans hoe verre ik nog van de volmaaktheid verwijderd ben; bij de minste belediging, bij het kleinste onregt gevoel ik mij tot gramschap opgewekt, en, ware het in mijne magt, hoe spoedig zoude ik mij wreken. O JESUS, uw voorbeeld leert mij die drift te onderdrukken, ter uwer liefde zal ik voortaan zachtmoedig zijn ook bij de grootste belediging.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Als gij het ongeluk hebt door de ondeugd van afgunst te zijn aangetast, leer dan hier de droevige gevolgen dier zonde kennen; denk dat de afgunst niemand meer schaadt en verdriet aandoet, dan hem die er aan onderworpen is. Vlucht dan die zonde, vooral in het begin, zoodra gij ze voelt opkomen, en ge zult u voor vele zonden en voor vele droefheid beboeden.

2. Bemijn niet alleen uwe vrienden, maar zelfs uwe vijanden, zelfs zij die u vervolgen en onregt aandoen.

Deze
gen en
3.
moedi
onze g
ootmo
slechts
4.
zacht
ons to
zal ee

Deze liefde zal u vrede en genoegen op aarde aanbren-
gen en u den hemel waardig maken.

3. JESUS mag wel zeggen : leer van Mij , dat ik zacht-
moedig en ootmoedig van harte ben. Van waar komt
onze grampschap, onze onverduldigheid ? Omdat wij niet
ootmoedig zijn even als JESUS , en dus de minste, soms
slechts vermeende, vernedering niet kunnen verdragen.

4. MARIA , gij hebt JESUS nagevolgd in nederigheid ,
zachtmoedigheid en liefde, bid voor ons , opdat ook wij
ons toeleggen, om die deugden te beoefenen en de aarde
zal een hemel worden.

XVI.

Maandag na den 2ⁿ Zondag van de Vaste.

*Adjuro te per Deum vivum ut dicas nobis, si tu es
Christus Filius Dei.* MATTH. XXVI : 63.

*Ik bezweer u bij den levenden God, dat gij ons
zegt, of gij de Christus de Zoon Gods, zijt.*

Nadat JESUS geheel den nacht verder aan den
moedwil der bende was overgelaten, nadat men heel
dien akeligen nacht door Hem bespot en beleedigd
had, na vele verguizingen en mishandelingen, werd
JESUS des morgens vroeg weder in den Raad der
Joden gebracht, die nu voltallig was om te gaan
oordeelen. Eene menigte valsche getuigen traden tegen
JESUS op, en niemand daagde om Hem te verdedigen.
Zoo gaat het gewoonlijk in de wereld, zoodra men
ongelukkig wordt, dan verlaten ons de vorige vrien-
den, dan wordt men aan zichzelf overgelaten, dan
is er niemand meer om ons te verdedigen, maar
integendeel, dan begint de vuile laster, en verstrooit
en verspreidt allerlei nadeelige geruchten tegen ons.
Hoe velen hebben dat in de wereld ondervonden,
en nochtans blijft men de wereld beminnen en die
ondankbare wereld naloopen. Wordt er van iemand
in de wereld kwaad gesproken, dan aanhoort men
dit met een zeker vermaak, vooral van personen,
die in de wereld ter goede faam bekend zijn, het

is, a
perso
spre
niet
te k
loge
eer
verd
op
en
spre
zeg
en
die
no
ten
jod
gin
nie
bij
ve
E
ge
de
h
o
o
d
o
z
C

is, alsof men zich verheugt, dat er ook iets op die personen te zeggen valt, en zelfs hij, die dat kwaadspreken afkeurt, heeft toch gewoonlijk den moed niet, om openlijk voor de waarheid en het regt uit te komen en den kwaadspreker te berispen of te logenstraffen. Doet hij het echter, tracht hij de eer van deze of gene, die aangerand wordt, te verdedigen, o dan staan verscheidenen tegen hem op en maken de beschuldiging gewoonlijk nog grooter en erger. Men mag van iemand zooveel kwaad spreken, als men wil, maar goed van iemand te zeggen, is in de wereld gewoonlijk onverdragelijk.

Troost u dan, christen, wanneer lastertaal u vervolgt en beledigt; troost u met den onschuldigen JESUS, die ook hier zoo wordt belasterd, maar vergeldt nooit kwaad met kwaad, en onthoudt u ooit iets ten nadeele van uwen naaste te spreken. Hoe de joden echter hun best deden om valsche beschuldigingen tegen JESUS aan te halen, het mogt hun niet gelukken eene gegronde reden ter veroordeeling bij te brengen, de een sprak den ander tegen, en verontzenuwde daardoor zijne en des anderen getuigen. Eindelijk toch kwamen twee valsche getuigen, zeggende: wij hebben Hem hooren zeggen: Ik kan den tempel Gods afbreken en na drie dagen weder herbouwen. Maar ook die getuigenis was niet voldoende om Hem te veroordeelen. Toen stond de hoogepriester op en zeide tot JESUS: Antwoordt Gij niet op hetgeen deze tegen U opwerpen; maar JESUS gaf geen antwoord.

Hoe wijs handelde JESUS en weik eene les voor ons, wanneer wij belasterd worden; laten wij zwijgen en geduldig die beledigingen ter liefde Gods verdragen; ons eenig antwoord aan al die

lastertongen moet zijn: een heilig en onberispelijk leven. Soms echter, wanneer het noodig is, dat wij onze eer verdedigen, om daardoor geene ergernis aan anderen te geven, moeten wij spreken, maar dan zij onze taal, als die van JESUS, vol eerbied en waardigheid.

De Hoogepriester, ziende dat alle die getuigenissen niets betekenden, bepaalde zich eindelijk bij deze plegtige ondervraging: *Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si Tu es Christus, Filius Dei.* Ik bezweer U bij den levenden God, dat gij ons zegt, of Gij de Christus, de Zoon Gods, zijt. Toen wilde JESUS niet langer zwijgen, toen was het uur van spreken gekomen, en met waardigheid zeide Hij: Gij hebt het gezegd, Ik ben het, maar Ik zeg u, weldra zult gij den Zoon des menschen zien zitten aan de rechterhand Gods en komende op de wolken des hemels. En heel de vergadering stond als verplet op die woorden.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Hoeveel heeft JESUS in dien zwarten nacht geleden! Denken wij er wel ooit aan, vooral gedurende de slapelooze uren van den nacht. Vergeten wij dan nooit aan JESUS te denken, in den geest met Hem te lijden en te treuren over de zonden.

2. Wanneer wij belasterd worden, moeten wij ons bij JESUS scharen, die zoo diep verguisd en belasterd werd. JESUS was de onschuld zelve, Hij kon niet zondigen,

Hij k
zijne
gedaa
dig d
iets r
3.
zal v
hoev
onvo
4.
daar
onde

Hij kon geen kwaad doen, en toch liet Hij toe, dat men zijne eer aantastte. Moeten wij dan, die zooveel kwaad gedaan en zoovele straffen verdiend hebben, niet geduldig die verongelijkingen verdragen, blijde zijnde, dat wij iets mogen lijden, ter voldoening voor onze zonden.

3. Zwijg, waar spreken geene noodzakelijkheid is; het zal u zelden berouwen niet te hebben gesproken, maar hoevelen moeten jaren en jaren lang betreuren, dat zij onvoorzigtig zijn geweest in het spreken.

4. O wat leed MARIA bij al dat lijden JESUS aangedaan, lijd met haar, leer van haar geduldig en met onderwerping te lijden. AMEN.

XVII.

Dingsdag na den 2ⁿ Zondag van de Vaste.

Amodo videbitis Filium hominis, sedentem a dextris virtutis Dei et venientem in nubibus coeli.

MATTH. XXVI : 64.

Van nu aan zult gij den Zoon des menschen zien, zittende aan de regterhand der kracht Gods, en komende op de wolken des hemels.

Zoo had de goddelijke Zaligmaker dan plegtig, voor den verhevensten Raad der Joden zijne Godheid verkondigd. Hij bekommerde zich niet om den haat dier vergaderde priesters, Hij beleed openlijk, dat Hij de beloofde Messias, de Zoon van God was, ofschoon Hij wist, dat' men Hem daarom zoude veroordeelen en den dood schuldig verklaren.

Durven wij ook openlijk voor JESUS uitkomen! Ach, hoevele katholieken in onze dagen schamen zich openlijk de zijde van JESUS te kiezen, openlijk hunne heilige godsdienst te verdedigen, als die wordt aangevallen, openlijk te toonen, dat zij goede katholieken zijn, als er dwalende kettters of goddelooze katholieken bij zijn. O hoeveel lijdt de heilige Kerk in deze dagen van die lafhartigen. Het is eene zekere waarheid, dat wanneer er niet zoovele bange katholieken gevonden werden, dat, wanneer ieder volgens zijn geweten ook openlijk durfde handelen, die boos-

wicht
hunne
de la
hoe
heere
en t
Die
welo
looz
het
Nee
er v
Ker
war
toon
en
doe
goe
ge
mo
G
R
h
g
V
z
h
a
t

wichten, die thans Godsdienst en Kerk aanranden, hunne pogingen zouden laten varen. Maar zij kennen de lafhartigheit van die halve christenen, zij weten hoe velen er gevonden worden, die gaarne twee heeren zouden dienen, de wereld hier op aarde, en tevens God om hier en hierna gelukkig te zijn. Die dwazen, hoeveel kwaad doen zij door die trouweloze lafhartigheit, hoe versterken zij de goddeloozen in hunne boosheid en hoe vermeederen zij het verdriet van hunne Moeder de heilige Kerk. Neen, wij moeten, vooral in deze bittere tijden, er voor uitkomen, dat wij tot de eenig zaligmakende Kerk behooren, dat buiten die Kerk, die eenige ware Kerk, geene zaligheid te vinden is; wij moeten toonen, dat die Kerk het regt heeft ons te gebieden en dat wij Haar moeten gehoorzamen. Wij moeten doen zien, wie de ware kinderen zijn, opdat de goeden van de kwaden worden gescheiden. Wij mogen geen deel uitmaken van de kinderen des duivels, wij moeten openlijk hunne handelwijze afkeuren.

JESUS beleed dan hier openlijk dat Hij de Zoon van God was, en als de Zoon van den levenden God, en als Regter van levenden en dooden, als God van eeuwigheid, sprak Hij een plegtig vonnis over den Hoogepriester en zijnen boozen Raad uit, zeggende: Van nu aan zult gij den Zoon des menschen zien zitten enz. Als wilde Hij zeggen: Daar gij, als hoogepriester, in den naam van heel het volk, Mij als den Messias hebt verworpen, zult gij van nu te beginnen van Mij als uwen Goddelijken Regter, de straf dier verwerping ondervinden. En hoezeer zijn die woorden bewaarheid en opzigtens het joodsche volk en opzigtens CAIPHAS en de overige leden. Van

dien tijd af was het joodsche volk verworpen en het leeft slechts voort, om des te beter die verwerping aan de wereld te doen zien. Christenen, wat zal er wel omgegaan zijn in het hart van CAIPHAS, die daar staat in gezag tegenover JESUS, en zooveel misbruik van zijn gezag maakt, hoe zal het hem te moede geweest zijn, toen hij in zijn stervensuur eensklaps JESUS voor zich zag, dien hij hier zoo beleedigt. Hoe zal hij zich herinnerd hebben aan die woorden van JESUS: weldra zult gij den Zoon des menschen zien zittende aan de rechterhand Gods. Ach, wat baat het hier op de wereld groot te zijn, in aanzien en gezag te zijn gesteld, vooral als men misbruik durft maken, van die grootheid en van dat gezag, ons slechts door God gegeven.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Schaam u nooit een goed katholiek te zijn. Kom er overal voor uit, dat gij uw Godsdienst verstaat, dat gij een gehoorzame zoon der Heilige Kerk wilt zijn. Doe niet als die lafhartigen, die zich over JESUS schamen. Die zich Mijner zal geschaamd hebben, over dien zal Ik Mij schamen in eeuwigheid.

2. Als iemand in uw bijzijn de Godsdienst in hare leer, in hare wetten, of in hare priesters durft te beleedigen, vraagt JESUS van u openbare belijdenis van uw geloof; zorg daaraan te beantwoorden en kom rond voor JESUS uit.

3. V
dienst
leert e
het oo
4. C
of laff
men.
van
opdat
wezer

3. Wat is gelukkiger dan tot de eenig ware Godsdienst te behooren. Leven wij volgens hetgeen Zij ons leert en voorschrijft en wij behoeven niet te vreezen voor het oordeel.

4. O MARIA, bid voor mij, opdat ik nooit de zwakheid of lafhartigheid hebbe om mij over uwen JESUS te schamen. Neen, MARIA, ik wil mij aan uwe zijde en die van JESUS scharen, neem mij op in Uw gezelschap, opdat ik ook in eeuwigheid met U bij JESUS moge wezen. AMEN.

XVIII.

Woensdag na den 2ⁿ Zondag van de Vaste.

Blasphemavit. MATTH. XXVI : 65.

Hij heeft God gelasterd.

Toen de eerste indruk dezer plegtige woorden van den Zaligmaker voorbij was, kreeg de boosheid, die reeds te diepe wortelen in het hart van dien hoogepriester geschoten had, weer de bovenhand, ja, zij nam toe, naarmate zij een oogenblik was onderdrukt geweest, verplet door die onverwachte taal. Hij stond dan op, scheurde zijne kleederen in stukken en zeide: *Blasphemavit*, Hij heeft God gelasterd, waartoe hebben wij nog getuigen noodig, ziet, ge hebt nu allen zijne godslastering gehoord, wat dunkt u?

Schandelijke taal in den mond eens opperpriesters? Neen, CAIPHAS, niet JESUS, maar gij hebt God gelasterd, gij lastert Hem op dit oogenblik door uwe goddelooze woorden, waarmede gij God den Zoon, den tweeden persoon van de heilige Drievuldigheid loochent en Hem durft beleedigen. Blinde opperpriester, heeft JESUS dan geene getuigenis genoeg van Zijne Godheid gegeven, zijt gij zelf geen getuigen geweest of hebt gij ten minste niet uit duizend monden de getuigenis gehoord van al die wonderen, die Hij alleen door de kracht van zijn Woord, door zijn Goddelijken Wil heeft verrigt? Is zijne Leer, die Hij

dagelij
Kunt
de go
die e
vene
wijsge
heilig
die a
die a
Hij t
het
den
reed
om
hebt
Z
en v
wee
iem
een
zel
die
gaa
ko
eer
zel
Ge
wi
ho
te
de
h
zi

dagelijks en openlijk verkondigde, niet Goddelijk? Kunt gij er iets in aanwijzen, dat in strijd is met de goede zede of met het verstand, en moet gij niet die edele grondstellingen bewonderen, zijne verhevene zedeleer, die zoo verre al de wijsheid der oudste wijsgeeren overtreft. Zijt gij dan onbekend met de heilige Schrift, waarin duizende prophetieën staan, die alle volmaakt in JESUS worden bewaarheid! Is die aandrang van het volk, dat JESUS zocht, ofschoon Hij tegen deszelfs hartstogten predikt; is het gedrag, het edele, zachtmoedige gedrag van JESUS in het midden van al die beleedigingen, dan geen bewijs genoeg reeds voor zijne Godheid. O CAIPHAS, gij hebt oogen, om te zien, en gij ziet niet, gij wilt niet zien, gij hebt ooren om te hooren, maar gij wilt niet luisteren.

Ziedaar het gevolg der zonden, de hardnekkigheid en verblindheid. Als ik die ongelukkige blindheid overweeg dan eerst begrijp ik hoe het mogelijk is, dat iemand zijnen God durft lasteren, eene Godslastering, een vloek durft uitspreken. Dikwijls vraag ik mij zelve af, zoude een mensch, en vooral een Christen, die zijn gezond verstand bezit, toch zoo ver durven gaan, om moedwillig te vloeken, moedwillig en in koelen bloede eene godslastering uit te braken! Hoe, een Christen, die weet hoe nietig hij is uit zich zelve, hoe hij geheel van God afhankelijk is, hoe God hem elk oogenblik kan straffen, enkel door zijn wil oogenblikkelijk in de hel kan doen neerstorten, hoe, een christen zou dat durven wagen? Hij zal zich tegen God durven verzetten en zijnen Vader en wel-doener uittarten? Het is ongelooftelijk en nogthans het gebeurt! Ja zoover gaat de verblindheid, om aan zijne grampschap toe te geven, aarselt men niet zijnen

God, zijnen Schepper te vervloeken! Ongelukkigen, gij doet het werk des duivels! Ach, dat de duivel God vervloekt, het is nog te begrijpen, hij is van God veroordeeld tot eeuwigdurende vreesselijke tormenten en hij heeft geene hoop nog ooit door God in genade te zullen worden aangenomen. Maar gij, die nog hoop hebt om naar den hemel te gaan, maar gij, gij die u nog dagelijks overladen ziet met Gods weldaden, dat gij als een duivel, durft vloeken, dat is waarlijk onbegrijpelijk. Ach, Rampzaligen, wacht tot dat ge in de hel ligt, om uw duivelsch werk te doen, dan hebt gij eene eeuwigheid lang er den tijd toe, maar zoo lang God u duldt, ach beleedigt dan toch die oneindige goedheid niet!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Als wij een opperpriester, als CAIPHAS, zoo diep zien gevallen, dan moeten wij eene heilige vrees voor ons zelve gevoelen, dat, hoe verre wij ook meenen in de deugd bevestigd te zijn, wij toch altijd in gevaar zijn van in zonden en zware zonden te vallen. Laat ons dus elken dag vurig bidden, opdat wij toch nooit het ongeluk hebben in zonde te vallen, want de eerste brengt tot de tweede en men is spoedig diep gevallen.

2. Wekken wij in ons zelve een heiligen afkeer op van de godslastering, waken wij over ons zelve om niet in gramschap te vallen, die gewoonlijk de eerste oorzaak van het vloeken is.

3.
God.
ring
doen
lijke
4.
naan
RIA

3. Loven en verheerlijken wij dikwijls den naam van God, zeggen wij dikwijls, vooral als wij eene godslastering mogten hooren: geloofd zij JESUS CHRISTUS; om zoodoende de oneer te herstellen die God door die vreeselijke zonde wordt aangedaan.

4. Spreek altijd, en nooit zonder goede reden, den naam van JESUS en dien van zijne heilige Moeder MARIA, met den meesten eerbied uit.

XIX.

Donderdag na den 2ⁿ Zondag van de Vaste.

Reus est mortis. MATTH. XXVI : 66.

Hij is des doods schuldig.

In deze wereld vinden de boozen gewoonlijk meer bijval dan de braven, vooral wanneer die goddelooze menschen in eenig gezag geplaatst zijn. Dat ondervond ook CAIPHAS, die godvergeten opperpriester, die in die hooge waardigheid de eerste moest zijn, om in JESUS te gelooven en zich aan JESUS te onderwerpen. Zoodra hij had uitgeroepen: *blasphemavit, reus est mortis*; Hij heeft God gelasterd, Hij is den dood schuldig, riepen in eenen adem bijna alle leden van den hoogen raad uit: *reus est mortis*: Ja, Hij heeft den dood verdiend; en de weinigen, die beter oordeelden, en nog ten voordeele van JESUS hadden willen spreken, vonden geen aanhangers en durfden den mond niet meer te openen. Had JESUS, hetgeen eene onmogelijkheid is, waarlijk God gelasterd, dan verdiende Hij ook den dood.

Immers wat is erger dan een godslasteraar? Een dief vergrijpt zich aan het goed van den evennaasten, een kwaadspreker aan den goeden naam, een moordenaar aan zijn leven, een onkuischaard aan zijn ligchaam en zijne ziel, een verergernis-gever aan de ziel van zijn evenmensch, maar de vloeker gaat

verder, hij randt God zelve aan. Vreesselijke zaak, de Engelen en Cherubienen, al de Chooren der Engelen zingen onophoudelijk het *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth*, heilig, heilig, heilig de Heer, de God der legerscharen; en de nietige sterveling durft uitroepen: vervloekt zij... doch laten wij zwijgen, 't is te afschuwelijk. En wat voordeel heeft hij van zijne godslastering, ach, ik kan begrijpen, dat een dief steelt, hij is begeerig naar het goed van een ander en vindt daar genot in; ik begrijp dat een onkuischaard zondigt, hij is een zinnelijk dier geworden, hij kent geen ander vermaak; ik begrijp de gierigheid, de heerszucht en verdere zonden; maar waarom vloekt men, welk nut, welk voordeel, welk genoeg is daarin gelegen? 't Is enkel boosheid, 't is genoeg in de boosheid, 't is duivelachtig.... Ja een Godslasteraar verdient den dood; en ik sta niet verwonderd, dat in het oude testament, in de wetten der Joden geschreven staat, dat een vloeker moet gesteenigd worden.

Maar wie is hier de godslasteraar? Is het JESUS, de onzondige, die niet zondigen kan? Is het JESUS, die de waarheid spreekt, als Hij zich voor den Zoon Gods verklaart? Of zijt gij het CAIPHAS, die JESUS, uwen God, durft lasteren en beleedigen en Hem des doods schuldig verklaart? O CAIPHAS, ge hebt reeds lang uw vonnis gehoord, hier op aarde kondet gij zegevieren, kondet gij het onregt boven het regt doen heerschen, maar gij, en alle menschen, zijn des doods schuldig; gij zijt gestorven en stónd voor het oordeel!

O, mediterende christenen, zeggen wij tot JESUS: neen lieve JESUS, niet Gij, maar wij zijn des doods schuldig, wij allen hebben den dood verdiend in den val van

onzen eersten vader Adam, en wij hebben nog meer die straf ons op den hals gehaald door die verfoeijelijke doodzonden, die wij ongelukkigen zoo dikmaals hebben bedreven. Maar Gij neemt dat alles op U, o lieve JESUS, Gij wilt des doods schuldig verklaard worden en den dood sterven, om ons van den eeuwigen dood, dien wij verdiend hebben, te verlossen, om door uwen dood ons het leven te verkrijgen. O God, heb dank daarvoor, ter uwer liefde willen wij ook den dood sterven, namelijk, wij willen dood zijn voor de vermaken onzer zinnen, voor de genoegens dezer wereld, voor alles wat U mishaaft. Wij willen alleen leven voor U aan wien wij dit en het eeuwig leven te danken hebben; wij willen hier op aarde voortaan zoo gaan leven, dat Gij ons hierna waardig oordeelt, om eeuwig met U te mogen leven in den hemel. AMEN.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Hoe dikwijls hebben wij den dood verdiend! Ach hoevele doodzonden op ons geweten! Hebben wij ze genoeg uitgewischt door onze boetvaardigheid, door eene goede opregte biecht?

2. Het is zeker, dat wij den eeuwigen dood der hel verdiend hebben, maar het blijft toch altijd onzeker, of die straf ons geheel en al is kwijt gescholden. Zeker wij mogen en moeten vertrouwen, dat God ons vergeving heeft geschonken, maar wij mogen toch niet ophouden

droefheid te hebben over onze zonden en boetvaardigheid er over te doen.

3. God alleen weet of wij niet nog in doodzonden zullen vallen; laat ons dus maar altijd waken en bidden, opdat zulk een bitter ongeluk ons nimmermeer overkome, en wantrouwen wij altijd ons eigen-zelven.

4. MARIA is de troost der Christenen, en de Moeder van barmhartigheid. Onder hare bescherming moeten wij niet vreezen noch voor het verledene, noch voor het tegenwoordige, noch voor de toekomst.

XX.

Vrijdag na den 2ⁿ Zondag van de Vaste.

Non novi hominem. MATTH. XXVI : 62.

Ik ken dien man niet.

Nog leed JESUS niet genoeg! Terwijl dit alles met JESUS plaats had, terwijl JESUS voor den raad der Joden stond en CAIPHAS en zoovele leden Hem des doods schuldig verklaarden, had in het voorhof des opperpriesters iets plaats, wat meer nog dan al deze beledigingen JESUS griefde. Gij herinnert u, dat PETRUS met JESUS in den hof was, doch op de vlugt ging met de andere Apostelen, zoodra hij JESUS in de magt der vijanden zag. Van den eersten schrik bekomen, wilde PETRUS toch meer van nabij weten, hoe het met zijnen goddelijken Meester zoude afloopen, en daarom volgde hij den stoet van verre. Toen JESUS binnengebragt was bij CAIPHAS, wist hij door toedoen van een' ander leerling, die bekend was in het huis van den opperpriester, in datzelfde voorhof door te dringen en zich te mengen onder de talrijke dienaren van CAIPHAS, om des te beter en des te spoediger den uitslag te vernemen.

Onvoorzigtige PETRUS, waarom begeeft gij u in het gezelschap der goddeloozen! Weet gij niet aan welk gevaar gij u blootstelt, herinnert gij u de waarschuwing van JESUS niet meer, denkt gij niet meer om de

woorden, die Hij nog dezen nacht tot u heeft gesproken: Voor de haan tweemaal kraait, zult ge Mij driemaal verloochend hebben? Helaas, PETRUS is reeds op de helling, weldra zal hij vallen en de droevige voorspelling van JESUS bewaarheiden! Niet lang was PETRUS in dit gezelschap geweest of reeds begon de beproeving. Een dienstmaagd meende hem te erkennen en zeide, ook gij waart met JESUS den Galileër. PETRUS schrikte, zijn moed ontzonk hem en hij verklaarde voor allen, dat hij zulks niet was, dat hij JESUS niet kende. O PETRUS waarom vlugt gij niet, als gij den moed niet hebt openlijk voor JESUS uit te komen, waarom blijft gij dan daar in het midden zijner vijanden? Christenen, wij volgen dikwijls PETRUS na; soms komen wij onverwachts, misschien zonder onze schuld in een verkeerd gezelschap, maar in plaats van dan aanstonds heen te gaan, als wij niet openlijk het goede kunnen of durven voor te staan, blijven wij half uit vermetelheid, betrouwende op onze eigene krachten, half uit menschelijk opzicht, uit vrees dat men met ons den spot zal drijven, en zoo blijven wij in het gevaar en zoo bezwijken wij. Zoo viel ook PETRUS; nog naauw was die eerste dienstmaagd verdwenen of eene tweede naderde en erkende hem, en nog iemand, die daarbij was, vroeg: zijt gij ook niet een zijner leerlingen. En voor de tweede maal loochende de arme PETRUS zijnen goddelijken Meester. Nog bleef PETRUS in dat gevaarlijk gezelschap, maar helaas, hoe duur moest hij zijne roekeloosheid betalen. Ongeveer een uur later, trad iemand binnen, een bloedverwant van MALCHUS, wien PETRUS het regteroor had afgehouden; deze hem erkennende

riep uit: waarlijk ook deze was met Hem, en de overigen hem naderende, zeiden: ja, gij zijt een van hen, die bij den Galileër waren, uwe spraak zelve verraadt u. Toen deed de ongelukkige Apostel een duren eed en hij zwoer, dat hij JESUS niet kende. Ach welk een diepe val! Hoe grievend voor JESUS! PETRUS, de prins zijner apostelen, dien Hij aan het hoofd der anderen had aangesteld, PETRUS verlaat Hem niet alleen, maar verloochent Hem hier openlijk! Dan JESUS had medelijden met PETRUS, Hij keerde zich om en zag PETRUS aan, en die blik trof het hart van den Apostel. Op hetzelfde oogenblik kraaide de haan voor de tweede maal, en PETRUS, als ontwakende, herinnerde zich de woorden van JESUS: Voor de haan tweemaal zal gekraaid hebben, zult ge Mij driemaal hebben verloochend. Hij vlugtte, doch helaas, het was te laat, de zonde was bedreven! Welk eene waar-schuwing voor ons!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Hoe dikwijls begeven wij ons in het gevaar, wij die zooveel zwakker zijn dan PETRUS, die zooveel liefde niet hebben voor JESUS, als PETRUS gevoelde! Moeten wij voortaan niet voorzigtiger gaan zijn en ons aan geen gevaar meer bloot stellen?
2. Onderzoeken wij wat ons tot de zonden gebragt heeft, en wij zullen bevinden, dat de gewone oorzaak was

dat wij ons roekeloos aan het gevaar bloot te stellen.

3. Als wij in een verkeerd gezelschap ons bevinden, of in eene gelegenheid van zonde komen; laat ons dan aanstonds de vlugt nemen. Vlugten is het zekerste, misschien het eenigste redmiddel, dat er ons zwakken overblijft.

5. O MARIA, onze toevlugt, neem ons onder Uwe moederlijke bescherming. Aan hoeveel gevaren zijn wij, uwe zwakke kinderen niet blootgesteld! Als wij een PETRUS zien vallen, hebben wij wel redenen, om bang van ons zelve te zijn, doch als gij ons wilt bijstaan dan hebben wij niet te vreezen; geef dan dat wij naar uwen raad luisterenen altijd uwe hulp blijven afsmeeken.
AMEN.

Zaterdag na den 2ⁿ Zondag van de Vaste.

*Et egressus foras Petrus flevit amare. LUC. XXII : 61.
En Petrus, naar buiten gegaan zijnde, weende bitter.*

Wat had toch PETRUS tot dien diepen val gebragt? Hij beminde toch zoo hartelijk JESUS, zijnen goddelijken Meester, hij sprak toch in waarheid volgens zijn hart, toen hij verklaarde, dat hij bereid was met JESUS te sterven. Hoe kwam het dus, dat hij zoo spoedig bezweek. Helaas PETRUS was op de eerste plaats vermetel geweest: al zouden allen zich aan U ergeren, ik niet, ik nooit, had hij durven zeggen en daarbij te veel op zijne eigene krachten gerekend! Een tweede fout, door PETRUS begaan, was, dat hij in den hof van Olijven, toen JESUS zijn' strijd begon, en hem gewaarschuwd had te bidden, zich door den slaap liet overmeesteren. O had hij dien tijd gebeden, had hij door een vurig gebed zich voorbereid, om zijnen goddelijken Meester bij te staan, hij zou niet bezweken zijn. Eindelijk PETRUS had zich in het gevaar begeven, waarom vermeed hij, de Apostel, niet het gezelschap van die ruwe, ongodsdienstige, aan JESUS vijandige dienstboden van den opperpriester. Hij wist dat hij in gevaarlijk gezelschap kwam, dat hij zich aan de bekoring ging blootstellen, maar hij dacht sterk

genoeg te zijn, om zich voor val te behoeden. En daarom is die groote Apostel zoo diep gevallen.

Helaas volgen wij **PETRUS niet** na in zijnen val? Hoe dikwijls zijn wij vol vermetel betrouwen op onze eigene krachten, hoe dikwijls denken wij, neen tot zulk een zonde zoude men mij niet kunnen brengen; voor mij is die persoon, dat huis, dat boek, die courant niet gevaarlijk. Welk eene vermetelheid vooral voor christenen, die bij ondervinding weten hoe zwak zij zijn! Hoe gaat het met ons gebed? Hoe zelden bidden wij, en als wij dan nog bidden, hoeveel vrijwillige verstrooiingen, met welk eene verkeerde gesteldheid? En waarom bidden wij? Soms om iets wat geheel strijdig is met onze geestelijke belangen; gewoonlijk vergeten wij aan God de kracht te vragen om aan de bekingen die ons zullen overkomen, weerstand te kunnen bieden. Ja wij doen erger, wij stellen ons moedwillig soms aan de beking bloot, wij zoeken, soms met veel minder redenen dan **PETRUS**, gevaarlijke gezelschappen, gevaarlijke vermaken, tooneelspelen, bals en andere vermaken, wij beminnen en zoeken het gevaar en bezwijken als **PETRUS**. Doch zijn wij, even als die Apostel, niet slechts ééns maar meermalen bezweken; hebben wij hem gevolgd in zijnen val, laten wij hem dan ook volgen in zijne treffende bekeering. Nog naauw had **JESUS** een blik op hem geworpen, nog naauw herinnerde hem het kraaijen van den haan aan zijnen voorzegden val, of hij ging heen, vlugtte weg van die gevaarlijke personen, bij welke hij zich bevond en hij weende bitter. Ziet, christenen, daar een opregt voorbeeld van bekeering, vlugten en tranen storten. Het ware berouw is spijt

over het verledene en een vast voornemen om niet meer in de toekomst te zondigen. Wat beteekent al ons berouw, wat zullen al onze tranen uitwerken, als wij later ons weder in de gelegenheid gaan stellen om dezelfde zonden te bedrijven. Neen even als PETRUS moeten wij alles verlaten, wat ons aanleiding tot zonde gaf, ten minste voor zoover het ons mogelijk is. Hoe dikwijls zijt gij gevallen in die verkeering, waarom blijft gij die persoon zoeken? Hoe dikwijls in die herberg, waarom blijft gij daar heengaan? Hoe dikwijls in dat gezelschap, waarom blijft men er u in vinden? Neen, dat is geen opregt berouw; gij moest tranen storten, telkens als ge wederom aan die persoon dacht, waarmede ge vroeger gezondigd hebt! Zoo deed PETRUS, alles herinnerde hem aan zijnen val, alles deed hem tranen storten, kwam de nacht, dan dacht hij aan dien akeligen nacht, waarin hij JESUS had verloochend, hoorde hij het kraaijen van een' haan, de herinnering deed hem in tranen uitbarsten, zag hij het huis van CAIPHAS, dan overviel hem de diepste smart, kortom, alles stemde hem tot een gedurig berouw; doe ook zoo, en uwe bekeering zal opregt zijn!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Leer, door het voorbeeld van PETRUS gewaarschuwde, nooit vermetel op u zelve te betrouwen; bid, vooral in het uur van bekoring en stel u nooit moedwillig of

zonder voldoende redenen aan het gevaar van zonde bloot.

2. Leer van PETRUS wat er noodig is tot een goed berouw; tot eene volmaakte bekeering: De gratie Gods, door een blik van genade op uw hart geworpen, het vlugten der gelegenheid, en eene ware droefheid des harten, niet voor een oogenblik, maar voortdurend heel ons leven lang.

3. Hoeveel meer zonden hebben wij gedaan dan PETRUS? PETRUS is dadelijk bekeerd en wij, wij stellen onze bekeering van dag tot dag uit. Zoude het geen tijd worden daaraan eens ernstig te gaan denken?

4. O Moeder MARIA, toevlugt der zondaren, verkrijg mij bij uwen goddelijken Zoon JESUS de gratie èener opregte bekeering. Bid voor mij, opdat ik niet slechts treure over het verledene, maar ook de beste besluiten make en houde voor de toekomst. AMEN.

XXII.

Derde Zondag van de Vaste.

Abiens, laqueo se suspendit. MATTH. XXVII : 5.
Heengaande verhing hij zich met een strop.

Wij hebben PETRUS zien vallen tot onze droefheid, doch tot onzen troost hebben wij hem zien opstaan, en tranen van een waar berouw zien storten. En dit bleef PETRUS doen, heel zijn leven lang, zoodat de sporen der tranen op zijn gelaat duidelijk zichtbaar waren, door de diepe groeven welke zij er gevormd hadden. Ook JUDAS hebben wij zien bezwijken, maar helaas, wij zullen den troost niet hebben ook hem tranen te zien storten en zich te zien bekeeren. Toen JUDAS zag dat JESUS veroordeeld was, kreeg hij spijt over zijne misdaad of liever over den slechten afloop van zijn verraad. Nog altijd had hij gehoopt, dat JESUS zich aan zijne beulen zoude hebben onttrokken en dat hij daarom het geld zoude kunnen genieten, zonder dat uit dat verraad verder nadeel voor JESUS volgde. Doch nu zag hij, dat de joodsche Raad JESUS des doods schuldig had verklaard en dat JESUS zich geheel aan zijne vijanden overliet. Ach had hij nu nog maar even als PETRUS op JESUS betrouwd, was hij nu nog maar met berouw in het hart teruggekeerd, even als PETRUS zoude hij vergiffenis hebben bekomen, maar neen, zijn berouw was geen

goed
den
het
dat
meer
hij
bij d
guine
bloed
even
brav
wanl
Quic
moet
men
den
ons
God
verla
maar
het
ning
pott
begr
door
JERE
prijs
kind
die
mij
god
onse
zij

goed, geen waar berouw, het was spijt, wrevel over den slechten uitslag, maar geene droefheid over het kwaad. Hij werd nu door wanhoop aangedreven; dat geld, hetwelk hij ontvangen had, kon hij niet meer zien, het gezigt er van alleen pijnigde hem; hij bragt het terug bij de overste der priesters en bij de ouderlingen, zeggende: *Peccavi, tradens sanguinem justum*; ik heb gezondigd, door regtvaardig bloed u over te leveren. Maar de goddeloozen zijn even ongevoelig voor elkander als vijandig aan de braven, zij bekommerden zich zeer weinig over den wanhopigen staat van JUDAS en zeiden eenvoudig: *Quid ad nos? tu videris*. Wat raakt ons dat? dat moet gij inzien. Ziedaar de gevolgen der zonden, men zondigt om de wereld te believen, om met den grooten hoop mede te doen, en als de zonde ons ongelukkig heeft gemaakt, dan durft men bij God geen troost zoeken, en men is van de menschen verlaten. De oversten der priesters namen het geld, maar vrezende dit in de schatkist te leggen, dewijl het een bloedprijs was, en dus volgens hunne meening ongeoorloofd, zoo kochten zij daarvoor een pottbakkers-akker, die voortaan dienen zoude tot begraving van vreemdelingen. Wonderlijk werd hierdoor bewaarheid de voorzegging van den propheet JEREMIAS: En zij namen de dertig zilverlingen, den prijs van den op prijs gestelden, dien zij van de kinderen van Israël gekocht hadden; en zij gaven die voor den akker des pottbakkers, gelijk de Heer mij bevolen heeft. Welk eene huichelarij bij die goddelooze ouderlingen, zij vreezen niet JESUS, die onschuldig is, tot den dood toe te vervolgen, en zij worden of houden zich als afgeschrikt door deze

kleine overtreding om die som in de schatkist te werpen. Hoe vele menschen zoeken zich een uiterlijk van deugd te geven, door overdreven stipt in sommige kleinigheden te zijn, terwijl zij in het geheim soms aan de grofste zonden zich pligtig maken! JUDAS had het geld in den tempel neergeworpen voor de voeten dier oversten, en door wanhoop heengeslingerd, liep hij naar buiten en verhing zich met een strop. Ongelukkig uiteinde; JUDAS deed nog meer kwaad door zijne wanhoop, door niet meer op Gods goedheid te willen betrouwen, dan door zijn verraad aan JESUS gepleegd. Misschien hebben wij vele zonden op ons geweten, misschien hebben wij lang in zonden geleefd; doch laat ons toch nooit wanhopen; *nolo mortem peccatoris*, zegt God, *sed ut magis convertatur et vivat*: ik wil den dood des zondaars niet, maar liever dat hij zich bekeere en leve. Werpen wij ons dus vol betrouwen in de armen dier goddelijke barmhartigheid!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Wien willen wij ter navolging kiezen PETRUS of JUDAS? Willen wij met PETRUS treuren, ons bekeeren en naar den hemel gaan, of met JUDAS wanhopen en in de hel nederdalen? Dat dan ons berouw oprecht en voortdurend zij.

2. Schrik, op het zien van het noodlottig uiteinde van JUDAS, over de gevolgen der zonden. Eenmaal is de

maat
zorge
stem
3
regtz
heilig
der g
4.
was
tot u
PETR
en g

maat der boosheid vol, zijn wij dan op onze hoede, en zorgen wij ons in geene enkele zonde vrijwillig toe te stemmen.

3 Vlucht de huichelarij! Wees altijd openhartig en regtzinnig, in uw gedrag, in uwe woorden, vooral in het heilig Sacrament der Biecht! Steun nooit op de hulp der goddeloozen.

4. O MARIA, had JUDAS uwe hulp ingeroepen, hij was niet tot wanhoop vervallen. Ik roep u aan, ik neem tot u mijne toevlugt. Verkrijg mij een waar berouw als PETRUS, een groot betrouwen op Gods barmhartigheid en geef dat ik u nooit vergeete. AMEN.

Maandag na den 3ⁿ Zondag van de vaste.

Et vinctum adduxerunt Eum et tradiderunt Pontio Pilato praesidi. MATTH. XXVII : 2.

En zij leidden Hem gebonden weg, en leverden Hem over aan Pontius Pilatus den landvoogd.

Nadat de leden van den Hoogenraad der joden bijna met eenparige stemmem JESUS des doods schuldig hadden verklaard, stonden zij in woede op, het was hun niet genoeg hunne verbittering tegen den Godmensch in woorden te hebben lucht gegeven, het was hun niet genoeg het doodvonnis over Hem te hebben uitgesproken, neen, zij begaven zich tot Hem, spogen Hem in het aangezigt en sloegen Hem met vuisten. En andere blinddoekten Hem, gaven Hem kaakslagen, zeggende: Profeteer ons, Christus, wie is hij, die U geslagen heeft? Welke beledigingen, o wat leed JESUS in dat vreesselijke uur.

Maar weet gij, Christenen, wanneer die beledigingen tegen JESUS herhaald worden, wanneer JESUS evenzoo ja misschien nog meer lijdt, weet gij waaraan JESUS dacht op dat gruwzame oogenblik? Aan die gezelschappen en bijeenkomsten, waar godsdienst en zeden worden aangerand, waar jongelingen en eervergetene meisjes bij elkander komen, om elkander het kwaad te leeren en tot het kwaad aan te zetten. Daar wordt JESUS evenzeer beledigd, daar ook vindt

men bedorvene menschen, die onder elkander wed-
ijveren om JESUS het meest te beledigen door vuile
kwinkslagen, zedelooze gebaren, eerlooze handelingen
enz. Vooral gebeurt dat op die danspartijen, nacht
vergaderingen, in die schouwspellen die tegenwoor-
dig vooral zoo diep gevallen zijn. Ongelukkige tijden,
die wij beleven! Het schijnt dat de menschen niet
meer bij elkander kunnen komen, of JESUS moet be-
leedigd worden door gesprekken of handelingen tegen
de zeden of tegen de Godsdienst.

JESUS was dan des doods schuldig verklaard, doch
welken dood zou hij sterven. O, Hij moest, vol-
gens der Joden begeerte, den smadelijksten dood,
den dood des kruises sterven en dewijl zij daar-
toe de magt niet hadden, gaven zij Hem over
aan PONTIUS PILATUS, den Romeinschen landvoogd,
opdat deze Hem tot den kruisdood zoude veroor-
deelen. Intusschen is *Jerusalem* ontwaakt, met
het aanbreken van den dag vernemen de inwo-
ners dat JESUS dien nacht gevangen genomen en
reeds van den raad veroordeeld is. Ieder snelt der-
waarts om den algemeen bekende en zooveel opspraak
wekkenden gevangene te zien, sommigen verheugen
zich, omdat ook zij JESUS haten, anderen worden
gedreven door nieuwsgierigheid, om te hooren hoe
JESUS zich zou verdedigen. Om het paaschfeest waren
vele vreemdelingen in de stad aanwezig, deze allen
vermeerderden het aantal. En zoo wordt de god-
delijke Zaligmaker gebonden door de straten van
Jerusalem geleid als een misdadiger, in het midden
van eene menigte volks, waarvan velen Hem openlijk
beledigen en bespotten. O, dierbare JESUS, welk
eene diepe vernedering! Hoe leert Gij mij hier dui-

delijk dat Gij nederig en zachtmoedig van harte zijt! Hoe geduldig en gelaten verdraagt Gij al die beledigingen! En ik, ik ben zoo hoovaardig, ik kan het minste onregt niet dulden, ik ben gestoord door de minste belediging! Ik zoek mij altijd te verheffen, mij grooter en beter te doen voorkomen, dan ik werkelijk ben. Hoe veroordeelt gij hier mijne hoovaardigheid! Op uw voorbeeld, lieve JESUS, wil ook ik de ootmoedigheid gaan betrachten, de vernedering gaan beminnen. Kan ik mij zelven diep genoeg vernederen? Ben ik niet een groote zondaar, die veel meer verdiend heb, dan al het vernederende, dat de menschen mij kunnen aandoen? O JESUS help mij dan, om voortaan nederig en zachtmoedig te zijn, geef Gij mij de gratie om in ootmoed en onderwerping alles te aanvaarden, wat de menschen mij vernederend in dit leven mogten aandoen.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Zullen wij nog ooit deel willen uitmaken van die slechte gezelschappen, waar JESUS onteerd, zoo diep beledigd wordt? Zullen wij voortaan nog in bijeenkomsten durven verschijnen, bij schouwtooneelen tegenwoordig zijn, waar alles ons herinnert aan den vreesselijken nacht door JESUS uitgestaan in het hof van CAIPHAS?

2. Doen wij ons best om ook anderen van die verderfelijke vermaken af te trekken, en komen wij bij ongeluk in een bedorven gezelschap, verdedigen wij dan JESUS,

zoo
ten
verc
3
goed
toen
ons
B
ter
ster

zoo al niet door woorden, indien zulks niet kan, dan ten minste door openlijk te toonen, dat wij dat kwaad veroordeelen en van daar heen te gaan.

3. Als wij beledigd worden, misschien juist om ons goeddoen bespot worden, denken wij dan aan JESUS, toen Hij naar PILATUS werd gebragt en verheugen wij ons met Hem te mogen lijden.

Bid dikwijls, zoo mogelijk, elken dag een Rozenhoedje ter eere van MARIA, opdat zij uw Moeder en Beschermster zij en blijve. AMEN.

Dingsdag na den 3^{en} Zondag van de Vaste.*Regnum meum non est de hoc mundo.*

JOANN. XVIII : 34.

Mijn rijk is niet van deze wereld.

Het was nog vroeg in den morgen, als men JESUS voor PILATUS bragt en terwijl JESUS werd binnen geleid, bleven de Joden buiten; al wederom de huichelarij met de grootste boosheid parende: uit vrees namelijk van door het betreden van het gerechtshof, besmet te worden en geen gebruik van het Pascha te kunnen maken. PILATUS ging dan naar buiten tot de Joden en vroeg: Welke beschuldiging brengt gij in tegen dezen mensch? Zij antwoordden en zeiden tot hem: Indien Hij geen misdadiger ware, zouden wij Hem niet aan u hebben overgeleverd. PILATUS nu zeide tot hen: Neemt gij Hem en oordeelt Hem naar uwe wet! En de Joden antwoordden: ons is het niet geoorloofd iemand ter dood te brengen. Nu begonnen de Joden JESUS bij PILATUS te beschuldigen; zij zeiden: dat Hij het volk tot oproer aanzette, dat Hij verbood schatting aan den keizer te betalen, en dat Hij zich voor den CHRISTUS, voor den Koning uitgaf. PILATUS begreep zeer goed, dat al die beschuldigingen valsch waren, maar hij vreesde het joodsche volk, hij wilde

de g
gewe
te v
zich
des
Dan
ergen
JESUS
delijk
Zo
wille
ook
servin
gewa
naar
te vo
God
zij a
worde
viert
ons
PILAT
was:
rijk
denke
deze
en so
eer er
Is he
slaaf
van ja
christe
te lev

de gunst van dat volk behouden, en daar zijn geweten hem waarschuwde om geenen onschuldigen te veroordeelen, zoo zocht hij naar middelen om zich van deze zaak te ontdoen, zonder de gunst des volks te verliezen en zijn geweten te kwetsen. Dan de middelen, die hij koos, werden al erger en erger, al meer onregtvaardig en beleedigend voor JESUS, totdat hij geheel en al toegaf aan den schandelijken en onregtvaardigen eisch der Joden.

Zoo gaat het met vele menschen in de wereld, zij willen God en de wereld te gelijk dienen, hoe duidelijk ook JESUS gezegd heeft: *nemo potest duobus dominis servire*, niemand kan twee heeren dienen. Zij worden gewaarschuwd door hun geweten en zoeken daarom naar middelen om beiden, de wereld en hun geweten te voldoen, in plaats van ridderlijk de partij van God en hun geweten te kiezen. Daardoor raken zij al verder en verder van den regten weg af, zij worden zoo verblind, dat eindelijk de wereld zegeviert en het geweten onderdrukt wordt. Christenen, ons rijk is niet van deze wereld, gelijk JESUS tot PILATUS zeide, toen deze Hem vroeg, of Hij Koning was: *Regnum meum non est de hoc mundo*; Mijn rijk is niet van deze wereld. Zoo moeten ook wij denken en daarnaar handelen. Waarom zijn wij op deze wereld geplaatst? Is het om hier rijk te worden, en schatten bijeen te vergaderen? Is het om hier eer en grootheid te genieten en in aanzien te zijn? Is het om hier allerlei vermaak te zoeken, en de slaaf onzer driften te worden? Men zoude zeggen van ja, als men het leven van vele menschen, zelfs christenen, naziet; zij schijnen maar voor de wereld te leven en niet te denken, dat er na dit, nog een

ander, een eeuwig leven is. Maar wij christenen, wij weten en moeten het weten, dat wij slechts op aarde zijn, om beproefd te worden voor den hemel, of wij den hemel waardig zijn. Wij mogen ons dus niet hechten aan de goederen dezer wereld, wij moeten en mogen de eer en de grootheid hier op aarde niet zoeken, wij mogen de vermaken der wereld niet genieten, ons rijk is niet van deze wereld, ons rijk, ons vaderland, onze eeuwige bestemming is alleen de hemel. *Quam sordet tellus, cum coelum aspicio*; hoe vuil is de aarde, zeide de heilige IGNATIUS, als ik den hemel beschouw. Laten wij dan slechts voor den hemel werken! •

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Het best, bij alle onregtvaardige beschuldigingen die ons worden opgeworpen, is te doen als JESUS, er geen antwoord op te geven, vooraleer de noodzakelijkheid zulks vordert, en zoo wij moeten spreken, dan bedaard en zachtmoedig er op te antwoorden. Dan zal iedereen ten spoedigste van onze onschuld overtuigd zijn, gelijk PILATUS dit van die van JESUS was.

2. Wat hebben wij al gedaan voor deze wereld! Handelden wij niet alsof de wereld ons voortdurend verblijf moest zijn, alsof er geene eeuwigheid was. Hoe veel voor die vergankelijkheid, hoe weinig voor de eeuwigheid!

3. Wij kunnen geen twee meesters dienen, laat ons

dus
geef
dien
4.
op
dan
verla
den

en,
op
nel,
ons
wij
op
der
leze
be-
lus,
de
ten

dus altijd God alleen dienen die ons zijn wil te kennen geeft door ons geweten of door zijne heilige Kerk en hare dienaren.

4. MARIA, ik wil aan JESUS toebehooren, leid gij mij op dien weg, bid gij voor mij, opdat ik U navolge, dan ben ik zeker dat ik ook JESUS volg. O Moeder verlaat mij niet, zoolang gij mij nog niet bij u ziet in den hemel. AMEN.

---

gen
er
ijk-
be-
zal
ijn,
ld !
end
was.
de
ons

Woensdag na den 3ⁿ Zondag van de Vaste.*Quid est veritas?* JOANN. XVIII : 38.*Wat is waarheid?*

Hoe meer PILATUS met JESUS sprak, en zijne waardige houding overwoog, des te meer werd hij van zijne onschuld overtuigd. JESUS had hem gezegd: mijn rijk is niet van deze wereld, zoo mijn rijk van deze wereld ware, zouden gewis mijne dienaren gestreden hebben, dat ik den Joden niet werd overgeleverd. Nu echter is mijn rijk niet van hier. Toen zeide PILATUS tot Hem: zoo zijt Gij dan Koning? JESUS antwoordde: Gij zegt het, het is zoo, Ik ben Koning. Daartoe ben Ik geboren, en daartoe in de wereld gekomen, om der waarheid getuigenis te geven. Een iegelijk, die uit de waarheid is, hoort mijne stem. JESUS verklaart dus plegtig, dat Hij Koning is. Zijn rijk omvat de wereld, maar is niet van de wereld. Hij is niet een aardse Vorst, die door krijgsgeweld eene wereld-monarchie sticht. Zijn rijk is een goddelijk, geestelijk rijk. Het is het rijk der goddelijke waarheid. Een ieder, die tot dat rijk wil behooren, moet JESUS als Koning erkennen en Hem gehoorzamen door het onderhouden zijner geboden.

Behooren wij tot dat rijk? Erkennen wij JESUS als Koning en onderhouden wij zijne geboden? He-
laas, men maakt er minder zwaarigheid in de geboden van het rijk der waarheid te overtreden, dan die van een aardsch rijk, omdat men de aardsche straffen meer vreest dan de geestelijke, die nogthans veel zwaarder zullen zijn, dewijl ook de overtreding veel erger is. Denken wij er aan, dat onze koning alles ziet, elke overtreding gadeslaat en in het harte leest met welke meening wij zijne geboden volbrengen?

PILATUS vroeg aan JESUS: *Quid est veritas?* Wat is waarheid? Maar als vreesde hij het antwoord op deze zoo gewigtige vraag, hij ging zonder antwoord af te wachten andermaal naar buiten tot de Joden en zeide tot hen: ik vind geene schuld in Hem. PILATUS bevond zich op den goeden weg; aan niemand beter, dan aan JESUS, de eeuwige waarheid, kon hij deze vraag doen. Dan hij durfde het antwoord niet afwachten, zijn geweten stond op het punt om door de waarheid te ontwaken, maar hij vreesde die ontwaking, hij was bang voor de gevolgen. Arme PILATUS, o had gij hier naar de waarheid geluisterd, gij zoudt zulk een langdurigen strijd met uw geweten voorkomen zijn, en ge zoudt niet geëindigd hebben met de stem van uw geweten te verkrachten. Welligt waart gij, getroffen door de waarheid, uit den mond der eeuwige waarheid zelve vernomen, door de waarheid overwonnen, hadt gij u tot JESUS bekeerd, en zoudt gij den moed gehad hebben de onregtvaardige eischen der Joden af te wijzen.

O hoe dikwijls gebeurt zulks nog in de wereld! Hoe menig protestant ziet, bij het beschouwen der

Katholieke Kerk en van het goede, dat zij verrigt, een straal dier waarheid in zijn hart opkomen. Hij begint zich af te vragen: Zoude daar de waarheid zijn? maar hij vreest het antwoord op die vraag, hij vlugt dien straal, en blijft in de duisternis. Zoo menig zondaar wordt, soms in het midden zijner vermaken, door zijn geweten gewaarschuwd; de waarheid begint voor hem te schijnen, maar hij vlugt dat licht, hij is bang voor de gevolgen! Ach zondaar, weet gij wat waarheid is? Het is eene waarheid, dat gij sterven zult, dat de dood u onverwachts kan overvallen; het is eene waarheid, dat gij voor het oordeel Gods zult staan, en dat ééne doodzonde genoeg is om u voor eeuwig in de hel te storten. Overweeg die waarheid, zij is voor u verschrikkelijk, doch van het hoogste belang.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Stellen wij er eer in onder den standaard van onzen Koning JESUS te mogen strijden; hoeveel ongelukkigen in deze wereld volgen den standaard des duivels, om des wille van de zinnelijke lusten, van het goud of van de eer dezer wereld.

2. Wat doen vele menschen, om hier op aarde de vriend eens konings te zijn. Hoevele vleijers omgeven den aardschen koning, hoe dient men hem, en waarom? Om een weinig goud of een weinig eer. JESUS, onze hemelsche koning, zal oneindig grootere beloonigen aan ons geven.

3. Laten wij nooit bang zijn voor de waarheid. Dat de vreesselijke waarheden dienen om ons eene heilzame vrees voor de zonden in te boezemen, en de troostrijke, om ons liefde en betrouwen op God in te storten.

4. Bid den wij MARIA opdat wij waardige soldaten van JESUS CHRISTUS worden, altijd getrouw onder zijnen koninglijken standaard dienen, en met moed strijden tegen de vijanden onzer ziel. AMEN.

Donderdag na den 3ⁿ Zondag van de Vaste

Remisit Eum ad Herodem. Luc. XXIII : 7.
Hij zond Hem naar Herodes.

PILATUS verklaarde alzoo aan de Joden, dat hij geene schuld in JESUS konde vinden, doch dit weerhield de Joden niet, om Hem des te heviger te beschuldigen. JESUS echter gaf op dit alles geen antwoord, en toen PILATUS Hem vroeg, of Hij niet hoorde, welke getuigenissen men tegen Hem inbragt, of Hij niets antwoordde op al die beschuldigingen, zweeg Hij evenzeer. Maar zelfs dit zwijgen maakte niet minder indruk op PILATUS; meer en meer werd hij overtuigd van JESUS onschuld en bewonderde hij Hem, maar ook meer en meer begon hij de Joden te vreezen, die hun geschreeuw tegen JESUS verdubelden. Toevallig echter verneemt hij onder al dat geroep der Joden, dat JESUS uit *Galilaeë* afkomstig was en nu hoopte hij een middel gevonden te hebben, om zich van deze netelige zaak te ontdoen. Juist was HERODES, de viervorst van *Galilaeë*, in die dagen met zijn hof te *Jerusalem*, en PILATUS zond dan JESUS naar deze toe, om door hem geoordeeld te worden. HERODES had reeds veel van JESUS hooren spreken; reeds lang was hij begeerig den man te zien, van wien zoovele monden spraken, en van wien

men zooveel wonders verhaalde. Hij was dus niet weinig verheugd, dat die man voor zijn regterstoel gebragt werd, en hij hoopte dat JESUS nu wel, op zijn verzoek, een wonder zoude doen, om zóó verlost te worden. Ach HERODES verheugde zich dan slechts in het zien van JESUS, om getuige te kunnen zijn van het eene of andere wonder, niets dan nieuwsgierigheid deed hem naar JESUS verlangen, geen enkele begeerte naar de waarheid kwam in hem op, hij wilde slechts zich en zijn hof met JESUS vermaken. Neen, hij verdiende dan ook niet de waarheid te mogen kennen; en dat zelfde geluk van JESUS te mogen ontvangen, dat voor anderen van de grootste waarde zou geweest zijn, was voor hem nutteloos, ja zelfs schadelijk en noodlottig, dewijl hij een slecht gebruik van die groote gratie maakte.

Waarom trekken wij niet meer vrucht uit de predikatieën welke wij aanhooren, uit de goede boeken welke wij lezen, uit de goede voorbeelden die ons voor oogen worden gesteld? Het komt, dewijl wij, even als HERODES, niet door de begeerte naar de waarheid, maar enkel door nieuwsgierigheid worden aangedreven. Wij letten meer op het talent van den spreker, op de schoonheid der volzinnen, op de wonderlijkheid der geschiedenis, dan wel op de waarheid, die ons voor oogen wordt gesteld, en daarom blijft al dat goede zaad in ons hart uitgestort zonder vrucht. Ziedaar het misbruik der gratie. God, in zijne goedheid en liefde tot ons, geeft ons gedurig gratie in overvloed; als wij er beter op letteden en een beter gebruik van die gratie maakten, zouden wij spoedig heiligen zijn; maar helaas, hoe menige waarschuwing van ons geweten

wordt niet geteld, hoe menige vermaning van onzen Engelbewaarder wordt niet aangehoord, hoe menig opwekkend sermooon blijft zonder indruk, hoe menig goed voorbeeld wordt niet eens opgemerkt! Hoevele gelegenheden om goed te doen, om voor den hemel te verdienen laten wij voorbijgaan! Is het wonder, dat zoovelen, aan het eind huns levens, met ledige handen zullen staan en met PETRUS moeten zeggen: *Praeceptor per totam noctem laborantes, nihil cepimus*, Meester wij hebben den ganschen nacht van dit leven gearbeid en niets voor den hemel opgedaan.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Schoon voorbeeld van gelatenheid en geduld, dat JESUS ons geeft. Ach mogten wij Hem toch navolgen in die zachtmoedigheid. In plaats van scheldwoorden met scheldwoorden, verwensching met verwenschingen, beschuldigingen met beschuldigingen te beantwoorden, moeten wij op het voorbeeld van JESUS, kwaad met goed vergelden en . . . . zwijgen.

2. Wat voert ons naar het sermooon, waarom lezen wij de levens der heiligen, wat brengt ons bij die groote kerkelijke plegtigheden? Is het soms niet meer nieuwsgierigheid dan ware liefde tot God?

3. Hebben wij nooit misbruik gemaakt van Gods gratie? Hoeveel rijker konden wij zijn voor den hemel, hoe meer afkeerig tot het kwaad en geneigd tot het goede!

4. O MARIA, nooit hebt gij een enkele gratie laten verloren gaan, altijd hebt gij, zoo volmaakt mogelijk met de gratie medegewerkt. Daarom waart gij dan ook vol van gratie. Bid voor mij, opdat ik immer een goed gebruik der heilige gratie make. AMEN.

Vrijdag na den 3ⁿ Zondag van de Vaste

Illusit indutum veste alba et remisit ad Pilatum.

LUC. XXIII : 11-

Na Hem beschimpt, en een wit kleed aangedaan te hebben zond hij Hem tot Pilatus terug.

HERODES deed JESUS, toen Hij voor zijn hof stond vele vragen, doch JESUS gaf op geen enkele antwoord. Wat mag wel de reden geweest zijn, waarom de goede Zaligmaker HERODES een antwoord weigerde, zoodat Hij geen enkel woord in zijn bijzijn heeft gesproken, JESUS gaf antwoord aan een JUDAS, een trouwloozen Apostel, toen hij Hem kwam verraden; JESUS verwaardigde zich te antwoorden, aan den ontaarden MALCHUS, die Hem een kaakslag gaf; CAIPHAS zelf, de goddelooze opperpriester ontving een antwoord van JESUS, en even zoo PILATUS, de heiden, de lafhartige. Waarom wilde JESUS tot HERODES niet spreken? HERODES, mijne Christenen, wat een onkuischaard, hij leefde openlijk in schandelijke ontucht, en daarom wilde JESUS, de heiligheid zelve, die van deze zonden den grootsten afschuw heeft, door zijne stilzwijgendheid toonen, hoezeer Hij die zonde verachtte.

Helaas hoevele zijn er thans, ook onder de christenen, die aan die gruwelijke zonde pligtig zijn! Geene zonde is, ongelukkig, meer verspreid onder de menschen

jong en oud, arm en rijk, onwetend en geleerd, bijna allen maken zich slaaf van die zonden! Van daar dan ook dat die zonde de meeste zielen naar de helle sleept. O hoe schandelijk is dat kwaad! Ofschoon die zonde overal verspreid is, en onder alle standen, zoo is er toch geene, waarvoor men zich meer schaamt in de bedorven wereld, geen, die men meer zoekt te bedekken voor het oog der menschen, geene, welke meer verzwegen wordt in den biechtstoel, een duidelijk bewijs, hoe gruwelijk die zonde is zelfs in het oog van hem die er aan onderworpen is! Schandelijke maar tevens verderfelijk zonde, voor de ziel brengt zij de gehechtheid aan het kwaad, de verslaafdheid aan die drift, de verstoktheid in die zonde en zoo den onboetvaardigen dood, dus de hel, de de ongelukkige eeuwigheid aan. En hoevele straffen komen er voor het ligchaam uit voort. Van waar komen de afzigtelijkste ziekten, de meest afschuw wekkende kwalen? Wat maakt van sommige jongelingen, in den bloei huns levens, levende geraamten, wat voert een talloos heir van volterende smarten aan; wat is het verderfelijkste voor den mensch? Niets anders dan de ontucht. Deze is de bron van meest alle kwaad naar ziel en ligchaam, de bron der meeste ketterijen, de oorzaak der meeste oorlogen, kortom van al het bederf. Zoodra iemand zich aan die zonde overgeeft, verliest hij zijne godsvrucht, wordt hij meer en meer verblind, en spot met al wat heilig is. Wij zien dit in HERODES, hij werd vergramd, omdat JESUS hem niet wilde antwoorden, en in plaats de fout bij zich zelve te zoeken en zijn gebrek in te zien en JESUS vergiffenis te vragen en beterschap te beloven, wilde hij zich wreken op den Za-

lig
zinn
tot
de s
teru
oog
spot
nog
met
met
geli
dat
uitr
wij
de
en
ziet
en

1.
Geer
Den
zoo
zond
2.
heid
en

ligmaker. Hij deed Hem dan als een zot, als een zinneloze behandelen, trok Hem een wit kleed aan, tot teeken van onnoozelheid en liet hem aldus, onder de spotternij van zijn hof en van het volk naar PILATUS terugleiden. Eerlooze HERODES, wat denkt gij op dit oogenblik, nu gij dood en geoordeeld zijt, over dien spot, dien gij JESUS hebt aangedaan? Lacht gij thans nog met uwe hovelingen? Houdt gij nog den spot met JESUS? O jongeling, als gij braaf leeft en niet met de wereld wilt mededoen, zal menig ander jongeling u bespotten, maar eenmaal komt er een tijd, dat die onverlaten het zich zullen beklagen en zullen uitroepen: *Ergo erravimus!* Wij hebben dan gedwaald, wij beschouwden hen voor zinneloozen, die niet met de wereld meededen, maar ziet; wij zijn rampzalig en zij: *ecce quomodo computati sunt inter filios Dei:* ziet, hoe zij gerekend worden onder de kinderen Gods, en hun deel is onder de heiligen!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Vrees, vermijd, vlugt de zonde van onzuiverheid. Geene zonde heeft de wereld meer verderf aangebragt. Denk aan den zondvloed, aan *Sodoma en Gomorrha*, en zoovele andere bewijzen, hoe God reeds op aarde die zonde straft. Wat dan in de hel!

2. Bid vurig elken dag om de heilige deugd van kuisheid te bekomen. Zij is het sieraad van den Christen, en maakt ons zoo aangenaam aan God.

3. Als de wereld met ons spot, omdat wij deugdzaam willen zijn en hare vermaken ontwijken, laat ons dan denken aan het uur des doods: vragen wij ons zelve af of die spotters even zoo zullen spotten op hun sterfbed.

4. Vergeet nooit elken morgen en avond driemaal het „wees gegroet” te bidden, om door de voorspraak der onbevleete ontvangene en zuiverste Maagd MARIA van God de heilige deugd van kuischheid te bekomen. Verwek in de bekoring en dikwijls door den dag een kort schietgebed tot haar en zij zal u helpen.

Za

Zo
moei
ontw
HER
niet
schu
vrees
waar
de
beh
mid
zond
dat
hun
ken
schu
geve
een
mak
dag

XXVIII.

Zaterdag na den 3ⁿ Zondag in de Vaste.

Quem vultis dimittam vobis, Barabbas, an Jesum qui dicitur Christus. MATH. XXVII : 17.

Wien wilt gij, dat ik u vrij geve, Barabbas of Jesus, die Christus genoemd wordt?

Zoo stond dan PILATUS weder voor denzelfden moeijelijken tweestrijd, welken hij had trachten te ontwijken, door JESUS naar HERODES te verzenden. HERODES zond Hem terug en wederom wist PILATUS niet wat te doen; hij was overtuigd van JESUS onschuld en toch durfde hij Hem niet loslaten uit vrees voor de Joden. Zelfs zijne vrouw liet hem waarschuwen om toch JESUS niet op te offeren aan de baldadige wenschen der Joden, maar de vrees behield de bovenhand en hij zocht naar een nieuw middel om zich van deze netelige zaak te ontdoen zonder de Joden te kwetsen. Het was een regt, dat de Romeinen aan de Joden, bij het ontnemen hunner onafhankelijkheid, hadden gelaten of geschonken, om jaarlijks, omstreeks Paschen, aan een' beschuldigden of veroordeelden de vrijheid te mogen geven. Hieraan dacht PILATUS en nu meende hij een middel te hebben gevonden, om JESUS vrij te maken met toestemming der Joden zelve. In die dagen zat juist een geduchte booswicht gevangen,

BARABBAS genaamd, een oproermaker, gevreesd door het volk, dewijl hij zelfs een manslag begaan had bij een oploop. PILATUS twijfelde niet, of het volk zoude JESUS boven BARABBAS stellen, en hij liet dus aan de Joden de keus over om een van beiden vrij te laten. Wien wilt ge, zeide hij, dat ik u vrij geve, BARABBAS of JESUS, die Christus genaamd wordt. Hoe ongelukkig wordt PILATUS, hij verliest al meer en meer den moed en moet al meer en meer aan de onregtvaardige eischen der Joden toegeven. Welk eene vernedering doet hij hier den onschuldigen JESUS niet aan! Welk eene belediging voor den goddelijken Zaligmaker op eene lijn gesteld te worden met een BARABBAS, een oproermaker en moordenaar!

O christen zulk een strijd is voor u dagelijks te doorstaan met uwe driften. Uwe driften trachten elken dag u tot zonden te brengen, als met geweld u er toe te trekken. Doet gij even als PILATUS tegenover de Joden, zijt gij bang uwe driften tegen te werken, dan zult gij al zwakker en zwakker worden en eindelijk als PILATUS bezwijken. Maar doet gij, gelijk PILATUS had moeten doen met de Joden, weerstaat gij in den beginne aan uwe driften, verwerpt gij aanstonds elken onbehoorlijken eisch, dan zal het u gemakkelijk vallen over uwe driften te blijven heerscher. Had PILATUS maar dadelijk zijn gezag getoond, en openlijk de onschuld van JESUS verdedigd en de Joden met kracht weggezonden, hij had de overwinning behaald, maar nu was zijne lafhartigheit de schuld dat de overmoed der Joden gedurig toenam. Daar stond dan de heiligheid zelve, daar stond de goede Zaligmaker, die heel zijn leven niet dan goed gedaan gehad, niet dan goed konde

doen
leven

Zo
de h
de
staat
gij k
u n
leven
opoff
lijder
Aan
(maa
hij
de z
dat
maar
lijder
eeuw

1.
per
want
door
met
tegen
dan

doen, aan de zijde van BARABBAS, die heel zijn leven niets geleerd en niets gedaan had dan kwaad.

Zoo stond daar dan het goede naast het kwade, de hemel naast de hel, God naast den duivel, en de Joden moesten kiezen! Christen, ook voor u staat die keus open op deze wereld. Dagelijks moet gij kiezen. Van de eene zijde staat God en belooft u na dit leven eene schoone eeuwigheid, in dit leven rust en vrede van uw geweten, voor de kleine opofferingen, die Hij van u vraagt, voor geduldig lijden, volhardend gebed, trouwe pligtsvervulling. Aan de andere zijde staat de duivel, hij belooft u (maar nooit houdt hij zijne belofte, hij bedriegt u), hij belooft u vermaken in de wereld, hij stelt u de zonde als aanlokkelijk voor, hij maakt u wijs, dat dat alleen de ware vreugde hier op aarde is; maar wat hierna? Wien kiest gij? Kiest gij hier lijden en hierna vreugd of hier vreugd en hierna eeuwig lijden? Ook gij moet nu uwe keus doen!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. *Principiis obita, sero medicina paratur cum mala per longas invaluere moras.* Weersta in den beginne, want het geneesmiddel komt te laat, als de kwalen, door verzuimenis, verergerd zijn. Zoo gaat het zeker met onze driften! Laat ons ze gedurig en in het begin tegen gaan, dan het is gemakkelijk; geven wij ze toe, dan zullen we weldra slaven van dezelve zijn.

2. Welk eene vernedering voor JESUS! Als gij vernederd wordt, denk dan aan die vernedering en troost u met JESUS.

3. Wien kiest gij? O weet het wel, de duivel belooft het vermaak maar geeft het niet! Indien er eenig oprecht vermaak in de wereld is, dan is het bij hem te vinden, die voor God leeft, en God boven alles bemint, en het aardsche versmaadt.

4. O MARIA, wil voor ons bidden, opdat wij altijd op onze hoede zijn; wij dragen een gevaarlijken vijand met ons om, dat is, onze driften; maar wij behoeven er niet voor te vreezen, als Gij met ons zijt, als Gij ons beschermt, als Gij voor ons bidt. Daarop durven wij dan ook te vertrouwen. AMEN.

H
god
met
maa
toen
uitr
deze
los,
deze
hij
goed
Hij
wist
toch
bove
hij
zal
ond
Eun
Jode
jaren

XXIX.

Vierde Zondag in de Vaste.

Tolle Hunc et dimitte nobis Barabbam.

Luc. XXIII : 18.

Weg met deze en laat ons Barabbas los.

Het was zeker reeds zeer vernederend voor den goddelijken Zaligmaker op eene lijn gesteld te worden met BARABBAS, als ware Hij een groote booswicht; maar hoeveel meer beledigend was het voor Hem, toen al dat volk, opgeruid door de priesters der Joden, uitriep: *tolle Hunc, et dimitte nobis Barabbam*; neem dezen weg, weg met Hem, en laat ons BARABBAS los, laat BARABBAS vrij. Verbaasd stond PILATUS op deze kreet des volks, zulk eene ondankbaarheid had hij niet durven verwachten. Hij toch wist hoeveel goed JESUS aan dat joodsche volk gedaan had, hoe velen Hij gered en geholpen had, en, ofschoon hij ook wist, hoezeer de nijd en afgunst tegen Hem waren, toch kon hij niet gelooven, dat men een BARABBAS boven JESUS zoude stellen. Vol verontwaardiging riep hij dan ook uit: *Quid igitur faciam de Jesu?* Wat zal ik dan met JESUS doen? En het ontaarde, het ondankbare joodsche volk schreeuwde: *Crucifige Crucifige Eum*, kruisig Hem, kruisig Hem. O, ondankbare Joden, *Hæcine reddis Domino Deo tuo?* Reeds duizend jaren te voren vroeg u de groote Propheet: Is dit

dan de dank aan den Heer uwen God? *Popule stulte et insipiens!* Dwaas en onverstandig volk, beantwoordt gij zoo van de weldaden, die God u bewijst. O wat heeft die goede God voor u niet gedaan? *Quid debui ultra facere vineae meae et non feci?* Wat heb Ik, zegt God, meer voor u kunnen doen, dan Ik gedaan heb. Ik heb u gekozen tot mijn uitverkoren volk, Ik zond u patriarchen en profeten, en eindelijk mijnen Eenigen Zoon, om u te verlossen en u zalig te maken. Drieëndertig jaren woonde Hij in uw midden, drie jaren lang heeft Hij voor u gepredikt, u met weldaden overladen, uwe zielen genezen, en alles gedaan, wat ge maar voor uw geluk kondet verlangen. En waar is nu uwe dankbaarheid? Wat ontvangt nu JESUS voor al die weldaden? De onzinnige kreet: *tolle Hunc:* weg met JESUS; *Crucifige Eum,* kruis Hem, kruis Hem.

O christen teregt zijt gij verontwaardigd tegen die balddadige, zwart ondankbare Joden, maar keer die verontwaardiging tegen u zelve. Overweeg of gij niet nog meer ondankbaar zijt dan het Joodsche volk, telkens als gij eene doodzonde bedrijft. Wat heeft God voor u gedaan? Hij heeft u uitverkoren tot lid zijner ware kerk door het H. doopsel, terwijl zoo vele van die genade verstoken blijven. Hij deed u opvoeden van brave ouders in de eenige ware godsdienst, die der katholieke Kerk, terwijl zoo vele in de dwaling worden onderwezen en opgebracht. Hij onderwees u in zijne Christelijke leer door uwe priesters, Hij reinigde en heiligde u door zijne H. Sacramenten, kortom Hij heeft u van den eersten oogenblik uws levens met allerlei weldaden naar ziel en ligchaam overladen? wat goeds hebt gij, dat gij niet van God hebt ontvangen? En waar is

uw
uw
stel
en
af
belo
een
dan
Her
En
niet
Hu
Bas
gij
PAU
kru
mij
onc

1
dan
gev
niet
de
2
ster
tigh
ken

uw dank? Gij moet kiezen tusschen den duivel en uw God. De duivel wekt u op tot de doodzonde, stelt u het vermaak der zonde voor als aanlokkelijk en schoon. God integendeel tracht u van de zonden af te schrikken, Hij wekt u op tot de deugd, Hij belooft u hier rust en vrede des gewetens en hierna een eeuwig gelukkig leven. Hij vraagt, dat gij uit dankbaarheid, uit erkentelijkheid voor zijne weldaden Hem uw hart zult geven; meer vraagt Hij niet. En wien kiest gij? Bij elke doodzonde zegt gij, zoo niet met woorden, dan toch door uwe werken: *tolle Hunc* weg met God, weg met JESUS; *dimitte nobis Barabbam*, ik kies de partij van den duivel. En gij weet wat JESUS lijdt door de doodzonde, de Apostel PAULUS zegt, dat gij door de doodzonde Hem op nieuw kruisigt: gij roept dus uit: *Crucifige Eum*; ik bekommer mij niet om hem, kruis Hem, kruis Hem. En al die ondankbaarheid voor een oogenblik van valsch vermaak!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Wat verwekt ons meer afschuw bij de menschen dan ondankbaarheid, en kan er grootere ondankbaarheid gevonden worden dan door de doodzonde JESUS als op nieuw te kruisigen? Is dat niet den duivel boven God, de hel boven den hemel stellen?

2. En waarom wordt JESUS verstooten? Waarom stemt men toe in de doodzonde? Helaas om eene nietigheid, om een ellendig vermaak van eenige oogenblikken, om het vuil genot van eenige dierlijke verlustigin-

gen, die weldra zullen worden opgevolgd door angst en knaging des gewetens; om een handvol geld, dat weldra verteerd, om eer en aanzien in de wereld, waarvan Salomon zegt: ijdelheid der ijdelheden!

3. Moet ge niet verbaasd staan over uwe eigene boosheid in het bedrijven der doodzonde, en over uwe groote dwaasheid en ondankbaarheid? O treur, beweën die rampzalige oogenblikken, waarin ge riept door uwe werken: weg met JESUS, kruis Hem.

4. O, MARIA, toevlugt der zondaren, verkrijg mij een waar berouw, breng mij tot ware boetvaardigheid, doe mij enkel voor JESUS voortaan leven! AMEN.

A
ver
zelve
moet
hij
JESU
besl
dik
dat
in
het
te v
bre
een
naar
bijn
ruk
Hen
men
dan
ijzer

Maandag na den 4ⁿ Zondag in de Vaste.

Tunc ergo apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit.

JOANN. XIX : 1.

Toen nam Pilatus dan Jesus, en geeselde Hem.

Alweder was PILATUS verslagen, het voor JESUS vernederende middel, door hem gebruikt om zich zelve te redden, was mislukt, had hem in nog moeilijker omstandigheid gebragt; hij zag in, dat hij dat volk niet meer kon tevreden stellen, zonder JESUS te vervolgen. Van erger tot erger overslaande, besloot hij den goddelijken Zaligmaker, dien hij zoo dikwijls onschuldig verklaard had, van wien hij nog datzelfde oogenblik gezegd had, dat hij geene schuld in Hem kon vinden, te doen geeselen, om daardoor het medelijden op te wekken en zoo niet gedwongen te worden om JESUS onregtvaardig ter dood te doen brengen. En ziet, mediterende Christenen, nu begint een treffend, een vreesselijk tooneel; men sleurt JESUS naar het voorhof van het regthuis; daar vergadert bijna de geheele afdeeling van woeste soldaten. Men rukt Hem de kleederen van het ligchaam, men bindt Hem aan handen en voeten vast aan eene kolom en men begint! Meer dan een vol uur hoort men niet dan het gedruisch der lederen geeseliemen met ijzeren punten voorzien; elke slag is eene diepe wonde,

bij elken roede-slag spat het goddelijk Bloed naar alle zijden. Weldra is het ligchaam overdekt met wonden, het vleesch is overal verscheurd; maar op die oude wonden slaat men nieuwe, tot dat de beenderen ontbloomt zijn. De grond is bedekt met bloed, zelfs stukken van het vleesch liggen hier en daar verspreid. De beulen zijn vermoeid, maar anderen treden in hunne plaats, om op hunne beurt door nieuwe te worden vervangen. De woeste soldaten zouden het eindelijk zelfs moede worden, zoodat de bloedgierige Joden hen opwekten en tot meerdere woede aanspoorden. En JESUS? . . . . Hij leed, en Hij zweeg!

O, mijn dierbare JESUS, wat hebt Gij in dat vreeselijk uur bitter geleden! En met welk een geduld en met hoe groote zachtmoedigheid! En ik ben ongeduldig en ik klaag en ik jammer bij de minste ongesteldheid, bij de geringste pijn, in de kleinste ziekte! Maar JESUS, waarom liet Gij u toch zoo wreedelijk mishandelen; was het niet genoeg, dat Gij voor ons gingt sterven? waarom die wreede geeseling? Ach mijn ziel, JESUS leed hier om ons een klein begrip te geven van de boosheid der zonde, vooral van de ontucht. Het was vooral om voor die schrikkelijke zonde van onkuischheid te boeten, dat Hij heel zijn ligchaam aan stukken liet slaan door die schrikkelijke geeseliemen. Maakt niet de ontuchtige een misbruik van heel zijn ligchaam, en is de zonde des vleesch niet de meest algemeene onder de kinderen der menschen? O wat gruwzame zonden van ontucht werden niet gepleegd voor den zondvloed, zoodanig dat God spijt had dat Hij den mensch had geschapen en dat Hij allen, op NOE en zijn huisgezin na, door het water deed omkomen. Hoevele zonden van onkuischheid geschieden

in
en z
wor
kett
den
had
mee
zond
Com
est a
gele
gew
zelf,
gege
scha
telke
moet
word
bewa
aan

1.
dan
in de
u ve
vuile

in *Sodoma* en *Gomorrha*, bij de heidensche volken en zelf bij het Joodsche volk. Hoevele dier zonden worden nog dagelijks bedreven niet slechts door turken, ketters of ongeloovigen, maar zelfs door hen, die den naam van Christen willen dragen. Al die zonden had JESUS voor oogen, en deze deden Hem meer pijn, meer foltering lijden dan al die geeselslagen. Geene zonde onteert dan ook meer den mensch, den Christen; *Comparatus et jumentis insipientibus et similis factus est illis*; de onkuischaard, zegt de propheet, is vergeleken bij de redelooze dieren en hij is er aan gelijk geworden. En inderdaad de ontuchtige gevoelt het zelf, als hij zich aan die onteerende drift heeft overgegeven, hoe bitter hij zich vernederd heeft, hij schaamt zich over die driften en toch hervalt hij telkens weer in die afschuwelijke zonde. O hoe moeilijk is het, om zich daarvan te beteren, men wordt redeloos, men wordt gelijk aan het dier. God bewaar ons voor die vernederende zonde; doe ons aan uwe geeseling denken!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Hebt gij ooit die akelige zonde bedreven, o heb dan heel uw leven berouw over het deel dat gij gehad hebt in de geeseling. Denk dat dat goddelijke Bloed daar om u vergoten is, en bid JESUS u door zijn bloed van die vuile zonden te zuiveren.

2. Als gij bekoord wordt tot de zonde van ontucht, verplaats u dan in den geest in het voorhof van het regthuis van PILATUS, zie en overweeg wat dan gebeurt en waarom, en geloof niet dat gij nog den moed zult hebben om in die gruwelijke zonde toe te stemmen.

3. Bid dagelijks om de heilige deugd van zuiverheid, en bid ook veel voor de bekeering der ongelukkige slaven van de ontucht, zij zijn harder geboeid dan de ongelukkigste galeislaaf. Heb medelijden met hen en bid voor hen.

4. Heilige MARIA, Maagd der Maagden, door uwe heilige zuiverheid bid voor ons en verkrijg voor ons de liefde tot die heilige deugd, Geef dat wij in alle bekoringen uwe hulp inroepen en verkrijgen. AMEN.

Me
geest
eenma
door
die
gedur
met
beblo
spel!
selrie
wond
welk
nogth
telker
de o
onzui
als g
door
pijner
ontuc
er on

Dingsdag na den 4ⁿ Zondag in de Vaste.

Et plectentes coronam de spinio, posuerunt super caput Ejus. MATTH. XXVII : 29.

En zij vlochten eene kroon van doornen, en zette die op zijn hoofd.

Mediterende Christen, verplaats u nog eens in den geest in het regtshof van PILATUS; beschouw nog eenmaal wat daar gebeurt; zie die bloedgierige beulen, door het zien van het bloed nog meer opgewekt; zie die ontaarde en ongevoelige Joden, die de beulen gedurig aanwakkeren; zie den grond en de muren met bloed bespat; zie eindelijk JESUS, met dien bebloeden en ontvleeschden rug. Vreesselijk schouwspel! Zult gij nu het durven wagen, om een geesliem te nemen, en zelf JESUS te geeselen en zijne wonden te vermeerderen! O neen, zult gij uitroepen, welk een onmensch zou daartoe in staat zijn! En nogthans dat hebt gij misschien dikwijls gedaan, telkens namelijk wanneer gij uw vermaak zocht in de ontucht, telkens als gij eene doodzonde van onzuiverheid bedreven hebt! En dat zoudt ge doen, als ge voortaan nog zoo ongelukkig waart JESUS door de ontucht te beleedigen. Ja, erger dan de pijnen der geeseling zijn voor Hem de zonden der ontuchtigen. Maar wat geeft een slaaf der ontucht er om of JESUS daardoor lijdt of niet, hij is gevoel-

loos voor alles, behalve voor zijne dierlijke lusten, daarmede is hij gedurig bezig en kan hij niet werkelijk zich aan die zonden overgeven, dan is zijn hoofd toch vol gedachten aan, vol begeerte naar die schandelijkheid. Daarom was het JESUS niet genoeg met zijn ligchaam voor die zonden te boeten, ook het hoofd moest gepijnigd worden, om die ont-eerende gedachten en begeerten in het hoofd der zondaren en zondaressen.

Toen men moede was van de geeseling, toen men geene plaats meer vond op het gebenedijd ligchaam van JESUS voor een' geeselslag, vond de woedende balddadigheid der bloedbeulen eene nieuwe foltering uit. Zij plukten groote lange doornen en daarvan een kroon vlechtende, plaatsten zij die op het hoofd van JESUS, en met hunne stokken sloegen zij op dezelve, om zoo de doornen diep in het hoofd van den Zaligmaker te doen doordringen. Volgens de overlevering drongen meer dan zeventig doornen in het H. hoofd, en weldra was heel zijn gelaat met bloed overdekt, en waren zijne haren door het bloed aan elkander geplakt. Gruwzame smarten, die het hart eens tijgers tot medelijden zouden stemmen, maar niet die wreede beulen, niet die goddelooze Joden. Zij namen een riet, en gaven Hem dat in de hand, en zij legden een versleten purperen mantel op zijne schouderen. Toen bespotteden zij Hem, knielden zij voor Hem neder en zeiden: *Ave Rex Judaeorum*: Wees gegroet, o koning der Joden. En zij sloegen Hem op het hoofd en op zijn gelaat en zij spuwden Hem in het aangezicht en zij lieten Hem allerlei verguizingen ondergaan.

W
met
geda
wij
ja,
van
hoov
aanz
die
onku
door
altij
stelle
tot
te s
die
en
Nog
bij
en l
Nog
zulle
te d
wille
van
gij a

1.
cen

Wanneer zullen wij toch eens opregt medelijden met JESUS gevoelen? Bloedt ons hart niet bij de gedachte aan al die vreeselijke folteringen? Zullen wij nu voortaan nog durven zondigen? Helaas ja, men zal voortgaan met de zonden, in weerwil van al dat lijden van JESUS. Nog altijd zullen er hoovaardigen worden gevonden, die de eer en het aanzien boven JESUS stellen en dag en nacht aan die ijdelheden zullen denken. Nog altijd zullen er onkuischaards zijn, die JESUS zullen blijven beledigen, door woorden, werken, gedachten en begeerten. Nog altijd zullen er gierigen blijven, die het geld zullen stellen boven hunne ziel, boven den hemel, die tot alles in staat zijn, als er maar geld bijeen valt te schrapen. Nog altijd zal men afgunstigen zien, die niet kunnen dulden dat een ander gelukkig is, en hun vermaak vinden in eens anders verdriet. Nog altijd zullen de grammoedige in toorn losbarsten bij de minste aanstoot, en om die nietigheid God en hunnen evenmensch vervloeken en verwenschen. Nog altijd zullen er menschen zijn die maar leven zullen om te eten en te drinken, zonder aan God te denken, nog altijd menschen, die niets voor God willen doen, voor wie alles te veel is, wat God van hen vraagt! Zult gij van dat getal zijn of zult gij aan JESUS denken.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Verplaats u dikwijls bij de geeseling van JESUS, om een waar berouw te krijgen over uwe vroegere zonden,

om een heiligen afschrik te behouden van het kwaad en om de bekoring te overwinnen.

2. Vraag vergiffenis over al de zonden, welke gij door vrijwillige gedachten en begeerten hebt bedreven. Denk hoe JESUS daarvoor geleden en geboet heeft in de pijnlijke krooning met doornen. Verwerp voortaan aanstonds elke onbehoorlijke gedachte en denk aan de liefde van uwen God, van uwen JESUS.

3. Spot nooit met JESUS, dus ook nooit met zijn heilige Godsdienst, met zijne kerk, of met zijne priesters: *Nolite tangere Christos meos*. Raakt mijne gezalfden niet aan, zegt God. Ach hoe benaauwd zullen het die spotters hebben op hun sterfbed.

4. Overweeg wat MARIA leed, toen zij dit alles omtrent JESUS moest vernemen, o hoeveel deel nam zij in zijn lijden, hoe offerde zij ook hare smarten op tot onze bekeering. Gaan wij dan door MARIA tot JESUS, vragen wij door hare tuschenkomst, vergiffenis van het verledene en bewaring voor de toekomst. AMEN.

We
Na
voor
van
Het
der
den
was.
Ecce
zegge
heeft
in he
ligch
O he
reeds
legde
homi
mens
vaags
Ac
u JE
tot
Zieda
behag

XXXII.

Woensdag na den 4ⁿ Zondag in de Vaste.*Ecce Homo.* JOANN. XIX : 5.*Ziet den mensch.*

Na deze gruwzame mishandeling werd JESUS weder voor PILATUS gebracht, die versted stond op het zien van de onmenselijke behandeling, Hem aangedaan. Het kon nu niet anders, zoo meende hij, of de harten der Joden moesten vermurwd worden op het zien van den deerniswaardigen toestand, waarin JESUS gebracht was. Hij toonde dan JESUS aan het volk en zeide: *Ecce homo*: ziedaar den mensch. Als wilde hij zeggen: ziet hoever men dezen mensch mishandeld heeft; ter naauwernood kan men er nog een mensch in herkennen, zijn hoofd is als een bloedklomp, zijn ligchaam eene opene wonde, hij is onherkenbaar. O hoe werden hier de woorden, welke de Propheet reeds zooveel jaren te voren in den mond van JESUS legde, bewaarheid: *Vermis sum et non homo, opprobrium hominum et abjectis plebis*; Ik ben een worm en geen mensch meer, de smaad der menschen en het uitvaagsel des volks.

Ach Christen, verbeeld u, dat God de Vader u JESUS in dien toestand voor oogen stelt en ook tot u zegt: *Ecce homo*; ziet daar den mensch. Ziedaar mijn goddelijken Zoon, in wien Ik mijn welbehagen heb, ziet daar de schoonheid des hemels,

de vreugde der Engelen, het eeuwig genot der gelukzaligen. Zietdaar den Godmensch, om uwentwil mensch geworden, om u te redden en zalig te maken. Ziet daar het uitwerksel uwer zonden, ziet daarin welken ellendigen toestand uwe zonden mijnen eenigen goddelijken Zoon gebragt hebben. O Christenen mogten wij die twee woordjes gedurig ons in den geest prenten, gedurig die voor onze oogen zien. In elke bekoring tot zonde: *Ecce homo*; zoude ik durven toestemmen en JESUS aldus folteren? Als gij een persoon ziet, met wien ge vroeger misschien hebt gezondigd, of die u thans een steen des aanstoots is, zegt dan: *Ecce homo*; denkt aan JESUS en vraagt u zelve af: zoude ik de smarten van JESUS willen vernieuwen. Verbeeldt u op den gevel van elk slecht huis, slechte herberg, huizen van weelde en wereldsche vermaken te lezen: *Ecce homo*, en zegt dan tot u zelve; daar in dat huis, in het midden van die vermaken beult men JESUS, geeselt men JESUS, kroont men Hem met doornen, bespot men Hem. Zoude ik deel daarvan willen uitmaken, zoude ik dat huis willen binnentreden en mij daar vereenigen met de beulen van JESUS CHRISTUS. Neen God, duizendmaal neen, neen wij hebben lang genoeg deel gehad in de folteringen U aangedaan, lang genoeg waren wij geschaard onder uwe beulen, lang genoeg hebben wij even als de Joden uwen dood gezocht; het zal niet meer gebeuren; wij gaan weenen over onze zonden, wij gaan dat goddeloos gezelschap vlugten, wij willen uwe partij kiezen, wij komen tot U. Dag en nacht zullen wij den gefolterden Godmensch voor oogen houden, om dag en nacht onze zonden te betreuren, om dag en nacht aan JESUS liefde te denken, om dag en nacht vooruit te

gaan
groc
zijn
Zoo
hee
dan
hart
Ecc
zie
onz
die
wat
ons
de
doo

1
JESU
lijd
om
uur
sus
2
leer
er a
zien
delij

gaan in het goede. O God wij rekenen op uwe groote barmhartigheid, wij weten, dat wij de schuld zijn van het vergieten van het bloed uws goddelijken Zoons, maar wij weten ook dat datzelfde bloed gevloeid heeft, om onze zonden uit te wisschen. Wij komen dan tot U, zoo wij hopen, met waar berouw in ons hart, en ook wij durven U JESUS aanbieden, zeggende: *Ecce homo*. O God, o beste Vader van barmhartigheid, zie niet neder op onze zonden, die talloos zijn, op onze verdiensten, die nietig zijn, maar op uwen JESUS, die voor ons heeft geleden en heeft voldaan. Zie, wat Hij geleden heeft om voor ons te boeten, om ons te redden; neem dat lijden aan en red ons door de verdiensten van dat goddelijke bloed voor ons door Hem vergoten. AMEN.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. *Ecce homo*. Sla dikwijls een oog op den lijdenden JESUS. Zorg altijd een kruis of eene afbeelding van het lijden van den Godmensch in uwe kamer te bezitten, om geen enkelen dag, ware het mogelijk, geen enkel uur te laten voorbijgaan, zonder aan het lijden van JESUS te denken.

2. *Ecce homo*. Leer de boosheid der zonde kennen, leer de zonden verachten, leer de zonde vlugten. Denk er aan, dat gij eenmaal dienzelfden JESUS in het oordeel zien zult, niet meer als lijdenden mensch, maar als goddelijken Regter van levenden en dooden.

3. *Ecce homo*. Betrouw op God , op zijne goedheid en barmhartigheid , die zijnen eenigen Zoon voor ons heeft ten beste gegeven en Hem dat alles liet lijden , om daardoor onze zonden uit te wischen.

4. Roep **MARIA**, de Moeder van Barmhartigheid te hulp. Zij zal haar goddelijken Zoon, zoo versmaad en verguisd, den hemelschen Vader aanbieden; om voor u vergiffenis te verwerven. O **MARIA** bid voor ons, vergeet ons nooit. **AMEN**.

Do

I
ong
Go
van
aan
gez
tot
dan
kru
hoc
vol
fui
of
Hi
ove
we
Eg
an
wi
he

Donderdag na den 4ⁿ Zondag in de Vaste.

Qui Me tradidit tibi, majus peccatum habet.

JOANN. XIX : 11.

Hij die Mij aan u heeft overgeleverd heeft grootere zonde.

Niets was in staat het hart der Joden te treffen; ongevoelig bleven zij voor de smarten van den Godmensch; en gelijk een wild dier door het zien van bloed wordt opgewekt tot bloedvergieten, wordt aangehitst om te verscheuren, zoo scheen ook het gezigt van het bloed van JESUS hen op te wekken tot meerder bloedvergieten. Zij riepen dan nog harder dan vroeger: *Crucifige, crucifige Eum*, kruis Hem, kruis Hem. Mijne ziel, verbeeld u JESUS hier te hooren zeggen tot zijn volk, tot dat ontaarde joodsche volk: *Popule meus, quid feci tibi, aut quid molestus fui: responde mihi*; mijn volk wat heb Ik u gedaan, of waarin heb Ik u gehinderd; geef mij antwoord. Hij had dat joodsche volk met zoovele weldaden overladen, het was altijd zijn bevoorregt volk geweest. Hij had het verlost uit de slavernij van *Egypte*, verlost uit de overheersching van zoovele andere volken; Hij had het zoo menigmaal de overwinning geschonken over al zijne vijanden. Hij schonk het H. Patriarchen, wijze profeten, goede koningen,

Hij had alles voor zijn volk gedaan. Nu was Hij zelf gekomen, om in persoon hier te helpen, te verlossen en zalig te maken. En nu! Wel mogt JESUS dan uitroepen: mijn volk, mijn bevoorregt volk, wat heb Ik u gedaan, dat ge Mij thans zoo woedend vervolgd, dat ge thans met zooveel gruwzaamheid mijn dood, den dood des kruizes voor Mij eischt!

Zeker gevoelt gij u verontwaardigd over dat ondankbare geslacht; maar als JESUS tot u eens zeide: Mijne ziel, voor u deed Ik nog meer, dan voor al dat volk, u heb Ik bevoorregt door duizende weldaden boven ongeloovigen, joden, turken, ketters en zelfs boven zoovele andere christenen, en nu: waar is mijn dank? Door uwe zonden vervolgt gij Mij, als de Joden, door die akelige doodzonden zoekt ge Mij op nieuw te kruisigen. *Popule meus*, mijne ziel, wat heb Ik u gedaan, waarin ben Ik u hinderlijk? Heeft JESUS geen regt om zoo tot ons te spreken, en wat zullen wij antwoorden? Ach helaas, JESUS is ons hinderlijk, zijne godsdienst is ons hinderlijk, zijne priesters zijn ons hinderlijk, en waarom? omdat zij ons niet gerust in de zonden laten voortleven, omdat zij ons niet vleijen, maar de waarheid zeggen; omdat zij ons gedurig doen denken aan de straffen der zonden. Zij benemen ons de gerustheid in het kwaad, en in het midden der bedorvene vermaken komen hunne bedreigingen ons voor den geest en maken de vermaken ons bitter. Daarom kunnen wij JESUS en zijne H. Godsdienst en zijne trouwe priesters niet lijden, en trachten wij, door alles af te keuren, hunnen invloed te verminderen zoo bij ons zelve als bij anderen. Maar denken wij er wel aan hoeveel kwaad wij daardoor doen? Denken

wij
JESU
ove
met
bed
red
zon
uw
har
doe
del
zon
me
zon
du
tot
uit
zon
do
loc
zal
ge
vo
en
en
he
en
do
en
ze
lij

wij wel aan de verergernis daardoor door ons gegeven? JESUS zeide tot PILATUS: hij die Mij aan u heeft overgeleverd, heeft grootere zonde. Zoo is het ook met hem die verergernis geeft. Zeker die de zonde bedrijft is schuldig, maar hij die zonder wettige reden oorzaak, vrijwillige oorzaak is dat een ander zondigt is nog veel schuldiger. Als gij dan door uwe taal, of door uwe handeling de godsdienst en hare priesters in minachting brengt en door de wereld doet veroordeelen, of als gij anderen door uwe zedeloze woorden of door uw slecht voorbeeld tot zonde opwekt, dan geeft gij ergernis, en zijt nog meer schuldig dan zij die u volgen. Vreesselijke zonde van verergernis, ge zijt een handlanger des duivels; als de duivel den mensch niet regtstreëks tot de zonde kan brengen, dan kiest hij den zondaar uit, om door hem, ook een ander te verleiden tot zonde. Hoevelen in de wereld die verergernis geven, door onkuische woorden, en werken, door godsdiensteloze taal en door schandelijk voorbeeld! O, wat zal JESUS die ongelukkigen eenmaal een bitter verwijt geven. Ach, zal JESUS zeggen, ik leed en stierf voor de zielen, om ze te redden en zalig te maken en gij... verergernisgevers, gij maakt mijn lijden en dood nutteloos voor uw eigene ziel en die van hen, welke gij verleidt. Gij ontrooft ze van Mij en geeft ze aan den duivel. Zij was geschapen en door Mij verlost om eeuwig haren God te loven en gij zijt de schuld, dat zij eeuwig in de hel zich zelve, u en haren God en haren Verlosser en Zaligmaker vervloekt.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Waarom haten wij JESUS? Wat kwaad heeft JESUS ons gedaan? En nogthans de zondaar schijnt JESUS te haten; hij weet hoeveel smarten hij God aandoet door de zonden, en hij houdt niet op met zondigen, hij zoekt gedurig zijn vermaak in JESUS te volgen. Akelig vermaak! Is dan de zonde of het vermaak der zonde aantlokkelijk dat gij daarom uw God, uw weldoener, uw Verlosser, uwe eigene ziel, uwe eeuwige zaligheid wilt versmaden! Voor eenige minuten vermaak eene eeuwigheid van smarten kiezen! Weegt dat vermaak tegen de eeuwigheid op? O Dwaze!

2. Zorg toch, om nooit verergernis te geven. Hoevele doodzonden kunnen het gevolg van eene verergernis zijn en hoeveel doodzonden kan men dus door eene zonde van ergernis bedrijven! Hoe moeilijk is het kwaad door de verergernis gesticht te stuiten; hoe moeilijk dus die zonde te herstellen. Welk eene boetvaardigheid is daartoe noodig!

3. Hebt gij vroeger verergernis gegeven, tracht dan door een boetvaardig en braaf leven de gegevene ergernis zooveel mogelijk te herstellen, 't is misschien de eenigste wijze van herstel, die gij kunt geven.

4. O MARIA, bewaar mij voor die groote zonde, help mij om het gestichte kwaad te herstellen en bid God voor mij om vergiffenis. AMEN.

A
vrij
te v
zoo
tege
ons
tege
gees
stra
zam
was
haat
kret
Zijn
hij
in t
bijz
des
eise
non
geer

Vrijdag na den 4ⁿ Zondag in de Vaste.*Si Hunc dimittis, non es amicus Caecaris.*

JOANN. XIX : 12.

Als gij deze loslaat, zijt gij geen vriend des keizers.

Alle middelen, door PILATUS aangewend, om JESUS vrij te krijgen en tevens de gunst des volks niet te verliezen, waren dan te vergeefs. Hij had reeds zooveel toegegeven aan dat ontaarde volk, hij had tegen zijn geweten, tegen zijne verklaring dat JESUS onschuldig was, tegen het verzoek zijner echtgenoot, tegen alle regt en wetten in, den Zaligmaker doen geeselen. Hij zag welk misbruik men van die eerste straoefening gemaakt had, hoe men JESUS veel gruwzamer mishandeld en gefolterd had, dan door hem was bevolen; en in weerwil van dat alles, was de haat der Joden steeds toegenomen en werden de kreten van: kruis Hem, kruis Hem, verdubbeld. Zijn toestand werd moeilijker en moeilijker, dewijl hij te zwak, te lafhartig was, om tegen het volk in te werken. Dit begrepen de priesters, die JESUS bijzonder haatten, en daarom spoorden zij het volk des te meer aan, om den dood des Zaligmakers te eischen en deden het uitroepen: *si Hunc dimittis, non es amicus Caesaris*; als gij Deze vrijlaat, zijt gij geen vriend des keizers. Dat was te veel voor

PILATUS; niet alleen de gunst van het volk, maar ook de vriendschap des keizers te verliezen, dat was te erg en nu bezweek hij; de stem des gewetens werd onderdrukt, hij gaf toe en hij liet JESUS aan de beulen over, om Hem te kruisigen. Ellendige menschenvrees! PILATUS wat baat u de gunst des volks, wat voordeel kan u de vriendschap des keizers aanbrengen! Dwaze, die ge zijt, misschien ja voor den korten tijd dezer wereld zult gij er eenig voordeel bij behalen, maar wat zal het zijn op uw sterfbed. Zal dat volk u dan redden? Zal de keizer uw leven ook maar een uur kunnen verlengen? Zal het u eene verontschuldiging zijn in het oordeel, dat gij het gedaan hebt om de gunst des volks of de vriendschap des keizers? Dwaze PILATUS, gij stelt dan die gunst, die vriendschap boven de gunst en de vriendschap met uwen God, boven de rust van uw geweten! Weet gij dan niet hoe wankelbaar het volk is, hoe veranderlijk de vriendschap der grooten, hoe onzeker de toegenegendheid eens keizers! O, gij hebt het ondervonden; kort na deze zwakheid, na deze verkrachting van uw geweten, na deze onregtvaardige uitspraak, stond dat zelfde volk, om welke gunst gij dit kwaad deed, tegen u op, veroordeelde u dezelfde keizer, om wiens vriendschap te bewaren gij eenen onschuldige veroordeeldet! O slaaf der menschen, aan welke vreedde slavernij onderwierpt gij u vrijwillig!

Zeker, PILATUS was een dwaze, een lafhartige, mijne christenen, maar hoe vele Pilatussen worden er nog tegenwoordig gevonden! Hoe velen, die om de gunst der wereld bereid zijn met hun God te breken en hun geweten te verkrachten. Tot hoe

vele
aanle
taal
den
uit v
geho
van
niet
godd
en p
Hoev
laat
voor
de k
en r
gewe

1
vord
mee
kan
2
Ik
vre
is,
wil

vele zonden geeft de menschenvrees ook thans nog aanleiding! Men hoort in een gezelschap onzedige taal en menschenvrees belet ons die ontuchtige woorden af te keuren, soms lacht men nog er mede, uit vrees, dat men voor te godsdienstig zal worden gehouden. Men is in een gezelschap waar de eer van den naaste wordt aangerand, en men durft hem niet te verdedigen uit vrees voor de menschen. Een goddelooze valt in ons bijzijn uit tegen godsdienst en priesters, en menschenvrees sluit ons den mond. Hoeveel doet men om der wereld te behagen, hoeveel laat men dan, hetgeen men doen moest, uit vrees voor den spot der wereld. Men vreest dikwijls naar de kerk te gaan, tot de Sacramenten te naderen enz., en men keurt zoo vaak iets uiterlijk goed, dat het geweten afkeurt. Schandelijke slavernij!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Hoe meer men zijnen driften toegeeft, des te meer vorderen zij en des te grooter slaaf wordt men. Hoe meer men zijne driften beteugelt, des te gemakkelijker kan men ze bedwingen en is men meester van zich zelve.

2. Die zich Mijner schaamt, zegt God, over dien zal Ik mij schamen in eeuwigheid. Is het geene schande bevreemd te zijn om te toonen, dat men vriend van God is, dat men zijne regten wil voorstaan, en dat men niet wil dulden, dat Hij in ons bijzijn wordt beleedigd.

3. Wij veroordeelen de christenen, die, uit vrees voor de folteringen, bezweken en hun geloof afzwoeren, maar doen wij niet erger als wij uit menschenvrees zondigen! Die ongelukkigen bleven in hun hart getrouw, het waren slechts de wreede pijnen, die hen dwongen en wij vallen af om nietige vrees voor iets wat eigenlijk niet bestaat of niets beteekent.

4. O MARIA, doe ons ridderlijk en openlijk voor JESUS, uwen goddelijken Zoon uitkomen. Dat wij ons toch nooit schamen van God te zijn. AMEN.

F
men
te z
von
mog
niet
toeg
riep
vos
dier
gij
zeg
gij
het
uitg
ged
ver
daa
van
gen
en

Zaterdag vóór Palm-Zondag.

Sanguis Ejus super nos et super filios nostros.

MATTH. XXVII : 25.

Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.

Eindelijk was dan PILATUS bezweken, uit lafhartige menschenvrees, uit vrees de vriendschap des Keizers te zullen verliezen, had hij het onregtvaardige doodvonnis toegelaten. Om zich echter nog zooveel mogelijk te verontschuldigen en te bewijzen, dat hij niet dan gedwongen, aan hunne onregtvaardige eischen toegaf, liet hij water halen, waschte zijne handen en riep uit: *Innocens ego sum a Sanguine justis hujus, vos videritis.* Ik ben onschuldig aan het bloed van dien Regtvaardigen, gij moogt toezien! Hoe PILATUS! gij onschuldig? Maar uw eigen geweten veroordeelt u, zegt u juist het tegendeel! weet gij dan niet, dat gij alle regt en wetten met voeten treedt, dat gij het onregtvaardigste vonnis uitspreekt, dat ooit werd uitgesproken! Zeker zij, die u tot dat kwaad hebben gedwongen, die JESUS nog beter moesten kennen en vereeren dan gij, zij hebben meer schuld, maar daarom zijt gij niet verontschuldigd. Gij waart genoeg van JESUS onschuld overtuigd, uw geweten heeft u genoeg gewaarschuid, gij zijt dus schuldig voor God en zult rekenschap van die onregtvaardigheid afleggen.

Ach, mediterende Christenen, laat ons onszelven

PILATUS; niet alleen de gunst van het volk, maar ook de vriendschap des keizers te verliezen, dat was te erg en nu bezweek hij; de stem des gewetens werd onderdrukt, hij gaf toe en hij liet JESUS aan de beulen over, om Hem te kruisigen. Ellendige menschenvrees! PILATUS wat baat u de gunst des volks, wat voordeel kan u de vriendschap des keizers aanbrengen! Dwaze, die ge zijt, misschien ja voor den korten tijd dezer wereld zult gij er eenig voordeel bij behalen, maar wat zal het zijn op uw sterfbed. Zal dat volk u dan redden? Zal de keizer uw leven ook maar een uur kunnen verlengen? Zal het u eene verontschuldiging zijn in het oordeel, dat gij het gedaan hebt om de gunst des volks of de vriendschap des keizers? Dwaze PILATUS, gij stelt dan die gunst, die vriendschap boven de gunst en de vriendschap met uwen God, boven de rust van uw geweten! Weet gij dan niet hoe wankelbaar het volk is, hoe veranderlijk de vriendschap der grooten, hoe onzeker de toegenegendheid eens keizers! O, gij hebt het ondervonden; kort na deze zwakheid, na deze verkrachting van uw geweten, na deze onregtvaardige uitspraak, stond dat zelfde volk, om welke gunst gij dit kwaad deed, tegen u op, veroordeelde u dezelfde keizer, om wiens vriendschap te bewaren gij eenen onschuldige veroordeeldet! O slaaf der menschen, aan welke wreede slavernij onderwierpt gij u vrijwillig!

Zeker, PILATUS was een dwaze, een lafhartige, mijne christenen, maar hoe vele Pilatussen worden er nog tegenwoordig gevonden! Hoe velen, die om de gunst der wereld bereid zijn met hun God te breken en hun geweten te verkrachten. Tot hoe

vele zonden geeft de menschenvrees ook thans nog aanleiding! Men hoort in een gezelschap onzedige taal en menschenvrees belet ons die ontuchtige woorden af te keuren, soms lacht men nog er mede, uit vrees, dat men voor te godsdienstig zal worden gehouden. Men is in een gezelschap waar de eer van den naaste wordt aangerand, en men durft hem niet te verdedigen uit vrees voor de menschen. Een goddelooze valt in ons bijzijn uit tegen godsdienst en priesters, en menschenvrees sluit ons den mond. Hoeveel doet men om der wereld te behagen, hoeveel laat men dan, hetgeen men doen moest, uit vrees voor den spot der wereld. Men vreest dikwijls naar de kerk te gaan, tot de Sacramenten te naderen enz., en men keurt zoo vaak iets uiterlijk goed, dat het geweten afkeurt. Schandelijke slavernij!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Hoe meer men zijnen driften toegeeft, des te meer vorderen zij en des te grooter slaaf wordt men. Hoe meer men zijne driften beteugelt, des te gemakkelijker kan men ze bedwingen en is men meester van zich zelve.

2. Die zich Mijner schaamt, zegt God, over dien zal Ik mij schamen in eeuwigheid. Is het geene schande bevreemd te zijn om te toonen, dat men vriend van God is, dat men zijne regten wil voorstaan, en dat men niet wil dulden, dat Hij in ons bijzijn wordt beleedigd.

3. Wij veroordeelen de christenen, die, uit vrees voor de folteringen, bezweken en hun geloof afzwoeren, maar doen wij niet erger als wij uit menschenvrees zondigen! Die ongelukkigen bleven in hun hart getrouw, het waren slechts de wreede pijnen, die hen dwongen en wij vallen af om nietige vrees voor iets wat eigenlijk niet bestaat of niets beteekent.

4. O MARIA, doe ons ridderlijk en openlijk voor JESUS, uwen goddelijken Zoon uitkomen. Dat wij ons toch nooit schamen van God te zijn. AMEN.

En
mens
te zu
vonn
moge
niet
toeg
riep
vos
dien
gij o
zegt
gij
het
uitg
gedv
vere
daar
van
genc
en z
A

XXXV.

Zaterdag vóór Palm-Zondag.

Sanguis Ejus super nos et super filios nostros.

MATTH. XXVII : 25.

Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.

Eindelijk was dan PILATUS bezweken, uit lafhartige menschenvrees, uit vrees de vriendschap des Keizers te zullen verliezen, had hij het onregtvaardige doodvonnis toegelaten. Om zich echter nog zooveel mogelijk te verontschuldigen en te bewijzen, dat hij niet dan gedwongen, aan hunne onregtvaardige eischen toegaf, liet hij water halen, waschte zijne handen en riep uit: *Innocens ego sum a Sanguine justis hujus, vos videritis.* Ik ben onschuldig aan het bloed van dien Regtvaardigen, gij moogt toezien! Hoe PILATUS! gij onschuldig? Maar uw eigen geweten veroordeelt u, zegt u juist het tegendeel! weet gij dan niet, dat gij alle regt en wetten met voeten treedt, dat gij het onregtvaardigste vonnis uitspreekt, dat ooit werd uitgesproken! Zeker zij, die u tot dat kwaad hebben gedwongen, die JESUS nog beter moesten kennen en vereeren dan gij, zij hebben meer schuld, maar daarom zijt gij niet verontschuldigd. Gij waart genoeg van JESUS onschuld overtuigd, uw geweten heeft u genoeg gewaarschuwd, gij zijt dus schuldig voor God en zult rekenschap van die onregtvaardigheid afleggen.

Ach, mediterende Christenen, laat ons onszelven

nooit verontschuldigen, dat wij tot de zonde als gedwongen zijn geworden, dat de verleiding zoo sterk, de bekeringen zoo menigvuldig, en de gelegenheid zoo gemakkelijk was. Heeft God ons niet genoeg gewaarschuwd door de stem van ons geweten, door de waarschuwing onzer priesters. Biedt Hij ons niet gedurig zijne gratie aan, om alle zonden te vermijden en is het niet onze eigene schuld, wanneer wij door verzuim, door nalatigheid of door niet te waken en te bidden, in de zonde vallen?

Op die woorden van PILATUS riep het volk als uit eenen mond: *Sanguis Ejus super nos et super folios nostros*; zijn bloed kome over ons en over onze kinderen! Verschrikkelijke verwensching! Maar ook welke verschrikkelijke gevolgen! Van dat oogenblik af is het Joodsche volk vervloekt, en draagt het teeken der vervloeking met zich om, ter getuigenis van de Godheid van JESUS CHRISTUS en de waarheid der door Hem gestichte Godsdienst. Zonder koning, zonder wetten, zonder vaderland, zonder tempel, nu hier, dan daar verbannen en verjaagd, overal veracht en miskend blijft het bestaan, om de menschen een' afschrik in te boezemen voor de verwensching, en voor het miskennen van den God-mensch, den Zaligmaker!

Ongelukkige Christenen, ook onder u zijn er soms, die vreeselijke verwenschingen tegen zichzelf, tegen hunne naasten, soms zelfs tegen God durven uitbraken! Siddert gij niet voor u zelve? Ouders, soms vervloekt gij uwe kinderen en tot uw eigene straf, verhoort God uwe schrikkelijke bede en straft hij u in uwē kinderen. Rampzalige kinderen eens vaders, die zijnen God durft lasteren of zijn' evenmensch of zichzelf of

u d
sche
zijn
u n
gele
had
en
gij
dik
liev
god
Zeg
den
San
JES
doc
en

reg
gez
lijd
ten
dat
ber
van
hoe
alt

u durft verwenschen! Ach waart gij gestorven in den schoot uwer Moeder, of ten minste na gezuiverd te zijn door het H. doopsel, dan zoude uw eigen Vader u niet bedorven hebben, u het vloeken niet hebben geleerd! Had die wreedaard u vermoord in de wieg, hij had u uw ligchaam ontstolen, maar uwe ziel gered, en nu, nu is hij door zijne verwenschingen, die gij navolgt, de schuld van den dood uwer ziel en dikwijls ook van uw ligchaam! Zondaars beeft, bijt liever uwe tong aan stukken, dan nog ooit eene godslastering of eene verwensching te durven uitspreken. Zeggen wij Christenen met de Joden, maar niet in den geest der Joden, maar in den geest van CHRISTUS: *Sanguis Ejus super nos et super folios nostros*. O ja JESUS uw bloed kome over ons en over onze kinderen; doch niet om ons te straffen, maar om ons te reinigen en te heiligen. AMEN.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Wie onzer is onschuldig aan het bloed van dien rechtvaardige? Wie onzer durft zeggen, dat hij nooit gezondigd heeft: en dus geen deel heeft gehad in het lijden van JESUS! Ach treuren wij dan daarover en trachten wij onze schuld af te wasschen in datzelfde bloed, dat wij door onze zonden zoo dikwijls, ongelukkig, hebben vergoten.

2. Wekken wij gedurig in ons hart een afschuw op van elke verwensching. Vermijden wij zelfs die onbehoorlijke uitdrukkingen, die ofschoon niet gemeend, toch altijd eenige gelijkenis hebben met die akelige zonde.

3. Ja JESUS uw bloed moet ons reinigen en zuiveren en heiligen, vooral in het heilig Sacrament der biecht en het Allerheiligste Sacrament des Altaars. O JESUS geef ons de genade, dat wij die hooge heilige Sacramenten dikwijls en waardiglijk ontvangen mogen.

4. O MARIA, bid voor ons JESUS, dat Hij zijn bloed over ons doe nederdalen, om gezuiverd van al onze zonden en gebreken, voortaan Hem heilig te dienen en alleen voor Hem te leven. AMEN.

Zo
mens
sterve
om d
en z
kruis
wat
bije
te ku
gedul
den w
aanva
O
ANDR
kruis
einde
ik on
zijn
ik h
drie
tot r
zal u

Palm - Zondag.

*Tradidit eis, ut crucifigeretur. MATTH. XXVII : 26.
Hij leverde Hem hun over, om gekruisigd te worden.*

Zoo is dan het vonnis geveld, JESUS, de God-mensch, de Zaligmaker, die niets dan weldeed, zal sterven, zal den smadelijken dood des kruises sterven, om door zijn kruis en door zijn dood ons te redden en zalig te maken. In allerijl wordt nu een ruw kruis aaneengewerkt, touwen, ladders, spijkers, alles wat noodig is tot de kruisiging wordt met drift bijeenvergaard, om maar spoedig tot de straoefening te kunnen overgaan. JESUS beschouwt dat alles met geduld en gelatendheid, Hij onderwerpt zich aan den wil van zijnen hemelschen Vader, en met blijdschap aanvaardt Hij dat kruis, dat middel onzer zaligheid.

O kruis, o minzaam kruis, riep weleer de Apostel ANDREAS uit, toen hij gekruisigd zoude worden, o kruis zoo vurig bemind, zoo vurig verlangd en eindelijk aan mijn verlangend hart gegeven, kom, ik omhels u, ik bemin u. Niet minder vurig dan zijn leerling omhelsde JESUS zijn kruis! O mij dunkt ik hoor Hem ook uitroepen: o kruis, waarnaar Ik drie en dertig jaren heb verlangd, Ik ga u verheffen; tot nu toe waart gij een werktuig van schande, Ik zal u verheerlijken? Gij kruis zult de eerste plaats

voortaan bekleeden in de christelijke wereld, als werktuig harer verlossing. Gij zult schitteren in de paleizen der vorsten en verblijven in de hut van den arme; gij zult prijken op de hoogste toppen der torens, om van verre door allen te worden aanschouwd, om het eerste te zijn, wat men van eene christene stad in het oog krijgt! O kruis, gij zult de troost zijn van de bedroefden, de steun der zwakken, de leidsman der verdwaalden, de raad der twijfelachtigen, het licht in de duisternis, het rigtsnoer in dagen van voor- en tegenspoed. Gij kruis, gij zijt de sleutel des hemels, de volharding der regtvaardigen, de bekeering van den zondaar. Hoeveel tranen zult gij droogen, hoevele rampen zult gij afwenden, hoeveel zegen zult gij aanbrengen! Ja christenen, het kruis is voor ons de weg naar den hemel, zonder kruis geen hemel voor ons, het teeken, dat God ons liefheeft, zal het kruis zijn, als Hij ons met zijn kruis bezoekt.

Hoe menige zondaar zou volharden in zijn kwaad, niets kan hem bekeeren, hij is doof voor de stem van zijn geweten, doof voor de beden van een braven vader of godvruchtige moeder, doof voor de vermaningen van den priester, blind voor de goede voorbeelden van anderen. Niets kan hem treffen, dan het kruis, God zendt hem het kruis over en nu in die ziekte, in dien tegenspoed, in die verlatenheid, nu keert hij terug tot God; het kruis verlicht hem, het kruis bekeert hem, het kruis brengt hem op den weg naar den hemel. Die man zal op den weg des voorspoeds weldra zijnen God vergeten, hij zal, medegesleept door de vleijereien der wereld, die den voorspoed omgeven, met de

wer
maa
kru
luk
en
luk
ned
gel
was
mis
ver
ken

1
te
voo
met
onz
?
dik
zwa
mis
?
de
opd
en
niet
4
eer
tha
mij
op

wereld mededoen en het pad der deugd verlaten; maar God wil hem behouden, Hij zendt hem het kruis, het kruis van tegenspoed, van armoede! Gelukkig kruis, zonder u werd die man ongelukkig en misschien met hem heel zijn huisgezin! Ja gelukkig kruis, dat dien jongeling op het ziekbed nederwerpt, gij bewaart hem voor de verleiding, gelukkig kruis, dat dat meisje doet kwijnen; immers, was zij gezond, zij zou zich door de wereld laten misleiden, hare onschuld, hare ziel, hare zaligheid verliezen. O JESUS doe ons de waarde van het kruis kennen, en het beminnen.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Zorgen wij toch, om in onze kamer een kruisbeeld te hebben, dat ons gedurig aan den dood van JESUS voor ons herinnert. Trachten wij ook altijd een kruis met ons te dragen, want we kunnen nooit genoeg aan onze verlossing en onzen Verlosser denken.

2. Zijn wij niet bang om ons kruis te dragen? En hoe dikwijls hebben wij dat kruis niet verdiend? Hoeveel zwaarder moest het zijn, om evenredig te zijn aan onze misdaden.

3. Leeren wij van JESUS ons kruis geduldig, met liefde met onderwerping te aanvaarden. Bidden wij Hem, opdat wij het geluk mogen hebben ons kruis op te nemen en Hem te volgen. Die zijn kruis niet opneemt en Mij niet volg, is Mijner niet waardig, zegt Hij.

4. O MARIA, gij, hoe rein en onschuldig ook van het eerste oogenblik uwer onbevleete ontvangenis, hebt nogthans een kruis een zeer groot kruis moeten dragen; leer mij u navelolgen en even geduldig en gelaten het mijne op te nemen. AMEN.

XXXVII.

Maandag na Palm-Zondag.

Et bajulans sibi crucem, exiit in eum, qui dicitur Calvariae, locum. JOANN. XIX : 17.

En zijn kruis dragende, ging Hij uit naar de plaats, welke Calvarië heet.

Daar gaat dan JESUS, de Verlosser, daar gaat Hij gebukt onder dat zware, dat schandelijke kruis, dat zoo drukt op zijne schouderen, die reeds zooveel hebben geleden door de geeseling. Daar gaat JESUS, de liefdevolle Zaligmaker; elke schrede is eene nieuwe smart, laat een bloedstreep achter. O ongelukkig *Jerusalem*, gij verdrijft uwen JESUS, uwen Verlosser; rampzalige stad, nu zal de vloek u treffen, weldra zal uwe schoonheid wijken, weldra zullen uwe paleizen verwoest worden en van uwen trotschen tempel zal de eene steen niet op den andere blijven. O ondankbaar *Jerusalem* nu is uwe vernietiging nabij, koningin der steden, meester van zoovele volken, uw lot zal schrikvol wezen, uwe verwoesting zal alle harten doen sidderen, allen zullen beven bij het hooren van al het gruwelijke dat bij uw einde plaats zal hebben. Hongersnood, pest en oorlog zal u verderven, twist en tweedragt zal in uw midden heerschen, het broederbloed zal van binnen stroomen, terwijl buiten de vijanden een bloedbad aanrigten. Ouders zullen strijden tegen hunne kinderen, de kinderen zullen opstaan

tege
vers
brag
misl
Zali
C
Ran
als
een
Nee
late
abn
Ind
zich
dat
zelve
ken
zinn
iets
ove
wilt
doo
ove
ons
wil
ber
op
JES
lijd
trib
wij
her
en

tegen hunne ouders, moeders zullen haar eigen kind verslinden door radeloozen honger tot wanhoop gebragt! Waarom ook verstoot gij JESUS! Waarom miskent gij uwen Verlosser, waarom brengt gij uwen Zaligmaker, den Godmensch ter dood.

O Christenen, *Jerusalem*, is het afbeeldsel uwer ziel. Rampzalig de ziel, die JESUS door de zonde verstoot en als ter dood brengt! Ongelukkig reeds hier, wacht haar een nog vreeselijker uiteinde, een eeuwig ongeluk. Neen JESUS, wij willen u niet verstooten! niet verlaten! Wij hooren uwe stem: *si quis vult post Me venire abneget semetipsum, tollat crucem suam, et sequatur me*; Indien iemand na Mij wil komen, die verloochene zich zelve, neme zijn kruis op en volge Mij. JESUS, dat willen wij doen, gaarne doen. Wij willen ons zelve verloochenen, wij willen ons zelve niet zoeken, noch de vermaken, noch het gemak, noch de zinnelijke lusten, noch de eer, noch het geld, noch iets van deze wereld; U alleen en niet anders, al het overige slechts zoover het noodig is, zoover Gij het wilt. Wij willen ons kruis opnemen, niet het kruis door ons zelve gekozen, maar het kruis, dat Gij ons overzendt. Gij alleen weet, welk kruis het best voor ons is, welk kruis ons ten hemel moet brengen. Wij willen U volgen overal, o JESUS, niet slechts op den berg *Thabor*, waar Gij wordt verheerlijkt, maar ook op *Calvarië* op *Golgotha*, waar Gij lijdt en sterft. Ja JESUS, wij willen lijden in de wereld, wij weten dat lijden de weg naar den hemel is. *Quoniam per multas tribulationes oportet nos in trare in regnum coelorum*, wij weten, dat wij slechts door vele kwellingen in den hemel kunnen komen. Wij kunnen niet te gelijk hier en hierna den hemel hebben. Laat ons dan hier

lijden, om hierna gelukkig te zijn. Welk een troost voor lijdenden! Het lijden, het kruis is dus een teeken van vriendschap dat God ons geeft, is een middel, misschien het eenigste middel voor ons, om zelig te worden. De Heiligen, o JESUS, hebben dus ook met blijdschap hun kruis gedragen, hoe geduldig leed MARIA de zuivere onbevleete Moeder, die geheel zonder zonde was; hoe geduldig en gelaten leden de Apostelen en de Martelaren! Was het leven van alle Heiligen niet een gedurig kruis, maar met onderwerping aan Gods wil gedragen. En ik, die door mijne zonden zooveel straffen verdiend heb, ik zou durven klagen en morren, als Gij; o JESUS, mij uw kruis verzendt! Dwaze, die ik was! Het zal niet meer gebeuren, lieve JESUS, gaarne wil ik lijden, gaarne voortaan mijn kruis opnemen, tot voldoening voor de zonden, welke ik heb bedreven, tot voortgang in de deugd en volmaaktheid, om met U hier te lijden en zoo eens met U verheerlijkt worden. AMEN.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Bid God, opdat ge nooit meer het ongeluk hebt, om uwen JESUS uit uw hart te verstooten, en door de doodzonde Hem als op nieuw te kruisigen. Hoe ongelukkig, hoe diep te beklagen is de ziel in doodzonde! En welk bitter lot wacht haar na dit leven.

2. Wij kennen niet genoeg het geluk, dat in het kruis ligt opgesloten, de verdiensten welke wij daardoor kun-

nen
de n
den,
word
3.
armo
Nem
volg
4.
en o
gege
willi

nen verkrijgen! Wij zijn nog niet genoegd overtuigd van de noodzakelijkheid, die wij hebben om geduldig te lijden, willen wij eenmaal het geluk hebben, om zalig te worden.

3. Klagen of morren wij nooit meer, over tegenspoed, armoede, ziekte, pijn, beledigingen of wat dan ook. Nemen wij ons kruis op, verlatenen wij ons zelve en volgen wij JESUS!

4. O MARIA, welk een schoon voorbeeld van geduld, en onderwerping in het dragen der kruisen, hebt gij ons gegeven. Bid voor ons opdat wij met u ons kruis gewillig opnemen en wij zonder klagen JESUS navolgen. AMEN.

XXXVIII.

Dingsdag na Palm-Zondag.

Ducebantur autem et alii duo nequam cum Eo, ut interficerentur. LUC. XXIII : 32.

En er werden ook twee anderen, misdadigers, met Hem geleid, om gedood te worden.

Om den H. Godmensch nog meer smaad aan te doen, om Hem nog meer met de misdadigers gelijk te stellen; werden te gelijk met Hem twee boosdoeners ter strafplaats geleid, om den dood te ondergaan. Zoo werden de woorden van den Propheet vervuld: *Et cum iniquis reputatus est*; en Hij is gelijk gesteld met de boozen. Scharen wij ons bij dien droevigen stoet, maar niet om met die onbedachtzame menigte JESUS te beschimpen en te verwenschen, maar om met Hem deel te nemen in zijn lijden en door ons medelijden Hem te troosten. Hoe dwaas handelt toch het volk, hoe ligtzinnig is het in zijne handelwijze. Nog slechts korte dagen te voren had datzelfde volk van *Jerusalem* JESUS plegtig binnen zijne muren gehaald, zij hadden hunne kleederen op den grond gespreid en met palmtakken in de hand Hem begeleidende hadden zij luide uitgeroepen: *Hosanna filio DAVID*; Hosanna den Zoon van DAVID, gezegend Hij die komt in den naam des Heeren: en ziet, diezelfde menigte beschimpt en bespot nu denzelfden JESUS en drijft Hem hare poorten uit.

Kan men dan dwazer handelen dan op de wereld te rekenen, te vertrouwen op volksgunst en om der wille der wereld zijnen God verlaten en Hem beleedigen. En toch hoe velen zijn aan die dwaasheid schuldig, hoe velen stellen heel hun betrouwen op magtigen der aarde, op geld, eer en aanzien. Hoe velen doen kwaad, doen groote zonde om maar der wereld welgevallig te zijn, om met de wereld mede te doen. Hoe zullen zij het eens beklagen zoo dwaas gehandeld te hebben, als zij zien dat de wereld hen verlaat. O jeugd, zoolang gij jong en sterk en gezond en bevallig zijt; o rijken, zoolang gij geld hebt; o magtigen, zoolang gij in eer en aanzien zijt, zal de wereld u vleijen; maar zoodra gij uwe jeugd, uw geld, uw aanzien verliest, dan zal die vleijende wereld u verlaten, u beschimpen en bespotten. Waarom zijt ge dan zoo dwaas u aan die wereld te hechten, verlaat haar eer zij u verlaat en hecht u aan JESUS, die u ten allen tijde zal helpen en bijstaan. O wat lijdt die goede JESUS! Na een vreeselijken nacht vol verguisingen, na die bloedige geeseling, na die pijnlijke krooning, na al dat bloedverlies moet Hij nu nog een ruw zwaar kruis voort-slepen en dat tegen een berg op. Geen wonder dan ook, dat ik JESUS weldra zie bezwijken; ja herhaaldemaal zie vallen onder zijn kruis. Ach hoeveel pijnen veroorzaakt Hem elke val; telkens worden daardoor zijne wonden vernieuwd, telkens begint zijn bloed op nieuw te vloeijen. Maar meer dan die pijnen smart Hem onze val, ons gedurig vallen in de zonden. Hoe menigmaal heeft Hij ons opgerigt van dien val in de zonden door zijn H. Sacrament der Biecht; hoe dikwijls hebben wij Hem plegtig beloofd niet

meer te zullen hervallen, hoe dikwijls hebben wij het vaste besluit genomen, niet meer ons in die gelegenheden tot zenden te begeven; maar hoe zwak, hoe onstandvastig zijn wij! Nog pas hebben wij den biechtstoel verlaten, nog slechts eenige dagen zijn onze besluiten, onze goede voornemens gemaakt, of ziet, wij zoeken wederom dezelfde gelegenheden op, wij vallen en hervallen weder in dezelfde zonden. Is dat geene droevige waarheid? Om onze zwakheid te helpen, om voor onze omstandigheid te boeten wil JESUS zoo dikwijls bezwijken, en al die vernieuwde pijnen lijden. Maar zal onze onstandvastigheid blijven duren? Zullen wij dan nooit eens met ernst een deugdzaam leven beginnen? O ja lieve JESUS, *divi, nunc coepi, haec mutatio dextrae Excelsi*: Ik heb gezegd, nu ben ik begonnen, deze bekeering komt van God. Ik wil, ik wil met ernst, voor goed. O JESUS wil mij bijstaan!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Wat zijn wij hoovaardig, hoe zoeken wij de eer en de achting der menschen, hoe schuwen wij de minste vernedering! Leeren wij van JESUS de nederigheid beoefenen, de eer der wereld versmaden en de vernederingen beminnen.

2. Hoe dikwijls zijn wij in de zonden hervallen! Hoe menigmaal hebben wij onze beste voornemens verbroken! Zoude het geen tijd worden, om eens opregt te bekeeren? Stellen wij daarom onze goede besluiten onder de bescherming Gods en onder de voorspraak van MARIA.

3.
u ge
uws
4.
Stel
haar
ware

3. Bedank JESUS vurig voor al wat Hij voor u en om u geleden heeft. Keer met den verloren zoon terug tot uws Vaders huis en blijf voor goed bij Hem.

4. Dat MARIA uwe Moeder en uwe bescherming zij. Stel al uwe goede voornemens onder haren bijstand, bid haar om volharding in het goede en Zij zal voor u eere ware opregte en standvastige bekeering verkrijgen. AMEN.

j het
gen-
hoe
cht-
onze
ziet,
wij
Is
d te
wil
wde
ven
een
iwi,
egd,
god.
wil

eer
aste
be-
rin-

Hoe
en!
en?
be-

XXXIX.

Woensdag na Palm-Zondag.

Sequebatur autem illum multa turba populi.

LUC. XXIII : 27.

En Hem volgde eene groote schare van volk.

Om den wille van het Paaschfeest bevond zich eene groote menigte vreemdelingen te *Jerusalem* en toel JESUS dus ter strafplaats werd geleid volgden Hem niet alleen bijna geheel *Jerusalem* doch ook een zeer groot aantal vreemdelingen. Onder deze menigte waren misschien velen, die in hun hart deernis hadden met JESUS, ofschoon zij Hem niet als den Messias erkenden, doch zij durfden van dat medelijden geene blijken geven; welligt waren er ook velen, die Hem voor den waren Messias, voor den Zaligmaker hielden, doch zij waren te bevreesd, om deze genegenheid te doen kennen. Zoo scheen JESUS van allen verlaten, zij die medelijden met Hem hadden, vreesden de Joden; zij die Hem erkenden, waren niet minder bevreesd, en de Apostelen waren allen gevlugt. Is er dan niemand om JESUS eenigen troost te geven? Heeft er dan niemand den moed eenige blijken van genegenheid aan JESUS te toonen? Heeft de vrees dan allen aangegrepen? Neen Christenen, wat geen enkele man durfde, dat vermogt eene Vrouw! Ziet, zij dringt onbevreesd tusschen de beulen door, ziet, hoe veel moeite zij heeft, zij wordt

teru
kan
telk
door
Wie
onb
gera
vern
der
de
hou
C
MA
heil
hoe
Her
te
en
noo
bij
En
sma
waa
den
Ha
ang
klo
ver
zijn
het
offe
geb
MA

teruggestooten, bespot, geduwd, geslagen; maar niets kan Haar weerhouden. Telkens teruggeduwd keert Zij telkens weder, totdat het Haar gelukt tot bij JESUS door te dringen en Hem te omhelzen en te troosten? Wie is Zij? Wie heeft dien grooten moed? Wie is onbevreesd voor die beulen? O, uw hart heeft het geraden! Het is MARIA, de Moeder van JESUS! Wat vermag eene Moeder niet, en vooral zulk eene Moeder! Op het zien van die moederliefde staan zelfs de beulen verstomd en wordt heel die stoet terughouden, men blijft roerloos staan.

O Christen, welk een treffend oogenblik toen MARIA haren JESUS ontmoette. O wat leden die heiligste harten toen om onze bittere zonden! O hoe werd bij al dien troost, welke zijne Moeder Hem gaf, het lijden van JESUS verzaard door Haar te zien lijden! Nooit beminde een zoon vuriger en opregter zijne Moeder dan JESUS, onze Zaligmaker; nooit dus ook leed een zoon zooveel als JESUS leed, bij het zien der smarten, zijner beminde Moeder! En hoeveel leed MARIA, hoe groot waren hare smarten! Mij dunkt, ik zie Haar in den nacht, waarin JESUS werd gevangen, eenzaam zitten, bid-dend in hare kamer; eene waarschuwend vrees belet Haar rust te nemen, Zij gevoelt eene ongeken-de angstigheid, Zij bidt vuriger en vuriger. Daar klopt men op hare deur, de heilige JOANNES de vertrouweling van JESUS treedt binnen! Zij leest op zijn gelaat, wat er gaande is, zij zegt: *hora est*: het uur is daar; zij werpt zich weder op de knieën, offert aan God zijn en haar lijden, en na een kort gebed, spoedt Zij zich met den heiligen JOANNES en MARIA MAGDALENA OM JESUS te kunnen ontmoeten.

Welke doodsangsten stond zij uit bij CAIPHAS, bij HERODES, bij PILATUS! Welke verscheurende smarten, dewijl Zij tot haren goddelijken Zoon niet konde naderen. Daar verneemt Zij, dat het doodvonnis is uitgesproken, Zij ziet in de verte het kruis dat men op JESUS schouderen gaat leggen, en Zij plaats zich op den weg; welken JESUS moet betreden, om Hem daar nog eenmaal te ontmoeten! En daar staat Zij nu bij JESUS! Moeder, gij alleen, die ooit bij een pijnlijk sterfbed van een teergeliefd kind hebt gezeten; gij alleen kunt u een gering denkbeeld vormen van hetgeen MARIA hier leed! Maar gij kondet nog uwe kinderen bijstaan, gij kondet zooveel mogelijk helpen en hunne smart verlichten, maar MARIA wordt teruggestooten; ziet, men is hersteld van de ontroering, en men duwt MARIA weg, om JESUS voort te sleuren en naar de strafplaats te slepen! Indien MARIA hier van droefheid niet stierf, kwam het door een wonder van Gods Almagt, die Haar bestemde, om ons een voorbeeld te zijn, hoe wij ons in onze droefheid aan Gods heiligen wil moeten onderwerpen.

GODVRUCHGIGE OEFENINGEN.

1. Volgen wij JESUS dikwijls op zijnen lijdensweg naar Calvarie. De beste gelegenheid daartoe hebben wij door dikwijls den heiligen kruisweg te doen, in den geest van ware boetvaardigheid en met een waar berouw.

2. Leeren wij van JESUS vele liefde te hebben voor onze ouders, en die liefde te blijven behouden ook in gevor-

derd
zijn
verg
men
3
heili
den
Late
JESU
4
bid
met

derden leeftijd; elkeen wil wel bekennen, dat een kind zijne ouders moet eeren, maar men vergeet of schijnt te vergeten, dat men nimmer ophoudt kind te zijn, al wordt men ook oud en al heeft men zelfs voor kinderen te zorgen.

3. Wij zien, dat de Heiligen zelven, dat zelfs de heilige Moeder Gods hier door veel lijden en droefheid den weg naar den hemel heeft moeten bewandelen. Laten wij dus ook geduldig ons kruis opnemen en JESUS volgen.

4. O MARIA, door die droevige ontmoeting met JESUS bid voor mij, opdat ik ook altijd JESUS zoek en liever met JESUS lijde, dan mij met de wereld vermake. AMEN.

Donderdag na Palm-Zondag.

Hunc angariaverunt ut tolleret crucem Ejus.

MATTH. XXVII : 32.

Dezen dwongen zij, om zijn kruis te dragen.

De goede JESUS had zooveel geleden door al de onmenschelijke mishandelingen, die men Hem had doen ondergaan, door het aanhoudend bloedverlies en door het herhaald vallen onder zijn kruis, dat de beulen begonnen te vreezen, dat Hij niet levend tot op *Calvarië* zoude komen en zij dus het helsehe genoeg niet zouden kunnen genieten, om JESUS te kruisigen. Zij besloten dus iemand te nemen, die JESUS zoude helpen in het dragen van het kruis, doch er was niemand te vinden, die de in zijn oog vernederende last op zich wilde nemen. Bij het uitgaan der poort van *Jerusalem* echter ontmoetten zij een' landman, een vreemdeling, die terugkeerde van zijnen akker. Deze man werd tegen zijn zin gedwongen het kruis achter JESUS op te nemen en Hem te volgen tot op den berg. O hadde SIMON van *Cyrene* geweten welke last hem werd opgedragen, had hij geweten wie CHRISTUS was, en hoe verdienstelijk werk hij hier verrigtte, met hoeveel vreugde zoude hij het kruis hebben opgenomen, en er was geen geweld noodig geweest om hem er toe te brengen. Doch wij, Christenen, wij benijden in zeker opzigt SIMON van

Cyrene
gewee
mate
viel.
dan
lijden
van
genie
groot
vervo
waren
bijsta
getro
aank
als z
lijden
verdu
dan
zonde
ooit
daard
er a
zoove
wij g
in se
er va
Tot
te kl
te ne
moed
voor
de o
hene

Cyrene, wij zouden vurig verlangen in zijne plaats geweest te zijn; ook wij zouden ons gelukkig, bovenmate gelukkig rekenen, indien ons die eer te beurt viel. Maar hebben wij dan geen geloof? Zijn wij dan niet overtuigd, dat als wij hier op aarde geduldig lijden, wij het kruis van JESUS verligten en schatten van verdiensten bijeenvergaderen! Maar zoo is de geneigdheid van vele menschen; zij verlangen altijd groote zaken te doen, was het nog in de dagen der vervolging, zij zouden den marteldood willen sterven; waren zij rijk, zij zouden alle liefdadige inrigtingen bijstaan; waren zij bij JESUS geweest, zij zouden Hem getroost en geholpen hebben; maar als het er op aankomt hiervan ook maar een klein bewijs te geven, als zij een weinig moeten vasten, aan eenige ziekte lijden, wat pijn onderstaan, eene belediging moeten verduren, kortom een klein kruisje moeten dragen, dan bezwijkt hun moed, dan weigeren zij als SIMON, zonder te denken aan al de groote verlangens, die zij ooit gehad hebben, zonder er aan te denken, dat zij daardoor het kruis van JESUS kunnen verligten, zonder er aan te denken, dat zij door geduldig te lijden zoovele verdiensten kunnen bekomen. Wat maken wij grootsche plannen, wat nemen wij moedige besluiten in sommige oogenblikken van devotie, maar wat komt er van die plannen, hoe lang duren die voornemens? Tot de eerste beproeving de beste, dan beginnen wij te klagen, te morren, en weigeren wij ons kruis op te nemen en JESUS te volgen. Waar blijft dan onze moed, om voor JESUS iets te doen? Volgen wij het voorbeeld van die godvruchtige vrouw, welke, gelijk de overlevering ons verhaalt, door de woeste beulen henendrong, aangemoedigd door het voorbeeld van

MARIA, en die met een doek het aanschijn van JESUS afdroogde. Dat was een ware troost voor JESUS, en daarom beloofde Hij haar terstond, door zijne aanbiddelijke gelaatstreken op haren doek af te prenten, gelijk zulks nog heden te aanschouwen is. Hoe goed is toch JESUS; niet het minste, wat wij voor Hem doen, blijft onbeloofd! Wat zijn wij dan dwaze schepselen! Wij doen zoo veel voor de wereld, en zij spot met ons, zoo niet nu dan later; wij doen zoo veel voor het tijdelijke, en wat is het anders dan ijdelheid der ijdelheden: *Vanitas vanitatum*. Wij doen zoo veel voor de eer, en het aanzien, en wat beteekent al die eer; het is een rook, die ras verdwijnt en niets dan een onaangenamen geur achterlaat. Hoe veel konden wij doen voor JESUS, hoe veel verdiensten konden wij vergaderen; hoe veel uren, hoe veel dagen, hoe veel maanden en jaren gaan verloren voor ons, zonder iets voor den hemel. Elk woord, dat wij spreken, elke gedachte, die wij koesteren, elk werk, dat wij verrigten kan eene nieuwe verdienste voor den hemel zijn, als wij het met JESUS voor God deden, maar helaas, voor wien zijn onze woorden? Waaraan denken wij het meest? Wat doen wij en waarvoor werken wij?

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Het is niet genoeg te zeggen, dat wij ons kruis willen dragen, dat wij JESUS willen helpen, wij moeten zulks toonen door geduldig de tegenspoed te dragen, de

bele
ond
2
ons
gebr
ons
God
ons
doen
3.
al zi
Well
Well
voor
voor
4.
vere
opda
leedi

beledigingen aan te nemen, ziekte of smart of pijn te onderstaan.

2. Alles wat ons in deze wereld overkomt strekt tot ons welzijn, geeft ons verdienste als wij er een goed gebruik van weten te maken. Krijgen wij verdriet, laat ons geduldig met JESUS dat kruis opnemen. Schenkt God ons vreugd, danken wij God er voor, en dat het ons aanwakkere, om des te meer voor God te willen doen en te meer te willen lijden.

3. Hoe vele verdiensten laten wij verloren gaan, vooral zij die in het zweet huns aanschijns moeten werken. Welke taal wordt er soms onder het werk gesproken? Welke gedachten heeft men? In plaats van schatten voor den hemel, levert het werk ons dikwijls straffen voor de hel.

4. O MARIA, bid voor mij, opdat God mijn hart zuivere en reinige, en zijn afbeeldsel in mijne ziel prente, opdat ik Hem altijd voor oogen houde, nooit meer beledige en elken dag in de deugd vooruitga. AMEN.

Vrijdag na Palm-Zondag.

Filiae Jerusalem, nolite flere super Me, sed super vos ipsas flete et super filios vestros. LUC. XXIII : 28.

Dochters van Jerusalem, weent niet over Mij, maar weent over u zelven en over uwe kinderen!

Onder de menigte, die JESUS nu volgde, bevonden zich eenige vrouwen van *Jerusalem*, die ofschoon Hem niet voor den Zaligmaker herkennende, ja misschien Hem als een grooten booswicht beschouwende, echter medelijden met Hem hadden, op het zien van zijn bitter lijden, en weenden. Maar JESUS keerde zich om tot haar en zeide: Dochters van *Jerusalem*, weent niet over Mij, maar weent over u zelven en over uwe kinderen! Want ziet er zullen dagen komen, waarin men zeggen zal: Zalig de onvruchtbaren, en de schoot die niet gebaar heeft, en de borsten die niet gezoogd hebben! Alsdan zal men tot de bergen beginnen te zeggen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt ons. Immers indien zij dit aan het groene hout doen, wat zal aan het dorre geschieden?

Heilzame en liefdevolle vermaning van JESUS!

Wieweet welken indruk die woorden op die medelijdende vrouwen hebben gehad, en of zij daardoor niet tot bekeering, tot de leer van JESUS zijn gekomen. Maar die woorden zijn ook voor ons uitgesproken. O hoe zeer hebben wij over ons zelven te weenen en over

onze kinderen! Over ons zelve! Ach aan hoeveel zonden zijn wij pligtig! Wat hebben wij in al die jaren, die wij beleefd hebben, niet gedaan tot ons eeuwig ongeluk! Hoe dikwijls hebben wij de hel, den eeuwigen dood verdiend! Althans hoe menigmaal hebben wij JESUS bedroefd, hoevele jaren nutteloos doorgebracht! Hoeveel verdiensten laten verloren gaan! En over onze kinderen! Waar zijn de ouders, die zich niet beklagen over hunne kinderen? Waar de meesters, die geene redenen hebben, om te treuren over hunne dienstboden? De kinderen willen wijzer zijn dan hunne ouders, schamen zich over hen, en storen zich niet aan hunne bevelen. De dienstboden denken er niet eens aan, dat zij eerbied en onderdanigheid aan hunne meesters verschuldigd zijn; als ik mijn werk doe, wat heeft hij dan verder van mij te vorderen, zegt men, zonder te willen inzien, dat de eerste zorg des meesters moet zijn over de zielen zijner dienstboden te waken! Maar wat erger is, zijn soms de ouders en de meesters niet zelve de schuld van het bederf hunner kinderen en ondergeschikten? Gaan zij hen voor met goede voorbeelden, door dikwijls te naderen tot de H. Sacramenten en door een braaf en godvruchtig leven? Onstichten zij hunne onderhoorigen niet dikwijls door hun onbehoorlijk gedrag? Ja, zijn er geene ouders, geene meesters die regtstreeks hunne kinderen, hunne onderdanen tot het kwaad aanzetten of er aanleiding toe geven? Ongelukkige meesters, het is u niet genoeg, dat uwe dienstboden al hunne lichaamskrachten u ten offer brengen, moet ook hunne onsterfelijke ziel u ten dienste staan, en moeten zij bij hun tijdelijk leven ook hun eeuwig leven u ten offer brengen. O uwe verleiding roept

om wraak ten hemel. Indien zij dit aan het groene hout doen, wat zal dan aan het dorre geschieden! Indien de regtvaardige zelfs moet lijden, indien de brave reeds gestraft wordt om kleine fouten, wat zal dan aan den goddelooze geschieden? Welke straffen wachten dan eenmaal die goddelooze verleiders van dienstboden en kinderen! O ongelukkigen, denkt, ach ik bid u, denkt aan uw oordeel! Grootte God, zal dat kind in het oordeel zeggen, ik heb de hel verdiend, ik moet bekennen, dat mijn doemvonniss regtvaardig is, maar wie is de schuld er van, de grootste schuld? Mijne ouders, door hunne slechte voorbeelden; door hunne nalatigheid heeft die dienstbode mij bedorven; zij verdienen, meer dan ik, den eeuwigen dood der hel. En het kind zal zijne eigene ouders vervloeken, ja misschien eeuwig ze vervloeken en verwenschen in de hel. Even zoo zal die arme dienstbode zeggen: Regtvaardige God, ik was arm, ik was eene wees, ja ik heb de hel verdiend, omdat ik toestemde in de zonde, maar wee mijn verleider, die mij dwong door mijne armoede, die misbruik maakte van mijne verlatenheid.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Onze zonden zijn onze kinderen. Nooit kunnen wij die genoeg betreuren, altijd moeten zij voor onze oogen staan, om boete er voor te doen: *et peccatum meum contra me est semper*, zegt de Propheet.

2.
dat J
ren o
Mij,
3.
als z
dan
het g
zijn
diens
4.
zoo
mij
dit l

2. Zoo vreeselijk groot en betreuenswaardig is de zonde, dat JESUS hier wil zeggen: de zonde is meer te betreuren dan al mijne pijnen en smarten, ween dus niet over Mij, maar over uwe bittere zonden.

3. Als groote heiligen bevreesd waren op hun sterfbed, als zij nog moeten lijden in het vagevuur, wat zal er dan van ons, van het dorre hout geworden! Zij zijn het groene hout, omdat zij vruchten voortbrengen, waar zijn onze vruchten voor den hemel, waar zijn onze verdiensten, onze goede werken?

4. MARIA, uw voorbeeld en uwe voorbede heeft reeds zoo vele heiligen in den hemel gebragt; verkrijg voor mij de genade, dat ik hier zoo leve, dat ik eenmaal na dit leven bij U in den hemel God moge loven. AMEN.

XLII.

Zaterdag voor Passie-Zondag.

Erat autem hora tertia et crucifixerunt Eum.

MARC. XV: 25.

Het was nu de derde uur en zij kruisigden Hem.

Daar is dan eindelijk JESUS op Calvarië aangekomen! Ziet, men werpt het kruis voor zijne voeten neder; de een brengt ladders, een ander touwen, een derde hamers en spijkers en verdere behoeften mede. Ieder der beulen maakt zich gereed om zijn beulwerk te gaan beginnen en dat alles gaat vergezeld van de schandelijkste smaadwoorden. Maar JESUS lijdt en zwijgt! Hij werpt een blik op het kruis, op al die foltertuygen, op al die toebereidsels, en op nieuw offert Hij zich voor ons aan zijnen Hemelschen Vader op; op nieuw verklaart Hij voor ons aan een kruis te willen sterven, om ons te verlossen, om den Hemel voor ons te openen.

O, mij dunkt, ik zie JESUS daar voor ons, dat is voor alle menschen, staan en ik hoor Hem ons toespreken; o gij menschen, ziet, wat Ik reeds voor u heb uitgestaan en nog voor u zal gaan lijden; komt zondaars en overweegt wat uwe zonden Mij gekost hebben en nog kosten zullen! Komt hoovaardigen, en ziet, hoe Ik, om uwen hoogmoed, tot de diepste vernedering ben gebracht! Komt geldzuchtigen en ziet hoe Ik, om uwe geldzucht, van alles, zelfs van mijne

klee
ziet
ne
scha
delij
scha
Ik,
lijdt
mo
om
een
ver
aars
ver
hoc
om
sma
tra
sie
we
O,
ver
lij
ev
en
kr
go
na
m
we
ru
pl

kleederen beroofd word. Komt, ontuchtigen, en ziet, hoe Ik, om uwe zinnelijke lusten, in alle mijne ledematen ben gepijnigd en gefolterd. Komt, schaamtelooze vrouwen en ziet, hoe Ik, om uwe schandelijke kleeding, naakt en beroofd van kleederen in schaamte hier sta! Komt, dronkaards en ziet, hoe Ik, om uwe gulzigheid, den hevigsten dorst moet lijden en den bitteren smaak van wijn met myrrhe moet proeven. Komt, afgunstigen en ziet, hoe Ik om uwe lastertaal, om uwen haat en nijd, van iedereen beschimpt en gelasterd, van iedereen gehaat en vervolgd wordt! Komt verwenschers en godslasteraars en hoort, hoe men Mij, om uwe vloeken en verwenschingen, de vreesselijkste verwenschingen doet hooren. Komt gij alle goddeloozen, en ziet, hoe Ik, om uwe onverschilligheid en ongodsdienstigheid, allerlei smaad en verguizing moet ondergaan! *O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor sicut dolor meus:* O gij allen, die voorbijgaat, overweegt en ziet of er eene smart is gelijk aan de mijne. O, zondaars wat moet Ik voor u lijden! O regtvaardigen, vergeet het nooit, wat Ik voor u heb onderstaan; lijdt met Mij, nooit zal uwe smart de mijne kunnen evenaren.

Intusschen zijn de beulen gereed; zij bevelen . . . en JESUS gehoorzaamt!! JESUS legt zich neder op het kruis, Hij strekt zijne handen uit, en hoort!! *Golgotha* weergalmt van de hamerslagen, die de wreede nagelen door de handen en voeten van den Godmensch doen dringen! Vreesselijk oogenblik, hoe woedend slaat men op die nagelen, met welk geweld rukt men handen en voeten naar de voor hen bestemde plaats; welke ruwe kracht heeft men noodig om

den linkerarm en vooral de linkerhand zoover te brengen, dewijl hij was ineengetrokken door de kruisiging van den rechterarm! Maar JESUS lijdt en zwijgt! Zijne wonden openen zich op nieuw, het bloed vloeit op alle plaatsen uit zijn ligchaam, en door het oprigten van het kruis en door den schok van het te planten in den bestemden kuil worden al zijne smarten hernieuwd!

O JESUS, gekruisigde JESUS, wat lijdt Gij veel, en lang, en smartelijk! En ik zoek het gemak, en de zinnelijkheid en de rust. Alles, wat ik voor U moet doen is mij te veel. Een weinig vasten, te veel! Een weinig waken, te veel! Eene kleine ziekte, te veel! Een geringe pijn, te veel! Eene belediging, te veel! Alles is te veel, ik kan, ik wil mij nietversterven! Is dat op U gelijken, is dat U navolgen! Kan ik met den Apostel zeggen? ik ben met CHRISTUS gekruisigd! O JESUS leer mij lijden!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Verbeeld u JESUS te zien staan bij zijn kruis, verbeeld u dat JESUS op zijn kruis wijst, u zegt, wat Hij voor u heeft gedaan en u afvraagt, wat gij uit dankbaarheid Hem weer geeft!

2. Val voor JESUS op uwe knieën neder en zeg Hem: O JESUS in plaats van met U te lijden, heb ik uw kruis verzaard, heb ik met de beulen U gepijnigd; maar het zal niet meer gebeuren; ik zal gaarne lijden om te vol-
doen voor mijne zonden.

3. Uitw
tong,
alles;
drifte
achte
4.
hebt
doorg
zake!

3. O JESUS, ik wil de versterving gaan beoefenen. Uitwendig zal ik mij versterven in mijne oogen, in mijne tong, in al mijne ledematen, in eten en drinken, in alles; maar vooral wil ik mij inwendig versterven, mijne driften onderdrukken, mijn kruis met liefde omhelzen en achter U dragen, om U te volgen.

4. MARIA, Gij, die nooit uwen God door eenige zonde hebt bedroefd, hebt nogthans heel uw leven in versterving doorgebracht! Dat uw voorbeeld mij leere hoe dubbel noodzakelijk voor mij de deugd van versterving is. AMEN.

Passie-Zondag.

Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.
 LUC. XXIII : 34.

Vader, vergeef hun, want zij weten niet, wat zij doen.

JESUS hing dan aan het kruis, zijne vijanden zeventigvierden, en konde zich nu in zijnen doodstrijd verlustigen. Maar nog was het hun niet genoeg, zij moesten ook nu nog Hem bespotten en zij riepen Hem toe: *Alios salvos fecit Seipsum non potest salvum facere*; anderen heeft Hij gered, zich zelven kan Hij niet redden; *Si rex Israel est, decendat nunc de cruce et credimus Ei*; als Hij de koning van Israel is, dat Hij nu van het kruis afkome en wij gelooven aan Hem.

O lieve JESUS, verdraag die beledigingen, daal niet van uw kruis, neen blijf daar om ons te verlossen; wat moet er van ons geworden, als Gij aan die uitdagingen wilt beantwoorden, als Gij ons niet verlost. Die ongelukkige spotters zullen U toch niet gelooven, zij zullen het aan de magt des duivels toeschrijven, en U evenzeer vervolgen. Hebben zij LAZARUS niet verrezen gezien, zijn zij geene getuigen geweest van honderde mirakelen door U gedaan? Helaas *oculos habent et non vident, aures et non audiunt*, zij hebben oogen om te zien maar zij willen niet zien; zij hebben ooren om te hooren maar zij willen niet luisteren.

Zoo
 loovig
 zij wi
 zou r
 mirak
 hen
 dadel
 lijdt
 zie,
 JESUS
 is ei
 Hij
 ken
 beul
 eige
 geer
 die
 den
 nem
 gee
illis
 het
 lijk
 onc
 de
 zijn
 zijn
 zo
 ha
 wa
 de
 zij
 de

Zoo gaat het nog in onze dagen met zoovele onge-
 loovigen, ook onder de christenen, zij willen niet zien,
 zij willen niet overtuigd worden, en zelfs een mirakel
 zou niet in staat zijn hen te bekeeren. Is het geen
 mirakel van langmoedigheid, dat God hen verdragen,
 hen nog tijd geeft om te bekeeren en hen niet
 dadelijk straft volgens hunne verdiensten. JESUS
 lijdt en zwijgt.... maar neen, ik vergis mij, ik
 zie, Hij opent den goddelijken mond. Wat zal
 JESUS zeggen? Is eindelijk zijn geduld ten einde,
 is eindelijk de misdaad ten toppunt gestegen? Zal
 Hij nu zijne veroordeeling, zijn vloek niet uitspre-
 ken over die ontaarde Joden en die onmenselijke
 beulen? Mijne ziel, gij oordeelt JESUS volgens uw
 eigen hart, volgens uwe gevoelens. Neen, JESUS spreekt
 geen vonnis uit, neen, Hij vervloekt en veroordeelt
 die onverlaten niet, ofschoon zij het zeker verdien-
 den. Hij wil u beschaamd maken over uwe wraak-
 nemingszucht; hoor wat die goede JESUS zegt en ver-
 geet nimmer die treffende woorden: *Pater, dimitte
 illis, non enim sciunt, quid faciunt.* Vader, vergeef
 het hun, want zij weten niet wat zij doen. Waar-
 lijk goddelijk voorbeeld! Welk eene liefde! Midden
 onder het verwenschen en beschimpen, midden onder
 de folterendste smarten, voor zijne verwenschers, voor
 zijne beulen te bidden! En wij, hoe grammoedig
 zijn wij bij den minsten smaad ons aangedaan, hoe
 zouden wij ons wreken, als wij er het vermogen toe
 hadden! Wanneer zullen wij JESUS eens navolgen,
 wanneer onze vijanden beminnen en voor hen bid-
 den? Vader, zeide JESUS, vergeef het hun, want
 zij weten niet wat zij doen. O neen, de beulen ken-
 den JESUS niet, zij wisten niet, dat zij hunnen God,

hunnen Verlosser en Zaligmaker kruisigden, anders zouden zij het niet gewaagd hebben; maar gij, zondaar, gij wist het, dat gij God beleedigde door uwe zonden, gij wist het, de Apostel PAULUS heeft het u gezegd, gij wist, dat gij door uwe zonden uwen JESUS als op nieuw gingt kruisigen en toch deedt gij die booze zonden. Kunt gij ook tot uwen verontschuldiging bijbrengen, dat gij niet wist, wat gij deedt? En toch het is eene waarheid, gij weet niet wat gij doet als gij zondigt, want de zonde, de doodzonde is zoo groot, is een zoo afschuwelijk kwaad, dat niemand de boosheid er van kan begrijpen. Neen, kendet gij de ware boosheid, de gruwelijkheid der zonde, gij zoudt ze niet kunnen bedrijven, al waart ge nog duizendmaal boozter dan nu! Hoe ijselijk is dus de zonde, laten wij ze nooit meer bedrijven; bidden wij ook: Vader, vergeef het mij, want ik wist niet wat ik deed, en ofschoon ik ook nu nog de geheele afschuwelijkheid en hatelijkheid der zonde niet kan begrijpen, zoo gevoel ik toch thans zulk een afkeer van dezelve, dat ik, met uwe hulp, toch betrouwrouw ze nooit meer te zullen bedrijven. Daarom, o Vader, vergeving.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Stoor u niet aan verwenschingen, u onregtvaardig toegestierd, aan beleedigen u ten onrechte aangedaan. JESUS is uw voorbeeld, verdraag geduldig, bid voor uwe vijanden.

2.
Hem
, Onz
verge
onzer
vergi
gebe
God
hand
3.
bete
is,
O V
4
als
als
beso

2. Welk een schoon gebed van JESUS! Volgen wij Hem na? Kunnen wij elken dag geruſt bidden in het „Onze Vader”: vergeef ons onze ſchulden, gelijk wij vergeven onzen ſchuldenaren. Weet het wel, als wij onzen vijanden niet vergeven, dan mogen wij op geene vergiffenis rekenen, ja dan is ons dagelijks gebed in het gebed des Heeren eene bede om ſtraf, namelijk om door God behandeld te worden, gelijk wij onze vijanden behandelen, dus om geene vergeving te bekomen.

3. Vader, vergeef mij de zonden, nooit heb ik het beter ingezien dan thans hoe vreſſelijk boos de zonde is, ik wil ze vlugten, ik wil ze nooit meer bedrijven. O Vader, vergeving.

4. Lieve Moeder MARIA, God zal mij zeker vergeven als Gij voor mij bidt; nooit zal ik meer in zonde vallen, als Gij mij beschermt. Bid dan voor mij en wees mijn beschermster. AMEN.

Maandag in de Goede Week.

Hodie Mecum eris in Paradiso. Luc. XXIII : 43.
Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.

Hoe goed is toch JESUS, mijne Christen, en met welke liefde vergeeft Hij niet alleen aan zijne vijanden, maar bidt Hij zelfs voor zijne vervolgers! O laat ons dat goddelijk voorbeeld navolgen, laten wij, als ware Christenen, elkander uit er harte vergeven. Indien wij in ons hart nog eenigen haat, nog eenige afgekeerdheid van deze of gene bevinden, ontdoen wij ons dan aanstonds van die kwade neiging en bidden wij voor hen. Paschen is nabij, welk beter middel zullen wij aanwenden, om zelf vergeving te bekomen, dan door vergeving te schenken, aan allen, die ons ooit iets misdeden. Bemerkt, hoe krachtig het gebed is in die gevoelens uitgesproken; het gebed van JESUS wordt aanstonds verhoord, heeft dadelijk eene heilzame uitwerking. In den beginne namen de booswichten, die met JESUS gekruisigd waren, deel aan de beschimpingen tegen Hem uitgebragt; maar toen een dier ongelukkigen dit treffende, bewonderenswaardige gebed hoorde, begreep hij, dat hier meer dan menschelijke liefde aanwezig was; hij gevoelde het, dat JESUS de ware Messias, de ware Verlosser was, hij kwam tot inkeer op het zien van zulke liefde en openlijk betreurde hij zijne zonden. Hij berispte zijnen me-

demak
vroeg
regnum
zult
gekon
te ma
tibi:
het u
dat is
verbli
O z
hoe u
Een
bede
God
van v
lukki
wij n
barm
ren,
tighe
vrag
aan
deze
Hij
van
uwe
ik g
kum
uwe
JESU
met
te l

demakker, beleed openlijk in JESUS te gelooven, en vroeg Hem: *Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum*; Heer, gedenk mij, als Gij in uw rijk zult gekomen zijn. En de goede Zaligmaker, die gekomen was, om de zondaars te behouden en zalig te maken, antwoordde hem aanstonds: *Amen, dico tibi: Hodie Mecum eris in paradiso*; Voorwaar, ik zeg het u, Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn, dat is, in die plaats waar de uitverkorenen thans nog verblijven, totdat de hemel voor hen geopend wordt.

O zondaren, welk een troostend voorbeeld! Hoe groot, hoe uitgestrekt; hoe spoedig is Gods barmhartigheid! Een oogenblik van een waar berouw, eene enkele bede en die booswicht, die misschien heel zijn leven God beleedigd had, werd van zondaar een heilige, van vijand een vriend van God, van een diep ongelukkige de gelukkigste mensch der wereld. Zullen wij nu nog ooit wanhopen aan Gods goedheid en barmhartigheid? Moet dit voorbeeld ons niet aansporen, om ook spoedig ons in de armen dier barmhartigheid te gaan werpen en bij God vergeving te gaan vragen in den biechtstoel. Weerstaat dan niet langer aan de stem van uw geweten, maar bekeert u in deze dagen van bijzondere genade. God wacht u, Hij verlangt ook tot u te zeggen, door den mond van zijn' priester: *absolve te*, ik ontsla u van alle uwe zonden, ik neem u weder aan tot mijn vriend, ik geef u op nieuw regt op den hemel. Zoo groot kunnen uwe zonden niet zijn, zoo talrijk kunnen uwe misdaden niet wezen of door de verdiensten van JESUS zullen ze alle worden uitgewischt, als gij maar met den goeden moordenaar den moed hebt u opregt te bekeeren, uwe schuld bekent, een waar berouw

hebt en God om vergeving smeekt. Maar spot niet met Gods barmhartigheid, laat u niet misleiden tot vermetelheid en zegt niet, dat gij u later nog zult kunnen bekeeren, misschien op uw sterfbed. Thans wordt u de genade aangeboden, later misschien niet meer. Indien gij thans Gods barmhartigheid versmaadt, wie zegt u, dat gij later die genade nog zult hebben. De goede moordenaar bekeerde zich dadelijk, toen hij de genade ontving, hij zoude ongelukkig gestorven zijn, had hij die genade weerstand geboden. Alle zondaren willen zich later, zeker op hun sterfbed, bekeeren, maar dan ontbreekt hun dikwijls de tijd of de genade of de goede wil en daarom sterven de meeste in onboetvaardigheid. Let op, hoe aan de andere zijde van JESUS een booswicht onboetvaardig sterft! Naast JESUS sterven en toch voor de hel! Welk eene les!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Weest barmhartig en u zal barmhartigheid geschieden. Hoeveel moet God u vergeven, en zult gij uwen evennaaste niet gaarne kwijtschelden het nietige, in vergelijking van het geen gij jegens God misdaan hebt. Gij kunt geene ware liefde tot God hebben, als gij al uwe evennaasten niet opregt van harte bemint.

2. Betrouwen wij altijd op Gods oneindige barmhartigheid; onze zonden mogen groot en talrijk zijn, maar Gods goedheid en barmhartigheid is oneindig grooter.

Hij i
ontva
gaat
vreug
wel o
goedl
3.
Kan
wij i
moet
En z
verm
4.
barm

Hij is een Vader, die met blijdschap den verloren zoon ontvangt, Hij is een Herder, die het verloren schaap gaat opzoeken, het op zijne schouders neemt en met vreugde naar den schaapstal terug brengt. Men moet wel diep ongevoelig zijn, om koud te blijven voor zulke goedheid.

3. Hoe vermetel is het Zijne bekeering uit te stellen! Kan de dood niet onverwachts ons overkomen; zullen wij in staat zijn later eene goede biecht te bespreken; moet God ons ten dienste staan als wij maar willen? En zullen wij den opregten wil hebben? Dwaasheid en vermetelheid daarop durven rekenen!

4. O MARIA bid voor mij opdat ik aanstonds tot Gods barmhartigheid mijnen toevlugt neme. AMEN.

shie-
wen
ver-
ebt.
j al
har-
maar
ter.

Dingsdag in de Goede-week.

Ecce Mater tua. JOANN. XIX : 27.

Ziedaar uwe Moeder.

Onder aan den voet des kruises stond MARIA, de Moeder van JESUS met MARIA Magdalena en den H. JOANNES, den Apostel. O wat leed die goede Moeder bij het zien toebereiden der kruisiging, hoe was elke hamerslag ook een dolksteek voor haar Moederhart. Hoe grieden Haar die schandelijke bespottingen en verguizingen, die JESUS werden aangedaan; maar zij zag haren goddelijken Zoon geduldig lijden en op zijn voorbeeld leed Zij in stilte, geduldig en onderworpen. Zij vereenigde zich met het gebed van JESUS en ook zij bad voor de beulen die haren Zoon en dus ook Haar zoo gruwelijk beleedigden. Welken troost ondervond zij toen JESUS de zaligheid beloofde aan den berouwhebbenden moordenaar en hoe verheugde zij zich in het vooruitzien, hoe velen door JESUS den hemel zouden bekomen. De goede JESUS wilde tot op het laatst bewijzen hoedat Hij zijne Moeder beminde, welke zorg Hij voor haar droeg. Hij sprak dus tot MARIA, zijne Moeder: *Mulier, ecce filius tuus*; Vrouw, ziedaar uwen zoon; en vervolgens zeide Hij tot JOHANNES *ecce Mater tua*, ziedaar uwe Moeder. De heiligen JOANNES verbeeldde daar heel het menschelijk

geslacht, en van dat oogenblik af aan hebben wij MARIA tot onze Moeder, tot onze voorspraak ontvangen.

Van dat oogenblik af aan is MARIA onze Moeder geworden en heeft zij niet opgehouden alle moederlijke zorg voor ons te dragen. In den hemel bidt Zij gedurig voor ons, en als wij onzen toevlugt tot Haar nemen, dan werpt zij zich voor de voeten van JESUS neder, dan herinnert zij Hem aan het plechtig oogenblik onder het kruis, waarop Hij haar tot Moeder van ons aanstelde, en zij verkrijgt al wat zij voor ons vraagt. O hoezeer bemint ons MARIA. Niemand op aarde, dan alleen eene Moeder, kan begrijpen hoe groot de liefde is van eene moeder voor haar kind; zij bemint het meer dan haar zelve, meer dan haar eigen leven. Maar MARIA overtreft in liefde verre de teederste der moeders, hare liefde is veel grooter, veel langduriger, veel uitgestrekter. Wij moeten ons dus gedurig aan MARIA aanbevelen; God wil ons geene gratie uitdeelen dan door de handen van onze verhevene Moeder; doch MARIA is ook altijd bereid onze gebeden te verhooren en bij God de gratie voor ons te verkrijgen. Gaan wij dan met betrouwen altijd tot die goede Moeder! Doet alzoo niet elk regtgeaard kind? Kent dat het hart eener teedere moeder niet en durft het niet in alle omstandigheden zijne toevlugt tot die moeder nemen? Eene aardsche moeder, al bemint zij ons nog zoo teer, kan dikwijls onze gebeden niet verhooren, uit gebrek aan magt; maar MARIA onze Moeder in den hemel, kan alles voor ons verkrijgen, wat ons dienstig is, wat zij voor ons vraagt. God kan Haar niets weigeren, haar Goddelijke Zoon verheugt zich haar alles te geven, wat zij verlangt. O hoeveel zondaren zijn door hare voorspraak heiligen

geworden, hoevele ingewortelde gebreken zijn door hare tusschenkomst uitgeroeid, hoeveel barmhartigheid heeft zij voor hen verworven. Ja ik durf zeggen, dat geen Heilige zich in den hemel bevindt, die zijn geluk niet aan MARIA's voorspraak te danken heeft, en in de hel zou geen enkele verdoemde zijn, indien hij opregt zijn toevlugt tot MARIA had genomen. Maar ik zeg opregt zijn toevlugt nemen; het is niet genoeg zoo eenige gebeden ten harer eer te storten, van tijd tot tijd haren bijstand in te roepen; wij moeten toonen door ons gedrag, dat wij ons willen beteren, dat wij hare kinderen willen zijn, dat wij hare deugden willen navolgen. Dan, maar ook dan alleen, kan en zal MARIA toonen onze Moeder en voorspraak te zijn.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Doen wij als MARIA en MAGDALENA en de heilige JOANNES. Plaatsen wij ons dikwijls aan den voet des kruises. Overwegen wij JESUS lijden en smarten en bidden wij Hem om door een geduldig lijden deel te hebben aan zijne verdiensten.

2. Bedanken wij JESUS voor zijne groote goedheid ons MARIA tot Moeder te geven, ons tot kinderen van MARIA te benoemen. Doen wij als JOANNES deed, erkennen wij van dit oogenblik MARIA voor onze Moeder en doen wij alles wat een opregt kind voor zijne dierbare Moeder doen moet.

3.
hulp
betre
een
godd
4.
moe
van
word
mijn

3. Laten wij geen dag voorbijgaan zonder Maria's hulp en bijstand af te smeeken. Stellen wij ons grootste betrouwen op Haar; maar bedenken wij wel, dat niemand een waar kind van MARIA zijn kan, zoolang hij haren goddelijken Zoon, haren JESUS bedroefd door zijne zonden.

4. O MARIA, gij zijt dan mijne Moeder, en gij wilt moederlijke zorg voor mij dragen; het hangt dus maar van mij af om door uwe voorspraak eeuwig gelukkig te worden. Geef dat ik nooit nalate U te beminnen U als mijne ware Moeder te vereeren en aan te roepen. AMEN.

Woensdag in de Goede-week.

Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti Me.
 MATTH. XXVII : 46.

Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?

Niet slechts de zondaar moet in dit leven lijden, als hebbende straf verdiend door zijne zonden, maar God wil, dat ook de regtvaardige lijden zal, om hem voor den val in de zonde te behoeden en tevens om hem te beproeven, om hem gelegenheid tot verdiensten te geven, door het geduldig verdragen van die smarten. Het gebeurt daarom, dat soms de regtvaardige meer lijdt dan de zondaren, meer in deze wereld moet worstelen met rampen en wederwaardigheid, dan hij die God gedurig beleedigd. Doch de regtvaardige, de deugdzame Christen lijdt met geduld, met onderwerping; de getuigenis van zijn geweten, dat hij aan geene groote zonde pligtig en bijgevolg een vriend van God is, geeft hem kracht, om met moelige gelatenheid de zwaarste bezoeken te ondergaan. Om echter zijne deugd nog tot meer volmaaktheid te brengen, om hem nog rijker in verdiensten te maken, laat God, in zijne oneindige wijsheid, soms toe, dat de brave zich als geheel van Hem verlaten bevindt, aan eene onbeschrijfelijke droefgeestigheid of zwaarmoedigheid is overgegeven en gedurende eenigen tijd in vrees en ongerustheid

verk
 te k
 ver
 wen
 aan
 ond
 oog
 ken
 der
 Gij
 aan
 om
 om
 ach
 aan
 den
 gel
 kee
 wij
 ver
 opl
 en
 mi
 on
 on
 Go
 zij
 aa
 u
 en
 te
 de

verkeert. Om echter in die zware beproeving gerust te kunnen zijn, en ook, al schijnt men van God verlaten, zich toch nog geheel op God te vertrouwen en in Hem te berusten, heeft JESUS voor ons aan het kruis ook dergelijke verlatenheid willen ondervinden en, tot onzen troost in die beproevende oogenblikken, gaf Hij die verlatenheid openlijk te kennen en riep Hij uit, *Deus Deus meus, ut quid dereliquisti Me*; mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Als wij dan, niettegenstaande ons aanhoudend streven om braaf en deugdzaam te zijn, om getrouw onze godsdienstpligten te vervullen, om ijverig alle zonden te vlugten, toch soms vreesachtig worden, door geestelijke kwellingen worden aangerand, en geen troost geene opbeuring meer vinden zelfs in die heilige zaken, die ons vroeger zoo gelukkig maakten, laten wij dan niet ons aan verkeerden twijfel, aan angst overgeven, maar roepen wij met JESUS uit: Ach God, waarom hebt Gij Mij verlaten? Kom tot mij met uwen troost, met uwe opbeuring! Gij weet, hoe ik verlang met U in vrede en vriendschap te leven. Verlaat mij niet, maar kom mij te hulp. En laat ons dan verder in geduld en onderwerping het oogenblik afwachten, waarop God ons zijn aangenaam bijzijn weer zal doen gevoelen.

Evenmin als JESUS door God was verlaten, ofschoon God in die laatste oogenblikken de werkzame kracht zijner ondersteuning aan Hem onttrok, opdat niets aan zijn lijden zoude ontbreken, evenmin heeft God u dan verlaten, maar is Hij dikwijls het digst bij u, en op het punt om u met de grootste vertroosting te overladen. Door het menigvuldige bloedverlies en door de mijrrhe, welke Hij voor de kruisiging had genut-

tigd, leed JESUS aan hevige dorst en Hij wilde ook dit lijden aan ons kenbaar maken, zeggende: *sitio*; Ik heb dorst; en aanstonds stak een soldaat eene spons op de punt zijner lans in een vat met azijn en bood Hem te drinken. JESUS leed dien hevigen dorst om te voldoen voor die zondaren, die zich schuldig maken aan overdaad, voor die gulzigen, die altijd over eten en drinken, denken of spreken, en altijd er op uit zijn de keurigste spijzen voor zich te zoeken; Hij leed vooral voor die dronkaards, die door het overmatig gebruik van bedwelmende dranken ziel en ligchaam ten onder brengen. Maar de grootste dorst van JESUS was niet die des ligchaams, maar zijner ziel; Hij dorstte naar onze zielen, naar onze zaligheid, Hij verlangde zoo vurig ons allen te redden, niemand uitgezonderd. O mogten wij ook zulk een dorst gevoelen, mogt ook ons grootst verlangen bestaan in onze ziele te redden en de zielen van anderen zalig te maken!

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Indien God ons beproefd en wij ons van Hem als verlaten bevinden, zonder dat wij ons aan groote fouten pligtig kennen, mogen wij even als JESUS, ons op zachtmoedige wijze bij God als beklagen, dat Hij ons heeft verlaten; wij mogen Hem verzoeken ons ter hulpe te komen, doch wij moeten op de eerste plaats Hem smeecken, om geduld, en onderwerping in die beproeving,

weten
welg
2.
vrees
scrup
denk
God
kom
Al
eerst
nog
vred
u n
bied
en
3
ijve
van
4
en

wetende, dat alles, wat God doet, oneindig wijs is en welgedaan.

2. Geven wij ons nooit aan verkeerde, overdreven vrees over. Als wij door kleingeestige kwellingen, door scrupulen of andere pijnen des geestes worden aangerand, denken wij dan, dat nooit iets wat overdreven is van God kan komen, *non in commotione Dominus*, van God komt geene overdreven onrust, maar altijd rust en vrede. Al waart gij de grootste zondaar, en al ontwaakte nu eerst uw geweten door Gods genade, dan zoudt gij u nog niet overdreven gejaagd gevoelen, maar gij zoudt in vrede diep uwe zonden betreuren, en met bedaardheid u naar den biechtstoel begeven, en uw geheel aan uwen biechtvader onderwerpen, al wat overdreven is, komt en is een list van den duivel.

3. Bid dagelijks voor de bekeering der zondaren. Toon ijver niet slechts voor uwe zaligheid, maar ook voor die van anderen.

4. O MARIA, Moeder der vrede, bid voor ons om rust en vrede van geweten! AMEN.

XLVII.

Witte-donderdag.

Consummatum est. JOAN. XIX : 30.

Het is volbragt.

Wel mogt JESUS zeggen: *Sitio*, ik heb dorst. Heel zijn leven had Hij gedorst naar onze zielen, heel zijn leven had Hij besteed om ons te onderwijzen, om ons een voorbeeld te geven; vurig had Hij verlangd naar den dag van zijn lijden, om door zijne smarten en zijnen dood onze zielen te redden en zalig te maken. Hij kon er dus nu gerust bijvoegen: *consummatum est*, het is volbragt. Alles wat noodig was voor het verlossingwerk volgens de goddelijke raadsbesluiten heb Ik volbragt, het groote werk is volvoerd, *consummatum est*. Diezelfde woorden mogten ook zoovele heiligen na JESUS en op zijn voorbeeld herhalen. Wat hebben zij gedurende hun leven niet gedaan, om JESUS na te volgen. Zij ook werden door een vurigen dorst verslonden voor de zaligheid der zielen, al hun doen en streven was om zich zelve en anderen zalig te maken. Ziet die Apostelen, welk een ijver drijft hen de gansche wereld door, om overal het heil des Evangelies te gaan brengen, overal JESUS te gaan prediken, overal zielen voor JESUS CHRISTUS te winnen, en om met hun bloed de waarheid hunner woorden te bevestigen. Ziet die martelaren, alles versmaden zij in de wereld, eer,

roem,
te mak
sigd,
moedig
vergot
Christ
voor d
door
een v
te wi
moet
bezo
bloed
te ga
verke
winn
is u
en k
Maa
Hoe
om
gest
voor
opo
van
slag
vo
toc
pri
ran
Ch
no
ve

roem, rijkdom, vermaken, alles om hunnen ziel zalig te maken; openlijk prediken zij JESUS en dien gekruisigd, in weerwil van tormenten en schavotten; blijmoedig sterven zij den marteldood, opdat uit hun vergoten bloed, als uit een heilig zaad, nieuwe Christenen zouden voortkomen, nieuwe menschen voor den hemel! Ziet die H. Belijders; sommige geven door hunne buitengewone verstervingen aan de wereld een voorbeeld, hoe men alles moet verlaten, om JESUS te winnen, hoe men aanhoudend tegen zich zelven moet strijden, om den hemel te bekomen; andere bezoeken onbekende gewesten, om daar, verre van bloedverwanten en kennissen, het kruis van CHRISTUS te gaan planten, het Evangelie aan die verlatenen te verkondigen en zoo menschen voor den hemel te winnen. Geen liefdewerk voor de zaligheid der zielen is uit te denken of het is door hen gesticht, bevordert en behartigd! Welk een ijver bezaten soms niet teedere Maagden voor hare eigene zaligheid en die van anderen. Hoevele hebben blijmoedig het schavot beklommen, om hare zielen te redden, hoevele hebben kloosters gesticht of zich er in opgesloten, om daar gedurig voor de zaligheid der naasten te bidden. Welk eene opofferende liefde toonden zij niet bij de verpleging van zieken in de hospitalen en gekwetsten op de slagvelden, bij de opvoeding van kinderen, bij de zorg voor ouderlooze of verlatene kinderen? En hoevele toonen nog in deze dagen diezelfde ijver! Hoevele priesters prediken Gods woord, bedienen de H. Sacramenten, helpen de zieken met een' ijver der eerste Christenen tijden waardig! Hoevele verlaten ook nu nog hun vaderland om in ijsskoude landen, of onder verzengde luchtstreken de ware godsdienst te gaan

Heel
el zijn
, om
langd
arten
ig te
con-
g was
aads-
erd,
ook
her-
niet
den
heid
ich
os-
eld
aan
en
ed
lie
r,

verkonden? Hoevele kloosterlingen, zoo mannen als vrouwen, bezweren de goddelijke gramschap over de boosheid onzer dagen, en weerhouden de straffen Gods door hunne vurige gebeden in de stilte der kloosters. Hoevele offeren hun leven, hunne jeugd, hunne krachten, alles wat zij bezitten, op voor zieken, voor armen, voor gekwetsten, voor ouden, voor weezen, voor alle verlatenen. Hoe gelukkig konden al die ijverigen uitroepen: *consummatum est*. Hoe blijde zullen zij, die thans nog aan de zaligheid der zielen arbeiden, eens die woorden uitspreken! Maar wat zal het zijn met hen, die een gedurigen dorst hebben naar de zonden? Wat met hen, die zoovele verergerissen geven en zoo zielen voor de hel trachten te winnen? Ook hun leven gaat voorbij! Hoe zullen zij in het doodsuur gestemd zijn?

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Hoe ongelukkig is de zondaar! Hoe meer hij zijne driften toegeeft, des te meer roepen die driften: *sitio*; nog meer, nog meer. De ontuchtige weet, dat hij zijne gezondheid en krachten ondermijnt, doch de driften roepen: *sitio*, nog meer; de dronkaard ziet dat zijne zaken achteruitgaan, dat vrouw en kinderen gebrek lijden, dat zijn ligchaam bezwijkt, maar de driften roepen, *sitio*: nog meer, nog meer; en zoo met iedere gewoonte van zonde! Welk eene slavernij!

2.
voor
en er
tussch
zalig
die z
eene
zalig
dat
deree
3.
gen.
wat
4
voll

2. Als anderen zooveel gedaan hebben en nog doen voor de zaligheid der zielen, zullen wij dan koud blijven en er niets voor doen? Welk een onderscheid bij God tusschen een jongeling, die braaf leeft en anderen zoekt zalig te maken, en tusschen den wereldschen jongeling die zich zelve en anderen ter helle leidt! Tusschen eene religieuse, die voor God geheel leeft en voor de zaligheid van den evennaaste; en het ongelukkige meisje, dat hare ziel in het verderf stort, en die van zoovele anderen door hare schaamteloze kleeding, manieren enz.

3. Zorgen wij, dat wij eenmaal ook gerust mogen zeggen. *Consummatum est*; ik hoop alles gedaan te hebben! wat God van mij vraagt.

4. O MARIA sta ons bij en help ons onzen pligt te volbrengen! AMEN.

XLVIII.

Goede-Vrijdag.

Pater, in manus Tuas commendo spiritum meum.
Luc. XXIII : 46.

Vader in Uwe handen beveel Ik mijnen geest!

Hoe is het met ons gesteld? Kunnen wij ook met JESUS zeggen: *Consummatum est*, alles is volbragt? Durven wij met de hand op het geweten verklaren, dat wij al gedaan hebben, wat God van ons vraagt, dat wij geleefd hebben, gelijk wij moesten leven, voor het doel, waartoe God ons heeft geschapen? Zoo ja, dan zullen wij er ook eenmaal in het uur des doods met JESUS mogen bijvoegen: *Pater in manus tuas Commendo spiritum meum*; Vader in uwe handen beveel ik mijnen geest. Maar helaas, hoeveel hebben wij ons zelve te verwijten; hoe dikwijls zijn wij te kort gebleven aan onze pligten, hoe veel hebben wij gedaan, dat wij niet mogten doen, dat wij moesten vermijden; hoeveel hebben wij verzuimd, dat wij nogthans verplicht waren te doen! Op dit oogenblik dus mogen wij nog niet zeggen: *consummatum est*, ik heb mijn pligt volbragt; maar van nu af aan willen wij er ernstig aan denken, van nu af aan zullen wij beter op onze pligten gaan letten. Om dit te beter te doen, moeten wij ons elken avond afvragen: mag ik heden zeggen: *Consummatum est*? Heb ik gedaan, wat ik moest doen? En is het ant-

woord
stond
vervu
W
herha
comm
dag
gen.
de l
elke
werk
en o
god
mid
te
dez
gen
stel
van
op
lee
wi
ik
de
ze
w
fe
d
v
v
r
d
T

woord ongelukkig ontkennend, dus moeten wij aanstonds God om vergeving vragen en zoo de pligt vervullen, die na de zonde op ons rust.

Wachten wij niet tot op ons sterfbed, met het herhalen van JESUS woorden: *Pater, in manus tuas commendo spiritum meum*; maar doen wij dat elken dag en dikwijls door den dag maar zeker elken morgen. Ja, wij moeten elken morgen onzen geest in de handen des Heeren bevelen, dat is, wij moeten elken morgen al ons doen en laten, onze woorden, werken en gedachten, ons verstand, ons geheugen en onzen wil aan God opdragen, toewijden en zijnen goddelijken zegen daarover afsmeeken. Dat is het middel om heilig te leven, om getrouw zijne pligten te volbrengen en de zonden te vermijden, Als wij dezen regel getrouw onderhouden, als wij elken morgen ons zelve geheel onder de bescherming Gods stellen, en elken avond Hem om vergeving smeeken van de bedrevene fouten, dan zullen wij gerust zijn op ons sterfbed, dan zal de herinnering aan het verledene ons niet beangstigen, en met vreugde zullen wij JESUS nazeggen: Vader in uwe handen beveel ik mijnen geest. Hoe gelukkig is hij, die altijd den dood voor oogen houdt en zich dagelijks tot den zelve voorbereidt! Moge de dood dan al onverwachts komen, hij zal hem niet onvoorbereid aantreffen! Maar hoe roekeloos leven vele menschen, zelden of nooit denken zij aan den dood, en in plaats van er aan te denken en zich er toe voor te bereiden, werpen zij die akelige gedachte zoodra mogelijk verre van zich af. Daardoor worden zoo velen door den dood verrast, daarom sterven zoo velen onvoorbereid. En o, wat moet het zijn op het sterfbed als men

heel zijn leven niet of weinig aan den dood heeft gedacht; als men met volle regt vrees moet hebben, om rekenschap af te leggen van zijn leven, als men misschien een heel leven in zonden heeft doorgebracht.

Hoe vreeselijk moet het stervensuur van den zondaar wezen, als alles hem angst en schrik aanjaagt, het verledene, dat hij zoo slecht heeft besteed, het tegenwoordige, waar hij alles moet verlaten en het toekomstige waarvoor hij zooveel heeft te sidderen. God beware ons voor dergelijken dood! O neen JESUS van nu af aan bevelen wij heel ons leven in uwe handen, elken dag zullen wij met U beginnen, elken dag hopen wij met U te eindigen, en eenmaal hopen wij met U gerust onze ziel in de handen van onzen Hemelschen Vader over te kunnen geven. JESUS sprak deze woorden met buitengewone kracht uit, met luider stemme, alweder om te toonen, dat de dood zelf geen vermogen op Hem had, als Hij niet wilde. Hij wilde ons bewijzen dat Hij geheel vrijwillig, uit liefde tot ons, den dood ontving. Na deze woorden braken zijne oogen, zijn heilig hoofd zeeg op zijde, en . . . . Hij stierf. AMEN.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Wij moeten bijtijds onze rekening in orde brengen! Wij moeten elken dag bereid zijn te sterven, dewijl de dood ons elken dag kan treffen. Doen wij dus altijd onzen pligt, om gerust te kunnen zeggen: *Consummatum est*, het is volbragt.

2. Zoodra wij ontwaken moet onze eerste verzuchting tot God gerigt zijn; wij moeten aanstonds zeggen. Vader in uwe handen beveel ik voor dezen dag en voor alle dagen mijns levens, mijnen geest, al mijn doen en laten, alles. Herhalen wij dat elken avond, na eerst God vergiffenis te hebben afgesmeekt voor onze zonden.

3. Zij sterven niet onvoorbereid, die er altijd aan denken dat zij sterven moeten. De gedachte aan den dood is een der beste middelen, om zich voor de zonden te wachten en braaf te leven. De regtvaardige, al wordt hij door den dood verrast, zal in vrede wezen.

4. O MARIA, sta mij bij in mijn stervensuur, wees gij dan mijn troost en mijn vertrouwen. Op U hoop ik en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden in dit mijn vertrouwen. AMEN.

XLIX.

Zaterdag voor Paschen.

Inclinato Capite tradidit spiritum. JOANN. XIX : 30

Met gebogen hoofd gaf Hij den geest.

JESUS sterft . . . de wereld is verlost! JESUS sterft . . . de val van Adam is hersteld! JESUS sterft . . . God heeft het menschdom vergeven, het weer in genade aangenomen. We zijn weer kinderen Gods, we hebben weer recht op den hemel, alles door de verdiensten van JESUS CHRISTUS? Welk een verheven geheim! De Schepper sterft voor zijn schepsel, God geeft zijn leven voor den mensch, Hij, die beleedigd was, offert zich op voor dengene, die Hem beleedigde! Wonderbare liefde! Mogen wij die ooit, ik zeg niet, vergeten, maar zelfs uit het oog verliezen, er ook maar een enkelen dag niet aan denken? Maar welk eene verplichting legt die liefde ons op! Zullen wij nu ondankbaar zijn? Zullen wij geen gebruik maken van die genade, ons zoo liefderijk aangeboden? Zal de dood van JESUS voor ons nutteloos zijn? Zal zijn bloed voor ons te vergeefs zijn gestort? Helaas dan zijn wij dubbel schuldig, dan verdienen wij dubbele straf! En nogthans hoe velen leven ondankbaar voor hoevelen is JESUS te vergeefs gestorven, zij weigeren die genade, zij willen er geen gebruik van maken, want zij willen niet ophouden van zondigen, zij willen niet deugdzaam leven! God bewaar

ons v
dikke
rijk,
zon v
zich
de s
zich
graf
scheu
mels
dat
lies
honn
krui
won
sten
bor
uit
wa
kla
da
zij
en
ni
ik
m
in
d
o
n
e
e

ons voor zulk een ongeluk. JESUS sterft . . . . eene dikke duisternis bedekt uren lang het gansche aardrijk, heel de natuur verkondigt haren rouw. De zon weigert haar licht aan de aarde, de maan verbergt zich aan het uitspansel, de aarde schudt en beeft, de steenrotsen splijten van een, de graven openen zich en vele lichamen van heiligen treden uit hun graf te voorschijn! Het voorhangsel in den tempel scheurt van boven tot beneden, een teeken des hemels, dat het gedaan is met de Joden godsdienst, dat de godsdienst van JESUS, het licht des Evangelies haar vervangt, hare plaats gaat innemen. De honderdste man, die als hoofd der wacht onder het kruis was geplaatst werd getroffen op het zien dier wonderen en op het hooren van de luide wonderbare stem van den stervenden JESUS; hij klopte op zijne borst tot teeken van berouw en bekeering en riep uit: *Vere hic homo Filius Dei erat*; die man was waarlijk de Zoon Gods; en die met hem waren verklaarden met hem: Ja, Hij was Gods Zoon. Zietdaar de eerste vruchten van den dood van JESUS, zij bekeeren zich, en worden ijverige Christenen.

Welk een indruk zal de overweging van dezen dood en deze wonderen op mij maken? Is mijne ziel ook niet in duisternis, is mijn hart geen steenrots, ben ik niet verblind alsof een voorhangsel, een sluijer mij belet het ware te zien. O God, hernieuw dan in mij die wonderen van uwen dood, verdrijf die duisternis, vermurw dat onbuigzame hart, neem weg of verscheur dien sluijer en doe mij zien, tref mij met uwe genade. Dan zal ik als die honderdste man en als die hem volgden, ook op mijne borst kloppen en U voortaan met woord en daad belijden! O ja,

lieve JESUS, mijn besluit is nu genomen, ik heb dan uw lijden overwogen, ik heb gezien hoeveel smarten en tormenten Gij om mij geleden hebt, ik ben getuigen geweest van uw bloedig zweet in den hof van olijven, van uwe verguizingen in dien akeligen nacht van Uw lijden, ik zag U als een zachtmoedig lam in het midden van bloedgierige wolven, ik zag U als een zinnelooze door *Jerusalems* straten gesleept, ik overwoog uwe geeseling, uwe krooning met doornen, ik volgde U op uwen bitteren kruisweg, ik hoorde de hamerslagen op *Golgotha*, ik stond met uwe heilige Moeder onder het kruis en thans heb ik U zien sterven. Ach als ik bedenk hoeveel deel ik in al dat lijden had, als ik na ga hoe eene doodzonde genoeg was om U dat alles te doen ondergaan, dan treur ik, maar niet als zij die geene hoop hebben; neen uw lijden predikt mij, ja, de boosheid der zonden, doch het verkondigt nog luider mij uwe barmhartigheid. Daarom, o lieve JESUS, mijn besluit is opgenomen, geene zonden meer, ik ben dood voor de wereld en hare vermaken, voor U, voor U alleen zal ik leven. AMEN.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. JESUS sterft. Vergeet dat nooit, Hij is voor u gestorven, gestorven om u te redden en zalig te maken. Omhels met vurigheid een kruis, druk het op uwe lippen, op uw hart en roep uit: O God, die uw leven

voor mij ten beste wildet geven, ik geef U het mijne, ik wil voor niemand, voor niets dan voor U leven!

2. JESUS sterft aan een kruis. Zult gij nu nog langer in alles uw gemak zoeken, de voldoening uwer zinnen? Sterf aan al uwe driften, aan al uwe gebreken, aan alles wat niet JESUS is, en JESUS zal u een nieuw leven schenken.

3. Doe vandaag, als gij eenigzins kunt, met aandacht den kruisweg, overweeg goed bij elke statie, bid met vurigheid, en beloof JESUS voortaan immer getrouw te zullen zijn.

4. O MARIA, Moeder van JESUS, bid voor mij opdat ik deze thans gemaakte voornemens nimmer verbreke. Verlaat mij niet in dit leve opdat ik eens eeuwig met JESUS leve. AMEN.

L.

Non est hic, surrexit, sicut dixit. MATTH. XXVIII : 6.
*Hij is hier niet, want Hij is verrezen, gelijk Hij
 gezegd heeft.*

Nog naauw was JESUS gestorven of Hij werd verheerlijkt. Zijne ziel, die even als zijn ligchaam, met de Godheid vereenigd bleef, daalde neder in het voorgeborgte der hel, waar de zielen van de heilige Oudvaders en allen, die in Gods liefde gestorven waren, bewaard werden tot het oogenblik, waarop zij in JESUS gevolg den hemel zouden binnen treden. O wie schetst de blijdschap dier heilige zielen bij de komst van JESUS, met welk eene vreugdevollen eerbied hebben zij Hem ontvangen, nu zouden ze wel haast hare banden verlaten en naar den hemel vliegen. O hoe blijde zal eene ziel zijn, die hier in Gods genade sterft als zij JESUS ziet, om met Hem van aardsche banden ontslagen, ten hemel op te stijgen.

Er stond geschreven: *erit sepulchrum Ejus gloriosum*; zijn graf zal heerlijk zijn, en ziet: aan het ligchaam van JESUS viel de groote eer te beurt, Hij was als misdadiger aan een kruis gestorven onder de grootste vernederingen, en met den grootsten eerbied wordt zijn ligchaam van het kruis afgedaan, niet door de beulen, maar door twee der eerwaardigsten en heerlijksten van *Jerusalem*, en zijn lijk wordt neer-

gelegd
 schoor
 begra
 Zo
 moet
 moed
 den
 lich
 gelul
 lever
 de w
 zien
 vens
 gij,
 ong
 verl
 hoe
 heil
 zij
 ma
 ten
 zo
 sm
 doe
 vro
 de
 gr
 he
 or
 na
 st
 te
 er

gelegd in een nieuw in de rots gehouwen graf, het schoonste van *Jerusalem*, waarin nog niemand was begraven.

Zoo wordt de brave na dit leven verheerlijkt, al moet hij hier op aarde miskend, veracht en in armoede en verlatenheid leven, zijn strijd, zijn lijden duurt slechts tot aan den dood en eer zijn ligchaam wordt begraven geniet hij reeds het hoogste geluk en lacht hij met al de wederwaardigheden des levens. Juist het tegenovergestelde heeft plaats met de wereldlingen, al zijn zij hier gelukkig en in aanzien. Hun geluk, hunne eer dient tot aan het stervensuur, maar wee dan die ongelukkigen. Wat kiest gij, mijne ziel, hier het geluk en hierna eeuwig ongeluk, of hier het kruis van JESUS en hierna zijne verheerlijking? Ziet hoe zijn graf verheerlijkt wordt, hoe zijn kruis vereerd is in gansch de wereld; en de heiligen, die Hem hebben nagevolgd, hoe worden zij gevierd, wat eer geschiedt aan de graven der martelaren, die ook op een schavot hun leven moesten laten voor JESUS, wat eer valt niet te beurt aan zoo vele heiligen, die hier op aarde in armoede en smaad moesten leven. Op den derden dag van JESUS dood en dus des Zondags morgens begaven zich heel vroeg eenige godvruchtige vrouwen, waaronder MARIA de Moeder van JESUS en MARIA MAGDALENA, naar het graf om het ligchaam van JESUS te balsemen, doch het graf was met een grooten steen bedekt en onder den weg zeiden zij tot elkander: *quis revolvit nobis lapidem ab ostio monumenti*; Wie zal ons den steen afwentelen van het graf. Deze zwarigheid echter weerhield haar niet, zij spoeden zich voorwaarts en toen zij bij het graf kwamen, zagen zij den steen

reeds afgewenteld. Zij daalden dan in het graf neder doch ziet het ligchaam van JESUS was er niet meer te vinden, en toen die vrouwen nader rondzagen bemerkten zij eensklaps twee Engelen, die tot haar zeiden: *non est hic, surrexit enim, sicut dixit*; Hij is hier niet, want Hij is verrezen gelijk Hij gezegd heeft. En inderdaad JESUS was des morgens zeer vroeg verrezen, terwijl het graf bedekt bleef, en de wachters, door PILATUS, op verzoek der Joden, rondom het graf geplaatst, waren van schrik als dood ter aarde neergevallen en hadden vervolgens de vlugt genomen. Zoo bevestigde JESUS door zijne verrijsenis de waarheid zijner leer, toonende door dit groote wonder dat Hij God was en dus de eeuwige waarheid zelve. Ook wij willen bekeeren, ook wij willen aan JESUS gaan toebehooren, toonen wij dan dit door een ware verrijsenis, vreezen wij niet voor de moeilijkheid, die het ons zal kosten, wij overdrijven dezelve en dit mag ons niet afschrikken, want zij zal als verdwijnen zoodra wij maar moedig de hand aan het werk slaan. De vrouwen gingen voorwaarts ofschoon zij niet wisten wie voor haar den zwaren steen zoude afwentelen, zoo moet ook gij doen, keer niet terug uit vrees voor die moeite, als gij komt om u opregt te bekeeren zult gij even als die vrouwen, den steen reeds afgewenteld vinden, het zal u geene moeite meer kosten. Maar bekeer opregt, verlaat de gelegenheid tot het kwaad, dat men ook van u kunne zeggen: *non est hic*; hij is niet meer in dat slechte gezelschap, hij komt niet meer in dat gevaarlijke huis, hij is verrezen, opregt bekeerd gelijk hij gezegd heeft.

1.
wou
den
Hier
dan
onze
genc
alles
2
door
te b
zwa
den
nen
med
3
en
mee
ten
lijk
4
op
me
lov

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN.

1. Wat baat het den mensch de geheele wereld gewonnen te hebben, als hij zijne ziel verliest. Ware woorden mijne Christenen, laat ons die ernstig overwegen! Hier gelukkig en hierna is eene onmogelijkheid, laat ons dan hier gaarne lijden, blijde ons kruis opnemen, als wij onze ziel maar winnen, maar redden, dan zijn wij rijk genoeg. Ziel verloren, alles verloren, ziel gewonnen, alles gewonnen.

2. Laten wij ons niet afschrikken van de bekeering door de vrees voor moeilijkheden. De duivel zoekt ons te bedriegen, ons diets te maken, dat het bekeeren zoo zwaar zal vallen, doch gelooft hem niet, JESUS zal ons den steen doen afwentelen door zijnen Engel of door zijnen priester; beproeven wij het maar en niets zal ons meer medevallen dan het werk der bekeering.

3. Toonen wij onze opregte bekeering door het schuwen en vermijden der gevaren. Na Paschen moet men ons niet meer vinden, waar gevaar voor onze zielen is, wij moeten de door ons gegevene ergernis herstellen door openlijk van onze bekeering blijken te geven.

4. O MARIA doe ons opregt verrijzen, bid voor ons, opdat wij niet meer hervallen, opdat wij eens eeuwig met U, uwen goddelijken Zoon in den hemel mogen loven, danken en prijzen. AMEN.

Bij den uitgever dezès zijn nog verschenen: 1

GRONDBEGELS ter geruststelling en bemoediging van godvreezende harten, door den *E. P. D.*

C. Quadrupani. . . . . f 0,30.

Id. In heel linnen stempelband . . . . . " 0,45.

MARIA ONS VOORBEELD of door MARIA tot JESUS, overwegingen, litanien en gebeden op elken dag der *Meimaand* door een *R. C. Priester*. f 0,50.

MARIA of de schoonheden van den *H. Naam van MARIA*, door *Hubert Lebon*. . . . . f 0,15.

LEVEN EN MIRAKELN der *Maagd en Martelares* de *H. BARBARA*, met eenige godvruchtige oefeningen ter harer eer. . . . . f 0,10.

DE DEVOTIE tot het *H. HART VAN JESUS*, bevattende: behalve de *negen officiën* nog verscheidene andere oefeningen ter eere van het *H. Hart van JESUS*. . . . . f 0,10.

MELODIËN EN REFREINEN OP DE TIEN GEBODEN GODS, voor een, twee en drie stemmen, met choor en accompagnement van *Orgel* of *Piano*, door *M. F. . . . .*, *R. C. Priester*, 41 Melodiën. f 1,85.

GEZANGEN op de *tien geboden Gods*; op bovenstaande Melodiën . . . . . f 0,20.

HET AVE MARIA der Congreganisten, godvruchtige *Meizangen*; op bovenstaande Melodiën f 0,20.

ALLES VOOR JESUS, godvruchtige morgen- en avond gebeden, per 100 . . . . . f 2,50.

DÉPOT VOOR NEDERLAND

DER ECHE TE FACSIMILES DER KETENEN VAN DEN *H. PETRUS*, bekend onder den naam van *Sint-Pieters-Ketenen*,

Iedere KETEN, vergezeld van een gezegeld bewijs van oorsprong. . . . . f 0,75.

HISTORISCH VERHAAL der *Ketenen van den H. Petrus*, en der *Sint-Pieters-Ketenen*. . . . . f 0,10.

MAGAZIJN VAN BLOEMENARTIKELEN.